Kramerius 5
Digitální knihovna

Podmínky využití

Moravská zemská knihovna v Brně poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů Digitální knihovny MZK podléhá autorským právům. Využitím Digitální knihovny MZK a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z Digitální knihovny MZK není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Národní listy**
Vydavatel: **Julius Grégr**
Vydáváno v letech: **1861 - 1941**
Číslo ročníku: **27**
Číslo výtisku: **131**
Datum vydání čísla: **13.5.1887**
Identifikátor ISSN: **1214-1240**
Stránky: **(1), (2), (3), (4), (5), (6)**

Ročník XXVII. V Praze v pátek dne 13. května 1887. Číslo 131.

Na ranní a odpol. listy
předplácí se:
v Praze v administraci
na měsíc . . . . . 1 zl. 30 kr.
na čtvrt leta . . . . 3 zl. 90 kr.
s dvojí doručkou:
na měsíc . . . . . 1 zl. 50 kr.
na čtvrt leta . . . . 4 zl. 50 kr.
ve filiálkách
na měsíc . . . . . 1 zl. 45 kr.
Poštou:
na měsíc . . . . . 1 zl. 90 kr.
na čtvrt leta . . . . 5 zl. 70 kr.
s dvojí zásylkou
na měsíc . . . . . 2 zl. 20 kr.
na čtvrt leta . . . . 6 zl. 60 kr.

NÁRODNÍ LISTY.

V drobném prodeji:
ranní číslo o sobě . . . . . 5 kr.
odpolední . . . . . 2 kr.
Ve filiálkách ve venkově:
ranní číslo . . . . . 6 kr.
odpolední . . . . . 2 kr.

Inseráty
platí se hotově napřed.
Předplacení a inserty přijímá administrace v Maršánské ulici č. 3.

Tamtéž nacházejí se čísla rodáctva.
Úskrava a expedice „Národních Listů“.
Rukopisy se nevracejí.

Dnešní číslo jest pro Prahu o 1½ archu.

Zvláštní telegramy „Nár. Listů“.

E. Z Vídně, 12. května. Protože na pořádek zejtřejší schůze položen zákon kvotový a dalším položkám rozpočtu ministerstva vyučování je přihlášena ještě velká řada řečníků, tento týden sotva bude skončena debata o tomto ministerstvu. Na příští týden zbyl by pak rozpočet ministerstva financí, obchodu a spravedlnosti.

C. Z Bělehradu, 12. května. „Pol. Corr.“ sděluje, že 15. t. m. úřední noviny přinesou jmenování nového kabinetu. Zdá se, že změna politiky byla od počátku krise vyloučena; bývalost by třeba rozpustiti skupštinu, v níž napredňaci mají přes dvě třetiny většinu.

Srbská vláda vyplácí zase podporu ekumenickému patriarchovi cařihradskému. Cařihradský vyslanec Navakovic doručil mu 15.000 piastrů. Od nynějška bude se prý zase řádně vypláceti.

Plukovník Sava Gruić, vyslanec v Petrohradě, odjel včera do Oděsy a doprovodí do Jalty královnu Natalii, na jejíž žádost nebude ani v Oděse ani v Jaltě žádného úředního přivítání.

F. Z Paříže, 12. května. „Figaro“ sděluje z Petrohradu, že Giers odstoupí, jak jen hr. Suvalov, vyslanec berlínský, spořádá své soukromé záležitosti.

F. Z Říma, 12. května. Ministerstvo jest odhodláno, učiniti kabinetní otázku ze zamítnutí nového volebního zákona ve sněmovně.

S. Z Londýna, 12. května. „Standard“ sděluje z Cařihradu, že Wolffovo jednání s Porton o egyptské otázce vzalo opět příznivý obrat. Porta usnesla se po vzájemných ústupcích schváliti smlouvu, jejíž podepsání od sultána očekává se do týdne.

— Afganské vojsko i Gilzajové — dle bombayských zpráv — zanjali obranná postavení. Emir poslal na místo povstání do okolí Guzny čerstvé vojsko z Kandaharu a Kabulu.

J. Z Cařihradu, 12. května. Porta oznamuje mocnostem okružníkem, že na ostrově Kretě je zase pokoj. Jiné zprávy sdělují, že tamější křesťané chovají se pouze vyčkávavě, troufajíce v přiměřené opravy správní a finanční.

Telegramy „Nár. Listů“.

Z Paříže, 12. května. (C.-B.) Ministerská rada zamítla prostý denní pořádek navržený rozpočtovým výborem a usnesla se vyčkati výsledek debaty, která bude ve sněmovně v pondělí nebo v úterý.

Z Petrohradu, 12. května. (C.-B.) „Sct. Petersb. Ztg.“ dovídá se, že jednání hraniční komise afganské protáhne se po delší dobu, protože angličtí zástupci očekávají nové instrukce.

Jakou odpověď dal český klub českému národu.

Když dne 20. března t. r. podal říšský poslanec Bendel, professor němčiny, řečtiny a latiny na c. k. gymnasiu na Malé Straně, farizejský svůj dotaz v příčině zákazu slavnosti turnérské, kterýžto zákaz byl spůsoben cirkuláři obsahu pobuřujícího, poznali jame ihned, že dotaz tento namířen jest naproti jubilejní slavnosti Sokolstva českého a neměkali jsme konstatovati, kterak nacionálnímu terrorismu německému propadl u nás v Čechách princip práva a svobody, osobní bezpečnost jednotlivců a vše, co pokrok a humanita považuje za přední úspěchy kultury novověké. Pravili jsme, že na této cestě může položiti hráz dalšímu rozrušujícímu vlivu postupu nacionálů německých pouze representace národa našeho na radě říšské, representace vědomá práv národních a bdělá nad právy těmi i svobodou občanskou, representace, která by dala příklad lidu, kterak svá práva hájiti má, nikoli však jak od nich ustupovati.

Téhož dne promluvil jeden z orgánů většiny českého klubu na radě říšské, představuje jak obvykle odhodlanou různost v obraně práv národních a svobody občanské, doslova takto: „Důvěrné naše spojení s vládou umožnilo nám, že jsme mohli nahlédnouti v koncept odpovědi, jaká se připravuje na dotaz velectěného pana professora. Snad se mu zavděčíme, ukojíme-li ihned zvědavost jeho. Turnéřskou slavností měla být provedena čistě politická demonstrace, na ulicích pražských mělo se osvědčiti ad oculos, že německá opozice se tu rozpíná a nadýmá, že Praha není městem českým, že v Praze a v Čechách po osmi letech osobují si ústaváci ku panství zrovna tak právo jako za Auerspergů, že jsou tu ústaváci, kteří vedle Čechů nechtějí žíti rovnoprávně, nýbrž jen ku panství a nadvládě chuť a vůli mají. To měla zvěděti Praha, to mělo poznati Rakousko. Měla to býti politická komedie, vydatná demonstrace politická, aby tak trochu otřásla myslemi, když posavadní slavnosti a průvody v Teplicích, v České Lípě, v Trutnově, v Krumlově a jinde zůstaly takřka nepovšimnuty. Na ulicích pražských byla by se objevila německá irredenta, která by byla při svých komersech hlásala vyhlazovací válku proti Čechům, s nimiž pokojně a rovnoprávně žíti nechce. Vláda postará se zajisté vší mocí a vším důrazem, jak to jest povinností její, aby Čech jako Němec po celé zemi všech práv ústavních a politických požíval. O to se postará přese všecky chytrosti, nástrahy a tartuffstvi agitátorů, kteří posud národnosti proti sobě štvali, občany o jich práva ústavní zkracovali a zde ve státě s ústavním terrorismus nejhoršího druhu provozovali. Tolik uznali jsme za dobré předem prozraditi z odpovědi ministerské panu prof. Bendlovi“.

Tak chlácholil, tak uspával orgán klubovní náš národ dne 23. března t. r. Dnes celý národ český jest svědkem, kterak troufale byl tímto klubovním orgánem zaskočen a kterak potupně pro národ český skončila i tenkráte obrana práv a svobod občanských a národních svěřená rukoum jeho. Jako vždy za posledních osmi let, kdykoliv šlo o zájmy národa našeho, tak i tenkráte rozepjaly orgány klubovní nejčervenější prapory národní a jakmile se jim podařilo takto obrátiti na svou statečnost obecnou pozornost, náhle zarazily pochod svůj a počaly vykládati lidu, kterak měly vůli nejlepší, kterak pochopily správné zájmy národní, leč vyšší ohledy politické, tak okolnosti a poměry ke spojencům že jim ukládá tenkráte, aby své lepší přesvědčení zapřely a podřídily je zájmům politiky vyšší. Tuto nedůstojnou hru provedly i při zákazu slavnosti sokolské. Obětovavše lacině pondělníky všeobecnému rozhořčení veřejnosti české, nastoupily již v úterý známý pochod zpátečný, ve středu jásaly nad jarní slavností svatojanskou, a dnes již uznávají za vhodno veřejně oznámiti, že potlačují osvědčení českého lidu. Ano ještě více, jeden po druhém otiskuje hlasy vypočtené na oklamání veřejnosti české, naštěpané zvláště generalissimem jejich, kterýž na kvap opustil schůze říšské rady, aby sám řídil nejnovější akci hasičskou. Kterak jinak máme pochopiti dnešní výklad německé „Politiky“, kterář již nepokrytě hlásá, že český klub, jakož se dá předvídati, o osudném zákazu žádné interpellace nepodá, poněvadž prý není parlamentárního prostředku, kterýmž by se dalo vynutiti jiné rozhodnutí vládní.

Zatím došla také autentická zpráva o snesení českého klubu, kterář proroctví „Politiky“, že klub český ničeho nepodnikne, bohužel až příliš jasně potvrzuje. Bylo by v zájmu vážnosti a důstojnosti českého klubu na radě říšské, kdyby se byl i tenkráte spokojil pouhým „žurnalistickým prozrazením“ svého, nikým mimo klubovní orgány v Čechách neočekávaného usnešení. Mohl aspoň ubájiti si obvyklým dementováním vůči Němcům zdání, že má přece ještě jakýsi vliv na vládu, a že není trpkou skutečností charakteristický výrok jednoho z vynikajících poslanců českých na radě říšské: „Pane starosto, vy máte chybný názor o úkolu naší delegace, domníváte-li se, že hájí národní zájmy, její úkolem jest pouze držeti vládu.“

Nevíme, byla-li deputace Sokola do Vídně povolána přímo klubem českým a zastávala-li jen nepříliš vděčnou úlohu „dobrého vodiče“, kterýž měl první výbuch hlubokého dojmu veškerého národa českého rozptýliti, ale vše, co zákazu sokolské slavnosti následovalo, dokazuje, že českému klubu na radě říšské jen a jen o to jde, aby svorný projev lidu českého byl oslaben a aby kompromitováno bylo zásadné rozhodnutí výboru slavnostního, že slavnost za daných podmínek odbývána býti nemá. Takový význam má i „úřední zpráva“ klubovní, kterář byla dnes listům českým zaslána. Jestiť křiklavým odepřením pomoci národu českému, jest sklamáním poslanecké důvěry, jest porušením onéimpasantní svornosti a jednomyslnosti národa našeho, jižitak opatrný sbor, jakojest zastupitelstvo pražské, čeliti se neodvážil. Až opět klubovní orgány počnou bědovati nad nesvorností v národě, připomeneme jim tento případ, kdy zvolenci národa českého měli smutnou odvahu nehájiti veřejně národ svůj, uraženou důstojnost a čest jeho a svobodu občanskou. Potvrzuje se tu opět pamětné slovo historika bitvy bělohorské, Ondřeje z Habernfeldu: že bojovníci čeští jsou lvové, ale vůdcové jejich jeleni! Slyšme již tu mluvu poslů českých, kteří hájejí národu našemu kámen za chléb. Především uráží klub český většinu obyvatelstva Prahy, sdílejíc křivý náhled fanatiků německo-nacionálních, že příčiny zákazu průvodu slavnostního čerpány jsou z rozčilení národností. Jaká národnost jest v Praze, kteráž by směla býti rozčilena slavností, jíž hledělo s nadšením vstříc šest sedmin obyvatelstva Prahy; nemluvě ani o tom, že praktický prospěch, jakýž ze slavnosti obchodu pražského kynul, byl by slavnosti získal i lásku a přízeň“ nepatrného zlomku německého a německo-židovského, jehož národní cit ihned se tiší, jde-li o hmotný zisk. Výrokem tímto český klub tedy přímo přistupuje na theorie Bendlů a Knotzů a vydává slovanskou Prahu zvůli jejich. Dále praví usnesení českého klubu, že klub nabyl přesvědčení, že by obranou pokořené národnosti naší dal v nebezpečí „veledůležité zájmy našeho národa a nezbytnou shodu s jinými politickými přáteli.“

My neznáme důležitějšího zájmu politického nad zájem národní cti a občanské svobody, a nemůže býti větším poškozením zájmu národního, než když representace česká poruší shodu a svornost s lidem českým. Ostatně řeč tuto a takovou již příliš dlouho slyšíme, a ozývá se k nám vždy, kdykoliv národu našemu byl zasazen nový políček a kdykoliv oprávněné jeho nároky nedošly sluchu. Celou řadu příkladů poskytlo v ohledu tom rakousko-uherské vyrovnání, v němž ve všech otázkách klub český naprosté fiasko své politiky zakrýval „vyšší politikou.“ Spojenců a přátel politických mimo Jihoslovany, Slovince a haličské Rusy na říšské radě národ náš dosud ani v jediné otázce nenašel, kteráž se ho týkala. Domnělí spojenci a přátelé zneužívají nás pouze v otázkách, kteréž se řeší na úkor svobody občanské a kteréž národu našemu ukládají větší břemena. Neznáme jediného příkladu, kde by byli tito přátelé a spojenci podporovali program český, neboť zřízení university české stalo se dle programu přání německých nacionálů.

Slibuje-li klub český, že hodlá podati vládě jakýsi výklad o zákazu slavnosti sokolské, nezakryje tím nikterak rozklad, který mezi českým klubem a českým národem nyní nadchází.

Naplněna jest míra trpělivosti a lhostejnosti českého národa, klub český příliš odhodlaně a ukvapeně postavil se tenkráte proti vůli a proti mínění všeho lidu českého. Národ český na dále vidět může v klubu českém pouze oddané sluhy administrace, ale nikoliv pomocníky své.

Národ náš nesmíří se s prohlášením jejich, národ náš nikdy neuzná přání Bendlův a Knotzův za svůj zákon, národ náš nekleune na stupeň žebráků, sbírajících drobty pod stolem přepychu německého nacionalismu. Národ náš půjde svorně svou cestou přes své poslance říšské a zachová vzornou jednotu svého přesvědčení, vědomí své národnosti a důvěru ve svou vlastní sílu. Službu cizím zájmům přenechá své delegaci, kteráž odvážně porušila národní svornost a jednotu národního přesvědčení. Národ náš konečně dobře pociťuje, že Knotziady prospívají Němcům a Janskyady Maďarům, chabost naší delegace pak že připravuje celému národu našemu budoucnost žebráků sbírajících drobty pod stolem německého přepychu.

Říšská rada.

Poslanecká sněmovna.

152. schůze.

E. Z Vídně, 12. května.

(Původní a telegrafická zpráva „Národních Listů“.)

Zajímavá je okolnost, že celé rokování o rozpočtu ministeria vyučování provázeno je skandalósními demonstracemi na universitě vídenské. Accompagnement sotva bude u konce, kdy rozpočet bude již vyřízen. Aspoň co slyší se z kruhů mládeže universitní, nezní dokonce, že by chtěla výtržností zanechat. Naopak, ona přenáší je na ulici. Dnes profesor Maassen nepřednáší z sály a chodby právnické fakulty jsou zavřeny, proto v budově universitní panuje klid, avšak jenom poměrný. Neboť vestibul je přeplněn rozčilenými studenty a poslední rektorovo slovo, jakési ultimatum, hrozící zavřením právnické fakulty, neučinilo žádný dojem. Studenti se posmívají, proto že domnívají se býti jisti, že ministr Gautsch tak rozhodných prostředků se neuchopí. Proto mají sto chutí v demonstracích pokračovati, zejtra v aule a dnes ještě na ulici. Před Maassonovým bytem nevolalo se jenom: „Pereat Maassen!“, nýbrž, jak sám jeden německý list zdejší konstatuje, také: „Pereat Gautsch!“ Můžeme na základě spolehlivých svědků povědíti, že velice hlučně; ba vyskytl se návrh, aby se také před okny ministrovými vykonala návštěva, neboť buršáci jsou v pravém slova smyslu rozvzteklení, že zavedeno vyšetřování proti jejich spolkům pro osvědčení nedůvěry Tomaszczukovi.

Akademické představenstvo, policie i studenti, kteří by zavřením právnické fakulty nejvíce utrpěli, činí vše možné, by se výtržnosti neopakovaly, a dnes konečně také zdejší časopisy, pochvalíviše demonstranty za bohulibé skutky, jež hrdinsky dosud vykonali, radí jim, aby dbali o svou kůži, neboť že „všeho moc škodí“.

Do rokování samého nezaletělo ještě echo z university. Včera čekalo se nějaké obrušné slovo ministrovo, avšak Gautsch zůstal je dlužen. Podivnějším zdáti se bude v Čechách, že při vysokých školách na českou universitu nevzpomněl si z poslanců českých nikdo. Když se již tolik mluví, stojí snad nedostatky české univerality také za řeč. Pravda jest ovšem, že ministr zná všechny nedostatky přespříliš dobře a na sladké pobídnutí v plenu nic nedá — na pedál drsný klub český však šlapnouti nechce a nemůže, jak patrno při zákazu slavnosti sokolské. Musí se tedy vyčkati, jak Gautsch sliby své, jež u něho lacinější jsou než-li horlivky, splní. Ale dosud ani jediný nesplnil a němečtí řečníci právem chválí si jeho nestrannost a spravedlivost k — Němcům.

Debata sama velmi znatelně ztrácí půvab a zajímavost pro samy poslance. Příliš dlouho již se vleče, nežli aby největší horlivost neumdlela. Mnozí dávají se ze seznamu řečníků vyškrtávati; obyčejně mluví se při poloprázdné sněmovně. Ale svou hodinu hledí každý řečník třebas s předmětem nepatrným, jako kusem staré zdi, vyplniti. Někteří poslanci pepří řeč svou nadávkou, podezříváním, osočováním a až druhý den při protokolu žádají o rozdávají se důtky. Takový byl introitus dnešní schůze. Kljun žádal důtku pro Luzzata, Luzzato pro Kljuna, Lueger pro Wrabtze a předseda jednomu důtku dal, druhému odepřel a pak dal dodatečně jednu též Pichlerovi, že německé pairy, kteří hlasovali pro návrhy Falkenhaynovy, nazval zrádci.

Derschatta žádal výstavbu dvou gymnasijních budov ve Styr. Hradci, Nitsche zachování nižších gymnasií v Prachaticích a Třeboni jako kulturních školek na jihu Čech.

Na hr. Coroninim pozorujeme čím dále tím více, že vzdaluje se od pravice. Vyslovil se přímo proti zřízení slovinských paralelek v Gorici a na gymnasiích přímořských a žádal ještě větší rozmnožení škol vlaských.

Ministr Gautsch navykl si mluviti hlasem vždy tlumenějším, tak že mu rozuměti lze jen v největší blízkosti a že poslanci, kteří jej chtějí slyšet, musí se skupiti kolem jeho křesla. Tomu se Gautsch patrně naučil od Dunajewského. Dokud byl tento poslancem, bylo jej slyšet v celé sněmovně. Od té doby, co je ministrem, mluví vždy tišeji. Když dr. Gautsch promluvil poprvé, myslilo se, že bude nejen jedním z nejobratnějších ale také z nejslyšitelnějších řečníků ve sněmovně. Gautsch naději tu nesplnil. V loži furnalistické ba na samých lavicích poslaneckých není mu rozumět ani slova. Tlumí snad ministr hlas, aby nebylo skutečně slyšet, co praví. Ministr stává se čím dále tím neurčitějším. Na stížnosti Nitschovy odpověděl, že a ústavy na českém jihu nenakládá jinak nežli s jinými. Jen hr. Coroninimu slíbil, že bude vlaské školství dle sil podporovat. O slovinském se tak nevyslovil. Snad mohli by poslanci přimět ministra, aby poněkud více užil svého desti silného orgánu, kdyby, jako se děje v jiných parlamentech, zůstali na svých místech.

Každým rokem úvorní řada Kovalský opakuje žádost, aby se vláda postarala ve východní Haliči o střední školy pro Rusíny. Tento požadavek je tak spravedlivý, že věru již nejpilnější čas, aby se mu vyhovělo. Polácí sami měli by jej podporovat, aby nečinila se jim výčitka, že Rusíny zná-silňují, a v zájmu míru mezi oběma národnostmi v Haliči působiti k jeho splnění.

Levice vyslala dnes proti Žáčkovi do pole dra. Sturma, který v dlouhé a unavující řeči hleděl vyvrátiti faktum, že tři čtvrtiny českého obyvatelstva moravského mají daleko méně škol nežli německá čtvrtina, avšak Sturm, dojista jeden z nejobratnějších řečníků německo-rak. klubu a ostřílený kos, sám asi dobře pociťoval vratkost svých důvodův a proto pospíšil si do zbrojírny „staatspartei“ pro důvod dosti již ohrazený a přímo smešný, že německé školy neslouží na Moravě pouze Němcům, nýbrž státu. Od hledisant se Němcův, že jsou patentovanou stranou státní a požadavku, že Rakousko musí a může býti jenom německým, k přiražení státní pečeti na školy německé a odtud ke z brusu nové theorii, že němčina je jazyk v říši obyvklý, jenž tedy musí na všech školách být zaveden jako předmět povinný, jest jen jedný krok.

Jak vidno, celý ten řetěz bludného naparování se německého má svůj východ v domyslu o prvenství kmene německého v Rakousku a jeho nároku na výlučnou vládu.

S jakousi dotřavostí stavil se Sturm mezi Čechy z markrabství a království. Popíral oněm právo, zváti se Čechy a ukazoval na separatistické — doufejme — na vždy již překonané snahy našich soukmenovců na Moravě. Pravíme: na vždy; neboť bohdá utkrčilo v českém lidu moravském pevně již přesvědčení, že jedinou záruku jeho národní existence v době, kdy Knotzovy snahy nabývají půdy také na Moravě, a proti nástrahám duumvirů moravských, Sturma a Chlumeckého, je nejtěsnější příluuti a splynutí národovců českých v obou sesterských zemích.

A snad nezapomnělo se na Moravě na ono famosní nabídnutí Giskrove Čechům v království, aby se tam poznalo, jaké hrozí nebezpečí ze separace a kdyby se to zapomínalo, truchlivý pohled za Litavu a následky osamocování se Slováků byl by snad účinnou výstrahou k návratu na cestu pospolitosti a družné vzájemnosti.

Že Sturm předpovědí Rakousku brký skon, potrvá-li nynější systém dále, u řečníka opoziičního nepřekvapuje, ale přece Sturmova významu k takovým sesoutnlým již efektům neměl by sahati. Item nedivíme se navnadování ministra Gautsche. Tento svou bezbarvitostí a neurčitostí sám spůsobí, že poneníhlu octne se v posici, v jaké byl jeho předchůdce; nemáležel nikomu, nikdo mu nebyl přízniv a když odešel, odešel neželen. Z ministerské existence jeho nikdo neměl potěchu, z jeho pádu nikdo zármutek.

Ředitel Jahn mluvil ke sněmovně šestihodinným rokováním úplně znavené, ale přece náleží mu dík, že vřele ujal se zájmu svého stavu a společně s drem. Mattušem porážel Sturmovy výklady.

Zejtra počne schůze rokováním o kvotovém zákoně.

Předseda dr. Smolka zahajuje schůzi o ¼ na 11. hodinu.

Na křeslech ministerských: Gautsch.

Lože a galerie jsou hojně navštíveny.

V tisku rozdává se zpráva výboru vyrovnacího o zákoně kvotovém. Výbor navrhuje přijetí zákona.

Předseda udšluje k protokolu slovo posl. Klunovi.

Posl. Klun: V úterní schůzi večerní vyčítal posl. Luzzato mně a posl. Šukljemu, že si pomáháme „podezříváním, osočováním a očerňováním.“ My můžeme v každé chvíli to, co jsme uvedli, také dokázati. Jsme-li však takovým spůsobem obviňováni, nezbývá nám leč obrátiti se k předsedovi a žádati jej, aby posl. Luzzatovi udělil důtku, aby si nemyslil, že si tady může počínati, jako v obecní radě tereteňské. (Hlučný odpor a volání v levo: Zase podezřívání! To je slovinská manýra!)

Předseda: Posl. Luzzato skutečně, jak vidno z protokolu, užil slov „podezřívání, osočování a očerňování“. Podezřívání a osočování by ještě prošlo (Veselost), avšak očerňování nemůže býti poslanci vyčítáno. Proto musím posl. Luzzatovi udělit důtku. Může-li to, co bylo uvedeno, býti dokázáno čili nic, o tom nemohu diskusi připustiti, protože nepatří to před forum této sněmovny.

Posl. Luzzato: Posl. Klun obviňoval ve své řeči přímo celé město Terst, oficielní jeho zastoupení a městskou radu z irredentismu, uvedl doklady, které nespočívají nikterak na skutečnosti a proto byl jsem jako zástupce a obecní radní terstský nucen, proti tomu protestovat. (Souhlas v levo). Posl. Šuklje osoboval jen svému národu vlastenectví a pravil, že jen jeho strana nehledí do ciziny a nečeká odtamtud pomoci. Mohlo se tedy čísti mezi řádky, že strana vlaská hledí do ciziny a čeká odtud spásy. Tomu tak není, nebylo a nebude. (Pochvala v levo.) O vlastenectví nedáme se poučovati žádnou stranou, ani ne Slovinci. (Pochvala v levo.)

Předseda: Byl jsem upozorněn, že posl. Klun — co jsem na nepokoje přeslechl — se vyslovil: Takové podezřívání patří do terstské obecní rady. Také jemu musím udělit důtku. (Veliká veselost.)

Posl. dr. Lueger: Ve včerejší schůzi tázal se mne posl dr. Vrabetz, jak prý mohu se diviti, že správce technologického musea ve Vídni má 5500 zl. platu a se sumy té lekati, já příslušník stavu advokátního, jehožto jeden příslušník dal na expensní notu za poradu s ministrem 500 zl. Všichni členové sněmovny rozumějí výroku tomu tak, jako bych byl tím míněn já. Konstatuji, že honorár ten žádal skutečně jeden advokát, ale byl to přívrženec německo-rakouského klubu. (Veselost v pravo.) Protože však padá na mě podezření, prosím předsedu, aby udělil posl. Vrabtzovi důtku. (Všeobecná veselost.)

Předseda: Tomuto přání nemohu vyhovět, protože nikdo z řečníků, kteří proti němu mluvili, ho nejmenoval osobně. Ostatně pan poslanec sám přiznal, že jeden advokát skutečně jednou žádal 500 zl. (Veselost.) Posl. Pichlerovi, který včera vyčítal německým duchovním, že rdousí a zrazují svůj vlastní národ, musím ještě udělit důtku. (Pochvala v pravo.) Nyní dostaneme se konečně k dennímu pořádku. (Veselost.)

Pokračuje se v podrobné debatě o rozpočtu ministeria vyučování.

V debatě nalezá se položka pro školy střední.

Ke slovu zapsáni: proti Derschatta, Coronini, Foregger, Fuss, Wentzlitschke, Tuerk, Richter, Kraus, Moro, Burgstaller, Waibl, Wagner, Bazzanella; pro Nitsche, Kovalski, Spelina, Jahn, Mathon, Žáček, Kroftu, Vošnjak, Oelz, Vitežić, Hevera, Swiezy, Pleva, Tonner.

Posl. Derschatta žádá, aby vláda konečně skoncovala vyjednávání se štyrsko-hradeckou spořitelnou stran půjčky 400.000 zl. pro stavbu dvou gymnasií ve Sv. Hradci.

Posl. Nitsche. Jihočeským krajům bylo vládou vždy skrbleno. Dříve se jim nic nedalo, ale také nic nebralo. Nyní berou se jim i dosavadní ústavy vzdělávací, třebonšké a prachatické nižší gymnasium. Proto žádám, aby sněmovna přijala resoluci, kterou se vláda vyzývá, aby poskytla Třeboni a Prachaticům dostatečné subvence k udržení nižších gymnasií. (Pochvala v levo.)

Posl. hr. Coronini. Dotýká se mne vždy nemile, mluví-li se zde o vlastenectví celých národností. Cizinec, který by neznal naše dějiny, nýbrž znal Rakousko jen z jeho parlamentu, musel by se tázati: Kde jsou vlastně Rakušané? Doufám, že se to nebude opakovat a že nebude třeba poslanci hájiti vlastenectví těch, jež zastupuje. Zvýšení školného učinilo v Přímoří velmi nepříznivý dojem, protože chudým učiněno vyšší vzdělání nemožností a stane se privilejem bohačů. Námitek semsk. výboru ministr vyučování nedbal. V příčině vlaských středních škol v Přímoří navrhnu resoluci, aby vláda věnovala jim pozornost. Vlaské obyvatelstvo, žádajíc vlaské školy, neprojevuje tím žádné protivenství k Němcům, naopak pozdraví radostně každé opatření vládní, aby zjednala se mládeži možnost, naučiti se němčině. (Pochvala v levo.)

Ministr Gautsch praví, že záležitosti učitelů tělocviku — jak to finance dovolí — chce věnovat úplnou pozornost.

Co se týče štyrskohradeckého gymnasia, schyluje se ku konci jednání na základě návrhů štyrskohradecké spořitelny.

Ohledně ústavů v Prachaticích a Třeboni vzal k vědomosti zprávy o zvětšení jejich nárůstovy, ale proto přece nemůže dáti žádného slibu.

Co se týká vřetelného zřetele na žáky vlaské národnosti na přímořských gymnasiích, správa vyučování bude o tom opravdově uvažovati.

Posl. Kovalský. Správa vyučovací nečiní pro Rusíny ničeho. Ve Vých. Haliči má 800.000 Poláků 14 gymnasií, 2½ millionů Rusínů jediné. Tak vleci zůstati nemohou, nemají-li Rusíni býti nejnešťastnější národností rakouskou. Vlastní závadou je haličský zákon z r. 1867, dle něhož mají býti střední školy haličské polské a jen výjimečně rusínské a dle kterého jen okr. zastupitelstvo má právo měniti vyučovací jazyk stávajícího gymnasia. Ustanovení ta jsou překonána stát. zákony r. 1867 a správa vyučovací měla by právo na jejich základě zříditi školy rusínské. Očekávám od ní, že konečně vzpomene si také na Rusíny a splní spravedlivé a oprávněné jejich požadavky. (Pochvala v levo.)

K návrhu posl. Pscheidena přijímá se konec debaty. Proti dal se zapsati ještě Sturm, který zvolen generálním řečníkem proti, pro ředitel Jahn.

Posl. Sturm. Chci odpověděti na řeči posl. Webra a Žáčka a vytknouti naše stanovisko k vládě. Toto je dostatečně charakterisováno naším postavením k místodržiteli hr. Schönbernovi, který již svou kandidaturou dokázal, že je skrz na skrz českým stranníkem. Nesplnují-li vláda a tento strannický místodržitel požadavky moravských Čechů, je tím vinna jen nesplnitelnost a předpojatost jejich. (Souhlas v levo.) Naši krajané moravští slovanské národnosti nazývají se „Böhmen“, jakoby české státní právo bylo již provedeno a Čechové moravští byli v našem markrabství expositurou velkého království. Proti tomuto názvu musíme se obrátiti a to tím více, protože sami vůdcové čeští, jako ministr Pražák r. 1848, vyslovili se proti odvislosti Moravy od Čech.

Posl. Žáček vyčítal nám, že jsme šli do Frankfurtu a zahájili již tehdy politiku utiskování. Odpovídám na to, že tehdy radili k obesílání sněmu frankfurtského dr. Pražák a hr. Egb. Belcredi. Tomu však již je dávno. (Veselost v levo.) Vyčítáte-li nám, že jsme zapomněli na ideály z roku 1848, pohleďte na naše stavy a nevyčítejte nám budoucně obesílání frankfurtského parlamentu, které nám vaši soudruzi navrhovali a doporučili. (Pochvala v levo.)

Vyčítá-li se nám od Čechů, že máme na Moravě 12 gymnasií, ať vzpomenou si páni, jak počištěno třebíčské gymnasium, jak se vláda donucuje, aby převzala obecní gymnasia česká. Němci měli r. 1807 již 9 gymnasií na Moravě a Čechové od r. 1861 dostali jich 7. Vám tedy za našich vlád gymnasia zřízena, nám jenom nebyla vzata naše, což nynější vláda hledí dohoniti. (Veselost v levo.) Doznáváme, že velký počet slovanských žáků navštěvuje německá gymnasia, nebo byl by návrh Kvičalův býval v Čechách možným, kdyby se Čechové nebáli samých sebe a kdyby se bylo věřilo výroku Grégrovu, že Čechové sami se poněmčují? Vy musíte tedy trižovati ochranné hráze proti vlastním soukmenovcům.

Reálek mohli Čechové míti na Moravě tolik, co jich mají Němci, kdyby chtěli stejně platiti, ale to nechtějí. (Veselost v levo.)

My Němci chováme se dojista k Čechům na Moravě laskavě, ale domýšlivost, jakou mají stran středních škol, musí vzbuditi naše rozhořčení. Německé školy nejsou pouze pro Němce, nýbrž většinou pro stát a jeho potřeby. Čl. XIX. st. zákl. zákonů není zakázáno závazné vyučování němčině, neboť zemskými jazyky nerozumína nikdy řeč v říši obyvklá, a tou je přece němčina. Jí může se na všech školách vyučovati jako frančině nebo angličině. Za hranicemi se jí vyučuje, jen v Praze, Lublani a Litomyšli se to nedovoluje. Chceme-li aby se dřívnosti němčiny neobnovovala, nechceme tím poněmčovati. Nejhorlivější apoštolé germanisace z doby absolutismu sedí na lavicích vládní strany, mezi nimi Lev Thun první.

Vy sami dokázali jste, že nepokládáte němčinu za pouhý zemský, jazyk Trojanovým návrhem v otázce bankovní. Žádali jste v něm, aby se na rakouské straně kromě německého textu dala hodnota bankovky ve všech zemských jazycích. Tu jste si přece pomyslili, že hodnota bude ještě jedno udána německy? Mohli jsme pro tento návrh hlasovati, neboť němčina prostřed holdovacího věnce všech ostatních jazyků byla by dokonalým uznáním německé „staatssprache", jaké si jen můžeme mysliti. (Veselost v levo.)

Nechtějíce překážeti vyrovnání, hlasovali jsme však s vládou nám nepřátelskou proti části majority. Za to se nám ministr financí odměnil, praviv: „Teď navzdor se postavím na stranu pravice a ministerstvo bude kabinetem stranníckým". Bylo by bývalo hezké, kdyby nám to byl řekl před hlasováním. (Veselost v levo.)

O ministru vyučování jsem přesvědčen, že nahlíží, že by další obmezování německého školství bylo státu zhoubno. Chci věřiti, bude-li míti moc a vůli, přesvědčení své také provésti. Nynější vláda nemá ani moci, ani vůle, ona již dávno zradila svojí raison d'être, neboť sama již nepomýšlí na smíření a prohlašuje se za vládu stranníckou. Až budoucí historik vyčte vládě, co vše učinila proti Němcům, jednotlivý jej členové zaleknou se svých vlastních činů. Potrvá-li nynější vládní systém, jest otázka nikoli zdali, nýbrž kdy Rakousko rozpadne se a zhyne jako stát jednotný. (Hlučná pochvala v levo.)

Posl. Jahn: Ministru vyučování zbývá ještě mnoho reformačních prací; jmenuju: zjednodušenou jednání komisí zkušebních, zlepšení platův asistentů, zrušení triennia na zkoušku a řádné udělování kvinkvennálek professorům jako jiným úředníkům. Mnoho stěžováno si na přeplnění gymnasií. Přičinou je nedostatek odborných škol a nevyhovující učební plán škol měšťanských.

Posl. Beer žádal, aby se zavedlo povinné vyučování němčině místo jazykům moderním. Vyučování to bylo v Čechách zavedeno r. 1868, od Němců však zrušeno. Od té doby ovšem znalosti němčiny ubylo.

Týž poslanec vyslovil se také proti zřizování nových ústavů středních. Nedostatky v českém školství středním byly dokázány již několika řečníky, kdežto Němci jsou jimi dostatečně zaopatřeni. Čechové nežádají tedy leč to, co Němci již mají.

Prof. Suess, který zná české školy asi tak, jako já geologické poměry Kamčatky (Veselost v pravo), naříkal, že se na českých školách nepěstuje rakouská myšlenka státní. Správa vyučovací tuto výčitku dojista nepotvrdí a já obhajuji české ústavy proti takové důmince.

Posl. Sturm tvrdil, že všechna česká gymnasia moravská byla zřízena ústaváckými vládami. Konstatuji, že česká gymnasia v Brně a Olomouci byla zřízena r. 1886, třebičské r. 1871, v době tedy, kdy ústaváckých vlád nebylo. Že v německých ústavech jsou čeští žáci, je pravda, ale z toho plyne jen, že je málo českých ústavů.

Bylo-li vyčítáno německým poslancům na pravici, že jsou renegáti, odpovídám, že jednají jen dle křesťanské nauky: „Co nechceš, aby se tobě činilo, nečiň jiným", a že respektují také právo sebeurčování jiných.

Nenavrhuji žádnou resoluci, neboť nemám k nim valné důvěry, ale doufám, že vláda uváží, co jsem přednesl a zjedná pomoc. (Pochvala v pravo.)

Zpravodaj dr. Mattuš: Posl. Beer věra litoval, že ubývá v Čechách u vzdělanců znalosti němčiny. Hlavní toho příčinou je, že pro češtinu na německých ústavech a pro němčinu na českých není zkoušených učitelů.

Posl. Sturm dáta o nepomoru českého a německého školství na Moravě nevyvrátil. Zůstává nadále zjištěno, že stát stran zřizování a vydržování škol nejednal k Čechům se stejnou přízní. Proti Sturmovu tvrzení, že německé školy jsou pro stát, musím rozhodně vystoupiti, proto že školy musí býti zařízeny dle jazyka těch, pro něž jsou určeny.

Poslanec Sturm pozastavoval se nad tím, že se také Čechové na Moravě nazývají „Boehmen". Zvou se tak právem, neboť mluví týmž jazykem, jako Čechové v Čechách. Ostatně nejsem tak citlivým, abych nesnesl slova „Čechen".

Vyslovuji-li se pání z zpovědice pohdlivě o mařích národech slovanských v Rakousku, na př. o Slovincích a jich literatuře, odpovídám: Stát má povinnost pečovat o to, aby tito malí národové dostali se na výši všeobecné vzdělanosti.

Posl. Sturm dovozoval také z našeho návrhu na rovnoprávné označení hodnoty bankovek, že jsme uznali německou „staatssprache". O té si ještě promluvíme, ale mohu levici dokázati, že ona sama němčinu za „staatssprache" neuznává. Zemským zákonem z r. 1868 ustanovili jste, že ani čeština ani němčina nemá býti povinným předmětem. Tehdy měli jste na českém sněmu většinu. Nepostavili jste tu češtinu na roveň s němčinou? A je to atributem „staatssprache", prohlásí-li se zákonně za jazyk nepovinný? (Souhlas v pravo.)

Posl. Sturm pravil o vládě, že ztratila raison d'être. Z prohlášení vlády, že chce opírati se o majoritu, nelze ani odvozovati, že ztratila svoji raison d'être, ani že upustila od svého cíle, ani že ohrožuje státní jednotu.

Zle bylo by v tom Rakousko, kdyby jeho existence byla ohrožena uspokojováním potřeb jeho národů. Naopak myslím, že vláda bude ještě potiebovati valně času, nežli provede, nač mají národové říše všechny nároky. (Pochvala v pravo.)

Po té se položka pro střední školy schvaluje a jednání přerušuje.

Posl. Tomaszczuk konstatuje, že ve své řeči 29. m. m., pro kterou dostal od antisemitských buršáků hanopis, ani slovem o činnosti studentů se nezmínil, nýbrž jen o jejich svědcích.

Posl. Burgstaller a soudr. dotazují se ministra financí, je-li ochoten doviliti dovoz koní do Terstu.

Konec schůze o půl 5. hod.; příští bude zejtra.

Na denním pořádku je zákon kvotový a další podrobná debata rozpočtová.

Politické zprávy zahraničné.

V Praze, 12. května.

Berlínská „Vossische Zeitung" obdržela ze Srědce dopis, ve kterémž dopisovatel praví: Některé úřadní osobnosti bulharské řekly mi ondy: „Naše krise bude tak rychle a šťastně ukončena, že se Evropa až podivíl!" Podobně pronáší se i vládní časopisecvo bulharské, avšak dokládá k tomu ještě, že doály již od některých vetkerých vlivů, opravňující k naději na brzké vyřízení bulharské otázky. Není prý sice nyní možná, knížete Alexandra Battenberga nazpět uvésti, avšak rovněž tak jest prý nemožna kandidatura vévodův Leuchtenberga a Oldenburga, o Mingrelském knížeti ani nemluvě. Ve Srědci obtbá pověst, že bude některý z domácích výtečníků za knížete prohlášen, a jistá strana, která Stambulově diktatuře nepřeje, prohlašuje, že jest k tomu nejvhodnější osobnosti jakýsi Alexandr Exarch, který dlouhý čas v Paříži se zdržoval a nyní v Cařihradě žije. Tento Alexandr Exarch pochází prý ze staré bulharské knížecí rodiny a pracoval kdysi v turecké diplomatické službě. Na veřejnosti nebyl nikdy politicky činným, a právě proto nebude prý moci žádná velmoc nic proti němu namítat. Ačkoli se k pravdě nepodobá, že by všechny velmoci tohoto tureckého pensista za nejvhodnějšího kandidáta pro bulharský trůn uznaly, soudí se přece ve Srědci, že by to nebylo snad nejhorším rozřešením bulharské otázky, neboť vladaří a jejich stoupenci prohlašují, že bude každý kníže cizího rodu, kterýž by Bulharsku byl vnucen, po krátkém panování za hranice vyvežen. — Některé vídenské, od vlády inspirované listy napovídají, že příkročí velké bulharské sobrání k definitivní volbě knížete za tichého, ale zaručeného souhlasu ruské vlády a že bude novému knížeti zůstaveno, aby obnovil přátelský poměr k Rusku.

* * *

Ve Svýcarsku bude v neděli národ hlasovati o novém kořalečním zákoně. Tato předloha má velikou politickou, sociální i hospodářskou důležitost, neboť jejím přijetím bude vláda posilněna, aby zahájila rozhodný boj proti kořalečnímu moru a zároveň bude celé řadě kantonův poskytnuta náhrada za citelnou ztrátu, již utrpí zrušením kantonálních cel, počínajíc rokem 1890. Tento zákon, k vůli němuž švýcarské politické strany již přes rok kompromisní politiku provádějí, a kterýž od 42 stavovských řad (z 45) a od 133 řad národních (ze 145) schválen byl, zaslouhuje, aby přijat byl již proto, že na jeho provedení závisí možnost, aby se v socialním zákonodárství švýcarském konečně vážně mohlo pokračovati.

* * *

„Ruskému Obzoru" píše se z Petrohradu: „Polemika Bismarkovy „Norddeutsche Allgemeine Zeitung" s různými listy ohledně historie okupace Hercegoviny a Bosny jest zde předmětem stálých ro prav. Mínění o těchto věcech se rozcházejí. Kdežto jedni za to mají, že odhalení Bismarkova orgánu za útok na hraběte Andrássyho považovati sluší, snují druzí, že jsou jenom manévrem, „aby upravena byla půda pro úplné připojení Bosny a Hercegoviny k rakousko-uherské říši." Tímto míněním vysvětluje se okolnost, že některé ruské listy pojednou žádají, aby Rakousko Bosnu a Hercegovinu vyklidilo. Avšak v rozhodujících krozích považují ona odhalení jenom za pokus německého říšského kancléře, aby svou politiku před ruským veřejným míněním ospravedlnil. Avšak jest pochybno, že účele toho dosáhne svolováním vší viny na ruskou diplomacii, neboť jest známo, že zrovna ty ruské listy, proti nimž odhalení berlínské „Norddeutsche Allgemeine Ztg." namířena jsou, ruské diplomacie nejméně štěstí. Těmto listům není kníže Gorčakov žádným ideálem. Ony jsou s berlínskou smlouvou nespokojeny a používají nyní berlínských odhalení jakožto nejlepšího důvodu pro svůj požadavek, aby Rusko sledovalo samostatnou politiku. Hlásajíť: „ukazuje se nyní, že jsme měly pravdu tvrdíce, že jest naše diplomacie vším vinna; proto musí ruská politika na jinou dráhu zabočiti. Praví-li kníže Bismark, že mu po celé východní politice nic není, a že jest ochoten zůstaviti nám úplnou volnost, tím lépe." — V rozhodujících politických kruzích však dělá se z řečených vývodů Bismarkova orgánu tato závěrka: Považuje-li Německo opravdu celou východní otázku za věc, na kteréž mu nic nezáleží, může velmi snadno nyní jsem zmatkům v Bulharsku konec učinit. Zde v Petrohradě převládá mínění, ba přesvědčení, že by ruské požadavky ohledně vyřízení bulharské otázky již dávno byly uskutečněny, kdyby vladařstvo nedoznávalo podpory některých mocí. Ačkoli kníže Bismark nikterak není všemohoucím, má přece tolik vlivu, aby další podporování a podněcování bulharských vladařů proti Rusku a ruským návrhům zamezil. To prospělo by Německu v ruském veřejném mínění — na něž, jak se zdá, váhu klade — mnohem více, než všechna odhalení, jež s cílem svým úplně se minou."

* * *

Ohledně srbské ministerské a státní krise píše se drahému Bismarkovu orgánu „Kölnische Zeitung": „Situace v Srbsku je žalostná. Král Milan pozbyl vší vážnosti, hlavně pro své marnotratnictví a pro korrupci ve veřejné správě, která z něho pošla. Celý stát nalezá se v rozkladu. Generál Horvatovič, kterýž se ještě za čestného muže považovati může, vzdal se ministerstva války, poněvadž mu tyto poměry nesnesitelnými se staly a on nad budoucností Srbska téměř zoufá. Jestli kdo, může jenom ministerstvo Jovana Rističe zachrániti zemi od nebezpečných převratů. A vskutku smířila se již i vídenská říšská vláda s myšlenkou, aby bylo Rističovi svěřeno zřízení ministerstva. Ristič splnil by totiž při vší své lásce k Rusku oba hlavní požadavky vídenské vlády: šetřil by smluv (ohledně Bosny) a opřel by se proti úplnému poručnictví Srbska. Vždyť nechce Ristič Srbsko vydati Rusku, nýbrž chce jenom obnoviti přátelský poměr k Rusku. Avšak ještě obtížnější, než otázka zahraničné politiky, jeví se úloha vnitřní, hlavně vzhledem k soufalému stavu srbských financí. Pokladny jsou prázdny a daní nelze již ani zvýšit ani rozmnožit. Avšak vydání ustavičně rostou; jsou veliká a při tom nezbytná, neboť jest jich potřebí na zaročení státních dluhů a na vyzbrojení vojska. Na nějakou novou půjčku není pomyšlení. Ale ovšem bliží se doba, kdy srbská vláda bude nucena provésti „opravu," kteréž se v Bělehradě říká „sjednocení srbských státních dluhů se snížením úrokové míry," tedy mírně řečeno: násilnou přeměnu státního dluhu, aneb, příkře řečeno: poloviční státní bankrot."

Umělecká výstava v Rudolfině.

III.

Především budiž opraveno jméno malíře Krisana, z něhož sazeč v uznání hodné pečeživací snaze a snad ne bez důvodu udělal v minulém referátě Křišana.

Obrátme se k práci vážné, k madoně Lva Lercha. Umělec vybočiv ze tradic staré školy vlasků, s patrnou tendencí realistickou zobrazil matku člověka, v jejíž tváři neskonalý bol, ale zároveň oddanost a vznešenost matky Vykupitele. Podařilo se mu to ve značné míře, v pojmutí i provedení.

Ve druhém sále prvního patra poutá obecnou pozornost větší obraz Jakuba Schikanedra „Smutný návrat". Smutná zádumčivá krajina. Na vozíku, do něhož zapřažena vychrtlá herka, jednoduchá černá rakev a za ní chudá žena s hlavou skloněnou a sepjatýma rukama v klíně. Herka, jež nemůže z místa, popohání velmi důrazně vozka, jenž kráčí vedle příšerného povozu. Obraz budí nálaďu chmurnou, zrovna tak jako to nebe, jež klene se nad dojemným výjevem a jež tím více působí, čím prázdnější, pustější krajina je vůkol, čím příšernější vůkol klid. Schikanedr jest malířem bídy, jenž vyhledává v chatkách chudiny motivy k obrazům svým a s umělockou tvorbou spojuje také tendenci. V obraze, jímž letos obeslal uměleckou výstavu, jeví se značný pokrok. Co do koloritu bychom sice nesouhlasili ve všem s umělcem, však uznati sluší, že obraz malován je s porozuměním myslitele-umělce, s vroucností nadšence a s technikou malíře již vyspělého.

Stephanova partie z Kamenice vyniká svěžím koloritem, ačkoliv panáček na můstku v pohádkovém kroji je stafaží příliš konvencionelní.

Jakeschové obrázek „V háji" s růžovými ovčičkami na nebi, jež vyjímají se tam jako karmínové kaňky, nás příliš nenadchnul. Podivná to společnost, jež rozložena pohodlně na trávníku ve přírodě plné vůně, nedovede si krátit jiným spůsobem čas než tím, že na vzájem se ignoruje a že zabrána v noviny, hltá z politických sloupečův pikantní „směs" a inseráty zamilovaných. Člověk by měl tisíceron chuť bouchnout některého z p. t. galantních pánův do zad a říci mu, jak sluší chovati se ve společnosti dam.

Sochorova podobizna hraběnky de V. S. nezapře francouzský původ svůj. Je pracována se znamenitou technikou a štětcem umělce, jenž nepřenáší na plátno jen tvary, nýbrž i život. Bledý, mramorový teint dámy vystupuje z temného pozadí poněkud příliš; zde zdá se nám býti kontrast příliš silným.

„Beduin" V. K. Maška jest zajímavá studie. Matildy Tomsové „Motiv z Bavor" je prostičká, ale ne bezcenná práce nadané diletantky; náladou i koloritem vyniká svěží krajinka Kropova „Na Doubravce".

„Princezna z pohádky" Bern. Sieburga by asi, upřímně řečeno, k lehkomyslnému konku nesvedla. K vůli ní bychom nešli ani na turnaj, ani do lví klece pro rukavičku. Pelikánův obraz „Na slatinách" prozrazuje pěkný talent.

V dolním sále nalezá se kolektivní výstava prací Waldhauserových. Sestává celkem z 60 obrazů, po většině z krajin. Waldhauser náleží k naší starší škole malířské, jejímž hlavním přívlastkem byla solidnost. Za okolností, v jakých nalezalo se naše umění domácí v dřívějších letech, vykonali malíři z této periody dost a nebyli bychom spravedlivými, kdybychom zneuznávali zásluh jejich. Klást na ně měřítko školy moderní ovšem nelze, zrovna tak jako by nerozumno bylo porovnávati prostičká kvítečka vypučelá po dlouhé zimě v první polovině tohoto století na vypráhlém palouce české poesie, s bohatými vonnými květy, jež ozdobou jsou krásné literatury naší moderní!

Waldhauser vyhledával nejraději motivy své v údolí vltavském a na Berounce a v těch zvlášť byl šťastným. Jsouť mezi nimi některé práce velmi pozoruhodné. — — —

Ostatní místnosti v přízemí vyhraženy jsou pro akvarely, pastelly, rytiny atd. V první řadě poutá pozornost pastella Lerchova „Dospává". Mladá sličná dívka s oním růžovým nadechem ve tváři, jejž na líčku kouzlí sílící spánek, zabořena v měkkých peřinách, na nichž hoví si malá roztomilá kočátka, ať k ránu sladký sen. Rovněž velice zdařilá, v tonu měkká a elegantně provedená je Lerchova podobizna známé v Praze dámy. Velice talentovaný Stibral vystavil dvě rozkošné studie z Jindřichova Hradce, dále zastoupen je velice zdařilou prací pilný, svědomitý a nadaný Ad. Liebscher, pak J. Koula, Jakesch, snaživý a talentovaný Upeka, Kamil Stuchlík a jiní, k nimž ostatně ještě se vrátíme.

Denní zprávy.

— **Pomník Anastasiu Auerspergovi — pomník Resslovi.** Bývalý pán na Kamýku, pan dr. Otto Pollak, jenž to byl, který v den pověstné slavnosti vrcholné slavnosti, jež konána v roce 1859 v Praze nesl ulicemi pražskými zlato-červeno-černou standartu, učinil, jak známo, návrh v říšské radě, aby na odčinění potupy, jež v Lublani dvakráte již stala se památce Auerspergově, zřízen byl básníku tomu v hlavním městě krajinském pomník sice nákladem státu. Jest to sice pouhý nepodařený vtip poslance „nejkrasnějšího postavou", při příležitosti té — když už činí se návrh na zřizování pomníků z peněz veřejných — dovolili bychom si též učiniti návrh. Jest známo, jak zhanoben byl pomník vyslavce lodního šroubu před vídeňskou technikou. Z pomníku onoho v straněn byl totiž v německé zuřivosti nápis, jímž označen byl Ressl co rodný Čech. Svět nesměl zvědět, že vynálezce pocházel z národu našeho, že pocházel z Chrudimi. Žádáme, aby odčiněna byla potupa, spůsobená tím zrovna tak Resslovi, jako národu, jehož bylaynem a vyzývame české poslance, aby odpověděli na návrh páně Pollakův vyzváním, by pomník Resslův opět do původního uveden byl stavu.

— **Nové demonstrace.** Z vídenského agitačního komitétu dostala zastupitelstva německých měst a obcí, německých spolků a korporací vyzvání, aby zasýlala „protest soudci" a „protest kavalíru" v říši adresy souhlasu a vděčnosti za to, že páni tak důrazně ujali se v panské sněmovně ohrožených německých zájmů. „Nejčiletější" města jako Most, Liberec, Teplice atd. vyhověla již vyzvání tomu a za nedlouho zaskví se vybledlá popularita Schmerlingova, který již v r. 1865 prohlášen byl od svých nynějších ctitelův „za politickou mumii a za neštěstí Rakouska" v novém zase lesku. A „první kavalír říše" Karlos Auersperg, jemuž nemohli do nedávna odpustit, že uzavřel v r. 1879 „osudný kompromis s feudální šlechtou" a že tím ústaváckou většinu zmařil, přijal rovněž na mlčení.

— **Také-Němec!** Tisková kancelář německonacionální označuje v nejnovějším prádelním lístku povolaného do zemské školní rady dra. Aulla za také-Němce, kterého prý třeba za zradu, již tím spáchal na Němectvu, z řady skutečných a pravých Němců vyloučiti. Páni se tuze mýlí. Dru. Aullovi nikdy ani nenapadlo, hráti si na Němce, on dojista bude tomu tuze povděčen, bude-li z německých řad, do nichž dostal se jako Pilát do kreda, co nejdříve vyvržen.

— **Zdvořilá adresa.** Němečtí studenti zaslali profesoru dru. Tomaszczukovi, který, ačkoli je národnosti ruské, náleží k nejtíživějším nepřátelům Slovanstva, následující zdvořilou adresu: „Vaše Blahorodí! Na útoky, jež učinili jste v řeči své ze dne 29. dubna t. r. na svazek německých nacionálů na radě říšské a ve které pravil jste, že korrupce stává se národním neštěstím, vlévá-li do srdcí mládeže jed nenávisti a závisti a protižidovské zášti — odpovídáme Vám my členové vídenských spolků buršáckých, že nemáte co Němčmce vůbec práva hráti si na německo-nacionálního kantora. V odůvodněné nenávisti, kterouž naplněni jsme proti všemu, co pravdě se příčí a co je neněmecké, vyslovujeme Vám, nadšeném obhajci prolhaného, korrumpovaného židovského tisku, jakož i onům zástupcům německého lidu v Rakousku, kteří pro svou odvislost od židů dosud nezmohli se ani na jediný upravdový německý skutek — hlubokou soustrast. Jest nepravdou, že naplnění jsme jedem politické zášti, naopak, jeme nadšeni vroucím německým nadšením a horujeme pro velikost a slávu svého národa a proto při svých německonacionálních a antisemitických zásadách setrváme." — Dobře tak bukovinskému odřezanci, jenž snížil se oproti pokrevencům svým na německého pochopa. Takového vděku dostane se z pravidla každému renegátu.

— **Žádná všesokolská slavnost v Praze.** Slavnostní výbor měl včera večer mimořádnou schůzi, v níž dr. Čížek podal zprávu o své cestě do Vídně a krocích, jež deputace „Sokola" pražského podnikla za odvolání zákazu slavnostního průvodu u ministrpresidenta hr. Taaffa a Českého klubu. Hr. Taaffe prohlásil, že trvá rozhodně na zákazu slavnostního průvodu. Na základě tohoto prohlášení usnesl se slavnostní komitét po dlouhé rozpravě, že setrvává na svém dřívějším usnesení, nepořádati letos vůbec žádné všesokolské slavnosti v Praze a že také nepodá proti policejním zákazům žádného odvolání.

— **Z Nového Bydžova,** 12. května. Hluboce vzrušení zákazem průvodu souhlasíme s Vámi, že slavnost může odbývati se jen úplná a neobmezená. — Sokol novobydžovský.

— **Z Dašice,** 12. května. Občané města Dašic s měšťanostou a městskou radou v čele přistupují k protestu občanstva pardubického proti zákazu slavnosti všesokolské. — Následují podpisy.

— **Z Hronova,** 12. května. Souhlasíme úplně s jednáním slavnostního výboru. Neslýchané toto pokoření je nám nesnesitelno. — Sokol v Hronově.

— **Z Pardubic,** 12. května. Obecní zastupitelstvo města Pardubic usneslo se ve včerejší schůzi jednohlasně na resoluci, jíž vyslovuje se politování nad neodůvodněným a naší národní cti trapně se dotýkajícím obmezením, vlastně zmařením všesokolské slavnosti. Resoluce zaslána Českému klubu na říšské radě. — Werner, starosta.

— **Občanský klub josefovský** maje na zřeteli, že nejhlavnější podmínkou státního rozkvětu a pokroku jest občanská svoboda, s potěšením uvítal příklad daný královskou Prahou, přidává se úplně k resoluci sboru obecních starších stran zákazu slavnosti všesokolské a vyslovuje zároveň pevné přesvědčení, že příkladu toho budou následovati veškeré obce české na obhájení národní cti.

— **Občanský klub v Kolíně** přistupuje k resoluci obecního zastupitelstva zlaté slovanské Prahy v příčině zákazu slavnosti všesokolské, jejž považuje za libovolné obmezování skromné naší zákonem zaručené svobody spolčovací a shromažďovací. Spolu očekává, že poslanecové čeští konati budou co uražená čest a důstojnost národa našeho vyžaduje, pamětlivi jsouce hesla: „Nedejme se!" — Jan Patočka, náměstek starosty, Josef Poitl, jednatel.

— **Z Kralupp,** 12. května. Zástupcům královské Prahy, zvlášť dru. Podlipnému, za obhájení cti národa českého hřímavé „Sláva"! Praha jest a bude slovanskou, Vídeň nám ji nevyrve. — Prokop Mašner, Václav Lad. Jodl.

— **Z klubů občanských.** Klub volidů novoměstských má schůzi klubovní v pátek dne 13. t. m. v I. poschodí restaurace pana Choděry (Ferdinandova třída) o půl 8. hodině večerní. Na denním pořádku jest: a) Sdělení výboru; b) rozhovor o některých otázkách časových, jež zahájí p. Karel Tůma; c) volné návrhy. Hosté mají přístup.

— **Z Ústřední Matice školské.** Před nedávným stěžováno bylo veřejně na ochabování činnosti jednotlivých odborů místních pro Ústřední Matici školskou a na příklad uváděn Kojetín na Moravě. Aby nevzešlo nedorozumění, budiž ke zprávě oné doloženo, že město Kojetín nyní jako dříve koná věrně a horlivě svou povinnost a že výtka dotýkati se může jen okolí kojetínského, neboť sbírky odboru kojetínského pocházejí až na malé výjimky z města. V březnovém sešitě „Věstníka" Ústřední Matice školské stojí Kojetín v řadě odborů moravských a slezských již na místě čtvrtém s příspěvkem 641 zl. 6 kr. (od Října 1885 do září 1886). Ostatně jest zpráva o další činnosti odboru uvedena v květnovém, právě vydaném sešitě „Věstníka" matičního.

— **Klub přírodovědecký** pořádá v neděli dne 15. t. m. vycházku botanicko-entomologickou do Polabí vedením univ. asistenta a doc. pana dra. J. Velenovského. Účastníci sejdéte se o 7. hod. ranní na nádraží severo-západní dráhy v Karlíně.

— **Výstavy.** Spolek pro pěstování řezby lupenkou v král. českém pořádá ve dnech pouti svatojanské od 14. do 17. května ve velkém sále ostrova Střeleckého druhou výstavu předmětů, vyřezaných lupenkou. Výstava tato obeslána bude též pracemi žáků z městských útulen, kteréž pod dozorem p. učitelů spolkových provedeny byly. Výbor koná náležitá opatření, aby výstava měla zdar nejlepší.

— **Z Umělecké besedy.** Letošní slosování uměleckých předmětů dítí se bude dne 17. t. m. Aby zaplacené do doby příspěvky v čas zaneseny byti mohly, žádají se páni jednatelé a členové Umělecké besedy, by tyto laskavě bez otálení zaslali; neboť čísla legitimací nezaplacených do 16. t. m. nemají nároku na výhru. — Odbor výtvarný odbývá dnes večer svou týdenní schůzi. — Hudební odbor Umělecké besedy oslavil památku zakladatele svého mistra Smetany v předvečer jeho úmrtního dne, 12. května, spůsobem důstojným a dojemným. Četná hudební obec sešla se do Smetanovy vkusně upravené síně, kde oslavenecovo poprsí, na zářivá palem a kvítí spočívalo a věrnosti podoby mile překvapovalo. Program celého večera vyplněn byl skladbami Smetanovými: úvodem k „Libuši", zpěvem Přemysla z „Libuše", českou polkou a jedním ze „Snů" triem, kvartetem „Z mého života" a duetem „Z domoviny". Na provedení programu brali podílu pánové: dr. Buchal, K. Ondříček, dr. Safránek, K. ze Slavkovských, ředitel Švácha, dr. Theurer a V. Viktorin.

— **Hospodářství kyjovských Němců před poretou.** Pro zpronevěření v úřadě odsouzený fakcios obecní tajemník Nedvěd v Kyjově odvolal se z rozsudku, ale nové přeličení toto dopadlo opět v jeho neprospěch. Na základě výroku porotců byl odsouzen první pro zločin zpronevěření v úřadu a k delšímu uvěznění (druhé noci na tvrdém lůžku zálaře, (při dřívějším přeličení pouze do pětiměsíčního).

— **Učitelské a školské zprávy.** Literární odbor jednoty pedagogické bude míti schůzi v pátek dne 13. t. m. o 6. hodině ve sborovně novoměstské měšťanské školy dívčí.

— **Sokolský věstník.** V místnostech „Sokola" vinohradského „na Plzence" přednášeti bude v sobotu dne 14. května v 7 hod. večer pan Mdr. Kurz. Hosté budou vítáni. — Slet „Sokola" nechanického, novobydžovského, žiželického a chlumeckého bude v neděli 15. května t. r. v Chlumci n. C. Program: 1. O 11. hod. uvítání přibylých jednot. 2. O 3. hod. sečadění proti radnici, načež vycházka do parku „Liverpoolu", kdež odbývati se bude koncert účinkováním sokolské kapely nechanické hřením kapelníka br. Jos. Diviše. 3. O 8. hodině taneční zábava. Cisty výnos určen na upravení tělocvičny.

— **Klaarův ústav pro zaopatření a zaměstnání dospělých slepců v Praze,** jakož i ústavní kaple archanděla Rafaela, budou dne 15. t. m. odpoledne a 16. května celý den k vůli všeobecné návštěvě otevřeny. Kaple ústavu patří pro své vyzdobení krásnými obrazy na omítce (fresco) od Führicha, Kandlera, Lhoty, Sequence a Lišky a pro krásnou sochu sv. Rafaela z kararského mramoru od Emanuele Maxa dovedně vytesanou — mezi skvělé zvláštnosti král. města Prahy. Ve velké pracovně ústavní vystaveny budou práce slepými chovanci zhotovené, které se také prodávají. Fotografie krásné sochy sv. Rafaela a obrazů nástěnných dostati lze v uvedené dny u vrátného ústavu. Cisty výnos věnován jest ústavu.

— **Zvýšení jízdních cen na dráze buštěhradské.** Správa této dráhy oznamuje, že počínajíc 1. červnem t. r. budou ohledně místní osobní dopravy pro jízdní lístky druhé a třetí třídy mezi Prahou s jedné a Rakovníkem, Lužnou-Lišany a Krupou se strany druhé zavedeny nové, částečně zvýšené jízdní ceny. Zpráva tato ovšem nemile se dotkne obecenstva a interessentů vůbec. Při tom nemůžeme podivení své zamlčeti nad touto okolností: Odhodlala-li se již správa dráhy zvýšiti ceny, proč vyšla z toho první třída? Vždyť cestující, kteří této I. třídy k jízdě používají, snáze by snesli zvýšení cen dopravních neži prostřední stav obyvatelstva, obchodníci, řemeslníci, živnostníci a jiní, kteří ve III. třídě jezdí nemohou si popřáti a přidá-li pochopitelných pohodlí a výhoď, přichystaných pro pány, I. třídy k jízdě používající.

— **Velké parníky plují z Prahy** od přístavu u mostu Palackého do Štěchovic v neděli a ve svátek v 7 a všedního dne v 8 hodin ráno.

— **Výroční den úmrtí mistra Bedřicha Smetany** oslavili včera o 10. hodině dopol. členové Národního divadla důstojným spůsobem. V starobylé byzantinské kapli sv. Martina na Vyšehradě sloužil P. Kopal smuteční bohoslužby za zvěčnělého mistra české hudby. Přítomni jim byli: družstvo Národního divadla, členové zpěvohry a činohry s řídí elem p. Schutem, sestra mistra B. Smetany, městský radní pan Vojta Náprstek, dámy bývalého klubu amerického, deputace akademického čtenářského spolku a četní přátelé zesnulého. Při mši spoluděinkoval celý mužský sbor Nár. div. za řízení kapelníka pana Vyskočila. Po ukončení církevních obřadů odebrali se všichni účastníci ke hrobu B. Smetany, kde členové sboru Národního divadla zapěli dojemně dva smuteční sbory, načež ředitel pan Šubert položil jmenem Národního divadla na hrob nesmrtelného Smetany skvostný vavřínový věnec s bohatými stužkami v barvách národních.

— **Nová továrna v Žižkově.** Pražská firma Kower hodlá vystavěti blíže olšanských hřbitovů továrnu na vyrábění laků a ferneží. Příslušné ediktální řízení ustanoviło okr. hejtmanství vinohradské na 17. t. m. Již při obchůzce protestovali zástupci obce pražské rozhodně proti zřízení továrny, poněvadž stálým kouřem bylo by celá okolí znečišťováno a zejmena přečetní navštěvovatelé hřbitovů nemile obtěžováni.

— **Sňatek.** Slečna Johanka Parkosova z Prahy a pan Antonín Hugo Franzl, sládek v Braníku, slavili dne 9. května dopol. sňatek svůj v chrámu týnském v Praze.

— **Národní slavnost v Praze.** Dnes v pátek o 7. hodině večer sejdou se pánové a dámy z vlasteneckých kruhů pražských v malé síni Měšťanské besedy, aby stala se úrada o slavnosti, jižto místní odbory Ústřední Matice školské v Praze asi v prvé polovici července budou pořádati. Ve připravném komitétu zasedají zástupcové městské rady pražské, Měšťanské besedy, „Hlaholu", Uměleckého besedy, akad. čten. spolku i budou k účastenství vyzvány také jiné spolky a korporace pražské, zejmena „Sokol."

— **Nová stanice.** Dne 15. května t. r. otevřena bude na trati c. k. rakouských drah Plzeň-Duchcov nová stanicemi Počeradec, případně Židovice a Obrnice ležící zastávka Sedlec pro dopravu osob. Jízdní lístky vydávati se budou na zastávce samé. Osobní vlaky staví v zastávce Sedlec výminečně 1 minutu.

— **K zakázanému sjezdu všesokolskému.** Schůze slavnostního výboru dnes v 8 hodin večer.

— **Komisionelní prozkoumání mostu Františka Josefa** konalo se včera za řízení magistrátního koncipisty pana Picka, u přítomnosti místodržitelského stavebního rady pana Hartmanna, vrchního policejního komisaře Kačerovského, městského rady pana Novíka, professorů na české polytechnice pp. Salaby a Vávry a městských inženýrů pp. Tafounna a Machulky. Komise odebrala se pod most na velkou loď, na níž bylo zřízeno lešení a prozkoumala bedlivě železnou konstrukci dolejší části mostu od břehu v Eliščině třídě až asi do polovice mostu, aniž by byla shledala konstrukci nějak vadnou. Dnes bude prozkoumána tímže spůsobem druhá polovice.

— **Nová plovárna.** Magistrát svolil k zřízení plovárny ve Vltavě u Holešovic. Při komisionelním zkoumání řečiště shledáno, že průměrná hloubka obnáší 2½ metru.

— **Sjezd obchodnictva českého z Čech a Moravy,** který se měl o svátcích svatodušních v Brně odbývati, nebude svolán.

— **O zřízení lanových drah v Praze** uchází se rak. gen. konsul v Zenevě ryt. Schück a komisionelní řízení v záležitosti této ustanovilo delegované okr. hejtmanství smíchovské na 20. t. měsíce.

— **Trapný výstup** odebral se včera k večeru v Ječné a okolních ulicích. Manželka továrního dělníka, která byla již delší dobu trudnomyslnou, dostala včera výpověď z bytu, což ubohou tak dojalo, že chtěla i s dítkem skočiti s II. patra, v čemž ji bylo ještě v čas zabráněno. Nedlouho na to vyběhla na ulici s dítětem, křičela, že jest nešťastná a že si musí zoufati, což spůsobilo velký sběh lidí. Konečně poštěstilo se přimčti nebohou, aby se návratila do bytu, kde byla přísně střežena a zavolán lékař, aby dal úsudek o její stavu.

— **Zábavy.** Ve prospěch Ustř. Matice školské pořádá Česká jednota pana divek v Plzni v sobotu dne 14. května 1887 v městském divadle v Plzni skladbami za laskavého spolučinkování pí. B. Schmidové, sl. L. Částkové, pp. J. Bečváře a J. Tichého a Filharmonické besedy v Plzni. Začátek o ½8. hod. večer.

— **Změna dráhenosti.** Ve třetí exekuční dražbě u zemského soudu prodáván byl včera válcový mlýn č. 202-I pana Karla Štípka u staroměstské lávky. Odhadní cena obnášela 70.000 zl.; vadium složilo 9 kupců. Mlýn vydrážil za nejvyšší podání 54.100 zlatých pokaď p. Karel Červenka.

— **Velké rejdiště pro děti ve Stromovce** jest již upraveno. Nalezá se za lesíkem na pravé straně u výstavní budovy. V těchto dnech postavil tam tesař p. Hubáček nákladem 4.500 zl. velmi vkusně zařízený kolotoč pro zábavu dítek.

— **Zastřelil se.** Ve středu v poledne zastřelil se ve svém bytu v Jindřišské ulici pan MDr. Edv. Kirchmayer, vrchní státní lékař ve výslužbě a majitel domu, jsa 65 let stár. Byl již několik roků těžce churav, trpě velké bolesti, což jej konečně dohnalo k zoufalství. Byl muž lidumilný a vážený.

— **Zatykačem** stíhá poradní komora zemského trestního soudu Josefa Slavíka, rece Pospíšila, pro zločin krádeže, jehož se dopustil na svém chlebodárci p. Václ. Žežulkovi. Ukradl mu zlatý řetěz, zlaté damské hodinky s řetízkem,

ské pivnici na Ferdinandově třídě, kdež pobyli asi hodinu. Sotva vykročili ze vrat, aby nastoupili cestu k domovu, setkali se s davem buršáků, z nichž každý měl na hlavě zelenou čapku a v ruce klacek. Beze při příčiny ztropili buršáci neheraný hluk, který dáeko se rozlehal. Pan Berger a průvodič jeho nepronluvivše ani slova a nedbajíce řádění buršáků, ubírali se klidně dále. Jako by na povel předešli je však buršáci a ústali na roha Mikulandské ulice státi, zazarasili široký chodník, tak že zmínění pánové byli z nenadání buršáckou chasou obklopeni. Stěží prodral se p. Berger ze svými průvodčími řadou spilajících mladíků, kteří u vědomí převážné většiny své, patrně čekali jen na příležitost, aby mohli „bojovnost“ svou osvědčiti. Z nenadání vrhl se jeden z buršáků na bezletního mistra p. Bergra a uchvátiv jej za krk, začal jim lomcovati a ke zdi jej tlačiti, hulákaje, že jest pohledem jeho uražen. Drzým spůsobem žádal pana Bergra za udání jmena, a když žádosti jeho bylo vyhověno a napadený prohlásil, že jest členem Národního Divadla, pravil buršák pohrdavě: „Tojsem měl věděti dříve, musím si utříti ruce, které jsem si sáhnutím na takového Čecha pošpinil.“ Na to vytáhl kapesní šátek a utíral si ruce. Když pak pan Berger a společníci jeho proti dalším insultům braniti se počali, obrátili se na ně buršáci poznovu rozkřikujíce, že je naučí spůsobům a že **požádají ryt. Stojskala, aby s nimi** (rozumějí s Čechy) **promluvil po německu.** Napadení, vidouce přesilu a jsouce od zuřivců obklopeni, volali po stráži, která z nedaleká po čtvrti budovy přikapala a buršáky i napadené Čechy vyzvala, aby se ubírali na policejní ředitelství. Na strážníci počínali si buršáci hrubě a neposlechli ani opětovaného vyzvání, aby smekli, odvětivše, že jim strážníci nemají co poroučeti. Zjistilo se, že buršák, který pana Bergra napadl, jež škrtil a surově ním nadával, jmenuje se R e a c h a. Z chuhe, že jest kandidátem filosofie, rodily v Sasku, ale příslušný do Jilemnice v Čechách; bytem jest v domě č. 8 v Benediktské ulici. Když také jinému ostatních buršáků byla zjištěna, byli tito propuštěni a vyzváni, aby se druhého dne (včera) v 10 hodin dopoledne dostavili na policejní komisařství Starého města, kamž také napadený baletní mistr pan Berger přišel. Buršák Schubert počínal si opětně tak drze, že bo musil vrchní komisař pan Kačerovský důrazně napomenouti ke slušnosti. Poněvadž pan Berger byl od buršáka Schubertha hrubě uražen, prohlásil po podání protokolu, že podá na něho žalobu pro urážku na cti.

— **Hledají se bezdětní nájemníci.** Následkem vzrůstu předměstí, jakož i některých uskrovnění se obecenstva uprázdnila se o nynějším činžovním období hojnost bytů a bílé cedulky se nalepenými nápisem v čisté pražském dialektu: „Zde jest byt k pronajmutí“ lze nalézti ob dům, ne li na každém domě. A přes to vše možno ještě dnes naraziti na pronajímatele bytů, kteří vedle nároků na správné placení stále ještě slušné činže hledají podmínky, a jakými dvojnásobně možno se shledati jen v humoreskách, a o nichž nikdo by netušil, že možno vážně je činiti. Takovou podmínkou bývá bezdětnost o byt hlásící se strany. V několika případech bylo možno podmínku tuto čistě černá na bílém lend na listku byt ohlašujícím; — všechno asi byla čistá hanba. Na vrchu humoru, který se za ni tají, pozastaví se zajisté nad podobnými „humanními“ názory každý člověk vzdělaný; bylo by zajímavo zvěděti, kam podděly by se veškeré rodiny, jimž nebesa požehnala, aniž by jinak byla se jim postarala o vlastní dům, kdyby tento spůsob, nepromyšlený byl jen rodičům bezdětným zavládl všeobecně? S podobnými názory ještě dnes neradi se setkáváme; než lze se nadíti, že přirozená obleva v poptávkách přiměje takto citelné majitele a majetníce domů k tomu, aby svým nájemníkům velikorysle dovolili — míti rodinu, a že bezdětným mateřelům—nájemníkům v jich domě narození se potomka neznamenalo zároveň — výpověď z bytu.

— **Sbor obecních starších.** Do referátu o ustavi sboru obecních starších vloudilo se několik chyb. Především státi má v odstavci 2. ve 3 a 4. řádce zdola: „Němcům v všech výhod“ místo „Němcům však výhod“ atd., dále v 3. odstavci ve 4. řádce zdola: „vážhajíce ještě“ místo „odkládajíce ještě“. Na konci řeči p. dra. Podlipného státi má: „Řečníku ještě obecní starší“ atd. místo „ještě obecní starší“; v páté řádce od konce téhož referátu státi má: „nekončící potlesk, k němuž i galerie přizvukují,“ místo „nekonečný potlesk, k němuž i galerie se přidávají“.

Zprávy spolkové.

Beseda „Okoř“ odbývá v sobotu dne 14. května t. r. o 8. hod. več. 40. půlletní řádnou valnou hromadu v místnosti spolkové. Žádoucno jest, aby se veškerí pp. členové v plném počtu dostavili. — **Spolek „Parokruh“** odbývá v neděli dne 15. t. m. o 6. hod. več. v místnostech spolkových členskou schůzi. Žádoucno, by větší počet členů se dostavil. — **Družstvo českobratrské v Praze** odbývá řádnou schůzi výboru dne 18. t. m. o 3. hod. odpol. v místnosti spolkové.

Různé zprávy.

= **Z Odésy** dává si vídenský „Tagbl.“ telegrafovat následující sensační kachnu: „Neznámý pachatelé rozřezali na několika místech podmořské telegrafní lano, které spojuje jednotlivé polohy baterie při útoce sebastopolské a ukradli na 300 sáhů kabelu. Krádež vzbuzuje sensaci tím větší, jelikož toto telegrafní spojení udržováno bylo v nejpřísnější tajnosti a dnem i noci střeženo.

= **Poplach v Miškovcích.** V Miškovcích panuje velké rozčilení následkem události, jež se přihodily na tamní poště. Náčelník poštovního úřadu Moysch byl v úterý nalezen ve svém bytě mrtev s podříznutým hrdlem. Téhož dne zachváceen byl poštovní oficiál Ehrlich, stařec 60letý, na veřejné ulici zlounatvím. Později raněn mrtvolí a ještě během večera zemřel. Zavedným vyšetřováním shledán schodek 3.500 zl. Dále bylo zjištěno, že poštovní oficiál Juresa před šesti týdny se svolením náčelníka poštovního úřadu opustil město, aniž se posud podařilo zjistit, kde mešká. Nebylo lze dosud vyšetřit, kdo defraudaci spáchal.

= **K. Z Vídně,** 12. května. (Zvl. telegr. „Nár. L.“) „N. W. Tagblattu“ telegrafuje z Cařibradu, že **zemřel tam Marian Langiewicz,** známý diktator polského povstání v r. 1863 a po něm v Tišňovicích a Josefově internovaný.

= **Z Florence,** 12. května. (C.-B.) U přítomnosti královské rodiny, ministra Zanardelliho, diplomatického sboru, předsednictví parlamentu, četných umělců a hodnostů bylo odhaleno průčelí velechrámu za vyzvánění všemi zvony. Ulice a kostelní náměstí byly ozdobeny prapory. Arcibiskup sloužil mši a dával papežské požehnání. Královská rodina i slavnostní hosté účastnili se bohoslužeb.

= **Z Paříže,** 12. května. (C.-B.) Dnes začal **prodej korunních démantů,** k němuž dostavilo se asi 250 francouzských a cizích kupců a mnoho přátel umělců. Kdyby

— **Parník „Champagne“** vyzdvižen z hlubiny a vrátil se do Havru.

= **Aféra Maassenova.** Přes důrazné vyzvání rektorovo neutíšilo se dosud rozčilení studentů. Včera již o 8. hod. shromáždil se velký počet studujících ve vestibulu budovy universitní. Křídlo, v němž se nalezá fakulta právnická, bylo uzavřena. Mezi studenty vedeny velice rozčilující debaty a stále přibývalo nových přícházek. K půl 9. hod. oznámil jeden ze studentů, že se utvořil komitét, jemž se chce rektoru zaručit za udržení pořádku a požádat jej, aby zpravil o tomto. Deputace dvaceti studentů odebrala se do kanceláře rektorovy. Avšak mezi tím, co deputace ještě rokovala s rektorem, agitovali buršové horlivě proti zřízení studentského komitétu. Rektor university a dekan fakulty právnické žádali členy deputace, aby se svými podpisy zaručili za udržení pořádku. Toto prohlášení však bylo později rozthráno, poněvadž většina studentů proti němu protestovala. O 10. hodině vyšel rektor mezi studenty a napomínal je k pořádku. Avšak i po té shromažďovaly se davy studentů ve vestibulu, kdež předčítány články časopisů, napomínající k mírnosti. Na schodech přečítal student jeden resoluci, jež měla býti podána rektorovi a ve které se rozhodně protestovalo proti chování policie, jež prý libovolně zatýkala a jejíž zřízenci prý studentstvu spílali a je uráželi. V půl hodině pokryta resoluce několika sty podpisů a odevzdána deputaci rektorovi. Ke 12. hodině poledni udál se bouřlivý výjev. Jeden slovinský studující zvolal pojednou: „Sláva Maassenovi! Proseit Maassen!“ Volání to mělo v zápětí ohromnou vřavu. Buršové sápali se na Slovince, jehož se ale několik rozvášnějších studentů zastalo a odvedlo jej na rektorat. Také as dvacet českých studujících zde přítomných opíralo se různé buršákům.

Z Vídně, 12. května. (Zvl. telegr. „Nár. L.“) Jak již oznámeno, bylo při demonstraci před bytem Maassenovým včera večer zatčeno pět studentů. Jsou to právník Artur Sing, filosof Jindř. Janota, právník Schamo Morgenroth, medik Josef Brünner a medik Ed. Fürst. Všichni předvoláni dnes před policejního soudce na komisařství josefovském. Sing a Janota byli pro pouliční demonstraci a volání „Pereat Maassen!“ odsouzeni na tři dny, ostatní tři jednak pro vzdorování stráži, jednak pro neslušné chování do vězení na 24 hodin. Všichni se z rozsudku odvolali. Dnešní večer proběhl úplně klidně, výtržnosti a demonstrace více se neobnovily. Před bytem Maassenovým bylo silné oddělení policistů, jež však nemělo příležitost zakročit. Odpoledne kolovala v kruzích studentských i policejních pověst, že studenti před bytem ministra Gautsche uspořádají kocovinu. Pověsti ty osvědčily se býti nepravdivými. K vůli opatrnosti byla před bytem Gautschovým rozestavena policie. Dnes odpoledne přihlásilo se u rektora několik spolků studentských, které se chtěly zavázati, že udrží pořádek. Přednášky zejtra opět na všech fakultách počnou, avšak opatření, omezující návštěvu studentů do budovy universitní zůstanou v plné míře, tolikéž omezení vstupu do místnosti fakulty právnické a do učební síně Maassenovy.

Ze soudní síně.

Oprava páně Masarykova před soudem odvolacím.

Článek náš ze dne 19. února t. r. s nadpisem „Filosofové samovraždy“ či vlastně „oprava“ pana professora Masaryka, vztahující se k tomuto článku, byla již po dvakráte předmětem řízení soudního a včera jednáno o ní po třetí, tentokráte před čtyřčlenným soudem odvolacím, jemuž předsedal rada z. s. p. Svoboda.

Jak čtenářům našim známo, byla oprava páně Masarykova okresním soudem po dvakráte odmítnuta a v rozsudku uvedeno, že nemůže být redaktor listu našeho nucen ku přijmutí a otištění opravy, poněvadž není v věcna, nýbrž je kritikou článku. Totiž oprava vyvracela fakta, která vyvrátiti nemohla. Opravovalť pan professor Masaryk i věty, které se netýkaly jeho samého, nýbrž osoby třetí. Zpravili jeme v dotyčném referátě ze soudní síně čtenáře své o tom, že pan professor Masaryk sám uznal první opravu, kterou zaslal, za nedostatečně stylisovanou, a zaslal opravu jinou, kterou jeme pak **dobrovolně** přinesli v čísle ze dne 10. března na straně druhé v prvém sloupci. Toto naše uvědomění nedostačilo panu professorovi, i domáhal se soudně otištění opravy na témž místě, na jakém byl otištěn článek náš ze dne 19. února, totiž na místě úvodního článku, vlastně před úvodním článkem, jak se pan professor vyjádřil, a tímže písmem, jakým byl vytištěn první článek „Filosofové samovraždy.“ V tomto procesu, jak známo, prohrál pan professor, i odvolal se z rozsudku první stolice k zemskému soudu. K řízení, kteréž ustanoveno bylo na včerejšek, nedostavil se pan professor osobně, nýbrž jen jeho zástupce p. dr. Alfred Hrdlička, advokát a jednatel pražského „Sokola.“ Náš redaktor pan Anýž dostavil se se zástupcem svým p. drem. **Podlipným.**

Po přečtení spisů, opravy se týkajících a rozsudku první stolice, uchopil se slova pan dr. Hrdlička, kterýž započal úvodem, že **není jeho úkolem** a že také **nechce** a nemůže vystupovati proti článku „**Filosofové samovraždy**“, nýbrž bude se jen držeti opravy, která byla dodána p. redaktoru Anýži.

Namítalo prý se, že ta oprava nebyla věcna, že neoznamovala prý fakta, nýbrž že byla pouhou kritikou článku, který zase byl jen kritikou činnosti p. Masarykovy. To prý není pravda. Oprava prý opravovala skutečná fakta. Namítalo prý se dále, že oprava dodána byla redakci naší bez podpisu opravovatele a proto prý také nemusila býti otištěna. Ale to prý také není pravda. Oprava prý byla redaktoru našemu dodána notářem ve formě listinného osvědčení, kteréž obsahovalo prý do slova vše, co originál. Originál byl prý panem prof. Masarykem podepsán, na listinném osvědčení nebylo prý toho třeba, jako notář prý neměl práva podpisu opravovatelova k tomu dodati. Nikoli prý tak učinil **sám** redaktor našeho listu. Článek „Filosofové samovraždy“ uváděl prý, že člověk, který učinil pana professora Masaryka svým dědicem, byl šílený. Ale on prý nebyl šílený a proto měla býti otištěna oprava, v níž se tvrdilo, že šílený nebyl — atd., atd.

Po řeči dra. Hrdličky povstal redaktor pan Anýž a dovozoval, že oprava skutečně nebyla věcna. Již to, že professor Masaryk opravoval věty, které se netýkaly osoby jeho, nýbrž osoby třetí, totiž onoho zemřelého testatora, po němž professor Masaryk dědil, opravňovala redaktora k zamítnutí opravy. Jak může pan professor tvrdit, že někdo nebyl šíleným? A odkuda měl k tomu legitimaci? Vždyť tato okolnost — totiž podezření, že zmíněný testator byl šílený — byla příčinou sporu, jenž vznikl mezi přirozenými dědici zemřelého a dědicem panem professorem Masarykem. A kdybychom my — pravil redaktor pan Anýž — byli otiskli opravu páně Masarykovu, že onen člověk šíleným nebyl, mohli by nás konečně žalovati i příbuzní jeho, kteří domnívají se míti důvody, že šíleným byl! Pan dr. Hrdlička — pokračoval redaktor pan Anýž dále — prosil nás, abychom **mohli sám na listinné osvědčení notářské, které mi bylo dodáno bez podpisu pana profesora Masaryka, přidati jeho podpis a pak vše** otisknouti. **Nejsem jurista, ale tolik přece vím, že přidávati k opravě podpis, není animým právem, není mou povinností. Vždyť zákon zakazuje, nao prasvě něco měniti, něco zní vynechávati nebo něco doni přidávati.** Kdyby se do opravy něco vloudilo, co tam nebylo, mohl by opravovatel znova žalovati! Z té příčiny mi ovšem ani nenapadlo, abych přidal k opravě podpis páně Masarykův, který tam scházel. Ze všech těchto důvodů očekávám, že i tento slavný soud nebude mne nutiti k otištění opravy, která nebyla věcna, a že odvolání pana professora Masaryka zamítne.

Po řeči redaktorově promluvil zástupce jeho p. dr. **Podlipný,** kterýž ohrazoval se proti donucení opravy z těchže důvodů, jako redaktor p. Anýž, objasniv věc ovšem co nejdůkladněji se advoatska právnického. Po stručné, pádné řeči jeho povstal ještě k nějaké poznámce p. dr. Alfr. Hrdlička, načež přistoupil soud ku poradě, jejíž výsledkem byl rozsudek, **že odvolání pana professora Masaryka zamítá se z těchže důvodů, jaké uvedl rozsudek stolice první.** Tím jest „opravový“ proces páně Masarykův ukončen, neboť z rozsudku včerejšího není žádného dalšího odvolání.

Na stará kolena . . . .

Václav Holl, osmdesátašestiletý stařec, zámečník na Kladně, nežije už asi po čtrnáct let s manželkou svojí Johankou Hollovou. Co as rozvedlo 72letého muže s družkou života? Jaké příčiny, jaké události? Co jej přimělo, že rozešel se s chotí u vysokém věku, kdy všecky vášně a náruživosti lidské pravidelně ochládají, kdy v srdci i mysl vchází klid a umírnenost; u věku, kdy staří manželé choulí se tím důvěrněji k sobě a hledají oporu jeden ve druhém, majíce vědomí, že sami těžce by odolali neočekávaným bouřím a osudům života . . . O všem tom nevypravují soudní spisy. Vypravují jenom, že stařičký **Václav Holl** byl již třikráte odsouzen pro přestupek proti bezpečnosti cti dle § 496 a nyní pohnán byl pro týž přestupek před soud po čtvrté. Žalovala ho vlastní žena, za níž přišel koncem února do bytu manželů Josefa a Josefy Nejedlých a tu nebylo nikoliv lidmi vynadal staré ženě své nejhnusnějšími jmeny, jaká vypouštěji z úst jen lidé surovi. Brzy potom pak, dne 11. března, potkal manželku svou na ulici, opakoval své pusté nadávky a vyplil před ženou.

Za to žalován byl uraženou manželkou pro přestupek § 496 a okresním soudem kladenským odsouzen ku pokutě 30 zl. ve prospěch ústavu chudých na Kladně, po případě do vězení na šest dní, a k náhradě útrat žalobních. Starý, náruživý manžel nebyl spokojen s tímto rozsudkem a odvolal se k zemskému soudu, kdež včera provedeno řízení odvolací. Odsouzený dostavil se bez obhájce, žalující manželku jeho zastupoval dr. Emil **Herrmann.**

Václav Holl, šedivý muž, prozrazuje ještě dosti náruživosti, čemuž krom jeho chování před soudem nasvědčuje, že odsouzen byl pro týž přestupek již čtyřikráte.

Když byly předčítány spisy a rozsudek první stolice, kleki **Holl** před soudem a prosil, aby mu bylo odpuštěno. Po přečtení spisů a po řeči zástupce žalující manželky Hollovy vynesl soud, že odvolání Hollovo se zamítá a rozsudek první stolice v plném znění se potvrzuje. Sluší podotknouti, že **Holl** není od své ženy rozveden a že teprv bude rozvod manželství proveden.

Následky postrašení.

Je tomu více než rok, kdy hausírník **Reach,** bydlící v Židovském městě, oblekl jednoho dne dlouhý svůj hábit, pokryl tvář škraboškou a vystoupil takto na šestiletého chlapce manželů Baumannových.

Ustrašené dítě dostalo ihned psotník a po čase vyvinula se u něho strašlivá nemoc **posučna** (tanec sv. Víta). Rodiče další dítě lékař, ale teprve po roce vzpomněli, že by nemoc chlapcova mohla pocházeti z onoho lekniutí. Lékař uznal, že tak může býti, ač prý již měl chlapec nejspíše zárodek nemoci v sobě, ale vypuknutí její bylo neospravedlnitelným postrašením hausíra Reacha urychleno.

Rodiče žalovali Reacha, okresní soud uznal jej vinným přestupkem § 431. a odsoudil ho ku pokutě — 2 zl. 50 kr. Reach odvolal se z toho rozsudku a byl při včerejším řízení odvolacím zcela sproštěn žaloby. Soud nalezl sice ve skutku jeho povahu přestupku dle § 431., avšak věc byla promlčena a proto musil býti **Reach** osvobozen!

—on.

Zvláštní telegramy „Nár. Listů“.

n. **Z Vídně,** 12. května. Dvorní rada Kalchberg a ministerský tajemník **Stibral** odjeli — dle „Presse“ — dnes večer do **Pešti na celní konferenci,** v níž se má ustanovit seznam zboží za příčinou provedení celní novely.

a. **Z Paříže,** 12. května. **Usnesení rozpočtového výboru vzbudilo velikou sensaci.** Většinou myslí se, že snůmovna rozhodne se proti kabinetu, ač vážné hlasy jednání výboru kárají. Pád ministerstva není tedy naprosto neodvratný. **Goblet** chce spůsobiti debatu o celé politice kabinetu.

n. **Z Petrohradu,** 12. května. „Presse“ telegrafuje: Dvůr nastoupí 14. t. m. cestu do **Novočerkaska,** kdež konají se se strany kozáckého vojska velké přípravy k slavnému uvítání.

a. **Z Petrohradu,** 12. května. „W. A. Ztg.“ oznamuje, že car udělil asi z Novočerkaska milost střižcům posledních attentátů.

G. **Z Bukurešti,** 12. května. „N. fr. Presse“ sdělují: **V Orahevě** byla zakázáno bulharskými úřady mnoho **velezrádných tiskopisův,** které prý tam dopravila ruská loď.

Zdejší diplomatické kruhy prohlašují za smyšlenku zprávu „Times“, že **Rakouska zmařilo** odeslání **společné noty rumunsko-srbské Rusku** pro domnělé spolky ruských zástupců v Bukurešti a Belehradě a protidynastickou oposici.

Telegramy „Nár. Listů“.

Ze **Zábřehu,** 12. května. (C.-B.) **Sněm je** svolán ke dni 23. t. m.

Poslanci dr. **Starčevič a Folnegović** byli odsouzeni k pokutě po 50. pro že tuchešli svědčiti o ovaci uspořádané poslanci Tuškanovi.

Z **Londýna,** 12. května. (C.-B.) **V dolní sněmovně** prohlásil státní podtajemník **Fergusson, že vláda nesúčastní se úředně pařížské výstavy** r. 1889, ale povolí úlevy všem, kdo se jí súčastní.

Státní podtajemník **Gorst** navrhl II. čtení předlohy, jíž povoluje se **vévodovi Connaughtskému** příjezd na královnino jubileum, aniž by musil složiti vrchní velitelství v Indii.

V **Paříže,** 12. května. (C.-B.) **Vyslanec Herbette** vrátí se v sobotu do Berlína. — **Benoiti,** přvor soluňských lazaristů, jmenován papežským delegátem v Cařibradě.

Národní hospodář.

I. **Z Vídně,** 12. května. (Zvl. tel. „N. L.“) **Nová celní sazba** byla již rozeslána celním úřadům, aby úřadníci měli času k nutným předběžným studiím a byli s to, jakmile vstoupí v platnost nový celní zákon, úřadovat se znalostí věci co možná nejvíšší.

z. **Z Vídně,** 12. května. (Zvl. tlgr. „N. L.“) Valná hromada **jižní dráhy** schválila návrh správní rady na výplatu 1frk. **dividendy** a přepásáno zl. 1,094.123 na nový účet.

n. **Z Vídně,** 12. května. (Zvl. tel. „Nár. L.“) Rothschildovo **družstvo** prodalo svůj zbytek **uherské renty,** tak že bude možná uchátěti se o ostatní papíry per 23 millionů. Uherská vláda má se krom toho postarat o financování pokladní dotace per 32 millionů.

Z obchodní a živnostenské komory. Z jednání schůze sekce živnostenské ze dne 6. května t. r. sluší vytknouti: K návrhu presidiálního poslanému projevila sekce pp. manželům Vojtovi a Josefě **Náprstkovým,** kteří zřízením průmyslového musea, jež sami založili, jakož i vystavěním nové budovy pro ně nemalých zásluh o stav živnostenský sobě získali a budovu tu krom toho odborným výstavám průmyslovým přistupnou učinili, z nichž první, výstava prací lakýrnických v místnostech těch již byla pořádána, uznání povstáním se sedadel a usnesla se, aby se jim písemně vzdaly díky. Protokol poroty pro výstavu prací lakýrnických v Praze, dle něhož ve srozumění s delegátem komory p. V. Nekvasilem, stříbrná medaile komorní p. Jiřímu Čihákovi a po bronzové medali pp. Fr. **Čermákovi,** Jos. **Brummerovi** a Václ. **Hladíkovi** bylo přisouzeno, vzat na vědomost a přisouzení to v celém obsahu schváleno. K žádosti spolku „Hostimil“ uděleno pro výstavu, jíž pouze tento v květnu t. r. uspořádá, několik stříbrných a bronzových medalií a za delegáty komory zvoleni pp. Fr. Deutsch, V. Nekvasil a J. Prokopec; také umělecko-průmyslové výstavě v Kolíně, na den 26. června t. r. položené, několik medalií povoleno, pro kteroužto poslěze jmenovanou výstavu pp. Ředitel J. Karlík v Nymburce, knihkupec Antonín Řivnáč a poslanec na radě říšské Ig. Skokánek svoleni jsou delegáty komory. Naproti tomu nebylo dáno místa žádosti spolku pro pěstování řezby lupenkou za udělení medailií komorních, vzhledem k tom, že byla žádost pozdě podána, s poukázáním na § 5. pravidel komorních, dle něhož žádosti za medalie komory jest podati aspoň 3 měsíce před začátkem výstavy. Za příčinou jistě, komoře k dobrému zdání přikázané žádosti, kterouž živnost řemeslná opovědána oyla za živnost po továrnicku provozovanou, vyslovila se komora pro přísný výklad zákona a aby na opověď tu nebylo bráno zřetele z té příčiny, poněvadž opovědění takové pokládati sluší za výjimku, prodeš musí býti dokázány přísnaky závodu po továrnicku provozovaného, což se v žádosti, o níž řeč jest, nikterak nestalo. O stížnosti jistého výrobitele zlatého zboží v příčině zakázaného názvu továrnika dáno bylo dobré zdání v ten smysl, že podniku tomu nelze sice přiznati ráz závodu po továrensku provozovaného ve smyslu § 1. řádu živn., že by se však stěžovateli mělo povoliti, aby název ten podržel a sice vzhledem k okolnosti, že ho již po více než 25 roků užívá, jakož i ohledem na značný rozsah podniku a na poměry provozování. K. K. obchodnímu soudu dáno bylo dobré zdání o žádosti jmenovaní přísežného odhadce effektů; dále byli c. k. sem. soudu dle návrhu pražského společenstva truhlářů znalci pro živnost truhlářskou a c. k. deleg. okres. soudu pro Malou stranu znalci pro prostředkování prodeje a koupí realit pojmenovaní.

Z **kruhů cukrovarnických.** Enketa ohledně ustanovení kvocientu náplňového pro příští kampaň koná se v pondělí dne 16. t. m. ve Vídni v ministerstvu financi. K poradě této pozván byl co člen Ivkter Riedl z Riedenstelnu.

Výstava v Jekaterinagradě. Pod protektorátem velkoknížete Michala bude se během tohoto roku odbývati v Jekaterinagradě umělecká výstava, spolu výstava průmyslová výrobků ze Sibiře a Uralu. Výstava obsahuje 9 oddělení. Navštěvovatelům výstavy poskytnou ruské dráhy i paroplavební společnosti značného snížení cen.

Slosování a tahy.

Keglevičské losy. (Dokončení.) Dále vyhrávají po **zl. 10·—** konv. m. čís. 51036 086 119 142 177 238 244 265 273 297 324 362 365 418 436 440 443 451 488 492 498 535 538 592 650 658 685 714 723 764 783 787 791 805 823 837 966 996 52114 139 192 216 255 275 338 348 425 481 488 500 693 701 720 738 825 841 852 903 963 997 53303 021 053 078 139 157 185 265 285 301 375 383 406 410 428 500 545 645 663 673 699 706 725 729 731 742 744 786 791 818 859 923 957 964 973 990 993 54002 012 079 119 146 170 171 229 262 363 364 374 384 393 438 440 496 515 525 562 598 608 638 650 721 731 768 55014 055 069 091 150 162 163 171 208 317 318 362 373 389 420 456 495 503 545 568 617 651 657 677 726 733 765 770 842 890 954 963 56167 187 200 217 219 261 300 318 327 343 346 350 444 488 501 509 540 567 595 620 646 717 774 792 889 901 935 974 981 57011 075 160 188 241 249 314 329 380 391 426 435 440 452 476 488 554 564 577 639 647 650 678 714 839 863 902 920 931 987 991 58006 033 047 057 060 078 092 096 175 182 197 247 311 330 341 403 417 450 561 574 584 653 699 702 747 771 856 881 887 981 59046 048 106 118 135 194 206 226 225 282 325 333 363 455 529 568 637 756 777 820 866 919 943 944 946 688 60005 013 085 127 154 273 335 330 355 363 377 427 486 487 637 639 724 784 823 835 862 895 978 981 61006 024 030 040 105 111 134 157 187 447 490 510 572 671 676 728 752 765 845 871 898 922 977 988 62078 121 178 192 221 257 263 273 296 329 330 355 523 546 5 8 559 615 624 689 695 697 722 730 743 841 851 992 958 978 984 997 998 63032 042 090 121 125 132 134 180 207 255 289 288 413 429 440 496 539 597 686 815 822 877 907 914 920 967 980 64033 061 071 074 096 110 136 167 169 172 173 180 204 234 252 307 342 361 442 453 509 519 580 588 632 725 765 772 794 822 865 901 920 922 937 939 978 991 65050 052 063 141 150 162 164 170 247 275 301 492 507 520552 577 579 596 599 657 758 796 818 828 851862 931 273 974 66024 031 063 111 112 219 220223 229 245 374 412 493 561 562 696 758 772845 859 867 877 940 956 992.

m. **Z Vídně,** 12. května. (Zvl. telgr. „Nár. Listů.“) **[Denní burse.]** Obchod počal za dosti výhodného smýšlení, které spěsobeno dílem nadějemi ve finanční obchody za příčinou Hausmannovy cesty, dílem vyvrácením zpráv o zavření německých hranic proti dovozu obilí. Zpráva o francouzské krisi měla v zápětí reakci, která potrvala do konce. Z papírů bankovních klesly zejmena kredity a akcie länderbanky, ze železnic akcie stát. dráhy, akcie buštěhr. B., duchcov.-podmok. a čes. záp. stouply. Z rent získaly: uher. zl. a uh. pap.; květn. a stříb. a rak. zl. poodlehly reakci; březnová nezměněna. Losy a priority zanedbávány; devisy a valuty se zdráhily. Ruble na Berlín stouply.

I. **Z Vídně,** 12. května. (Zvl. telegr. „Nár. Listů.“) **[Večerní bursa.]** Smýšlení lepší na koupě arbitražní. Kreditky 280·45, uher. zlatá renta 101·20.

I. **Z Vídně,** 12. května. (Zvl. tel. „Nár. Listů.“) V kruzích bursovních proslýchá se, že **dráhy severozáp. a sev.** uzavřely zvláštní **kartel** stran dovozu uhlí.

Trhy na zboží.

Praha, 12. května. (Dobytčí trh.) Na dnešní trh bylo přiháno 144 kusů hovězího dobytka, mezi tím bylo 42 kusů českého, 92 polského, 10 kusů srbského a uherského — krav, ohrnem — kusů. Krmný dobytek český I. jakosti, váhy —0 až 0— kilogramů, prodal se kilogram za — kr. až — kr.; II. jakosti váhy od 570 až 700 kilogramů, 1 kilogr. za 32 až 33 kr., III. jakosti váhy od 340 až 490 kilogramů, 1 kilogr. za 28 až 31 kr. Polský srbský a uherský dobytek krmný prodal se kg. za 27—30 kr., 0— skopců čistých, prodal se pár za zl. 0·— až 0·—, 85 skopců zabitých, kilogr. za 34 až 44 kr., 486 zabit. telat kil. 48 až 63 kr., po srážce 7—9 kilogramů na 1 kuse, 26 prasat: českých kilogr. 41—51 kr., polských 00—00 kr., uherských 56—59 kr. 62 jehňat kus 3 zl. 50 kr. až 4 zl. 70 kr. 20 kůzlat kus 1 zl. 15 kr. až 1 zl. 75 kr. Masa hovězího bylo přivezeno 43.796 kilgr. prodal se 1 kilogr. předního za 30—44 kr., prima 48 kr., zadního za 35—52 kr., prima 58 kr. Vepřového masa přivezeno 9037 kilgr.; prodal se 1 kilogr. za 45 až 53 kr. českého, 1 kilogr. polského za 46 kr. až 54 kr. — Prodej byl prostřední. — Nepromyslno dobytka bylo 40 kusů odehnáno. — Zabaveno bylo na dnešním trhu — kgr. hovězího masa.

Bavlna, příze bavlněná.

R. **V Praze,** 12. května. (Pův. zpráva „Nár. Listů.“) Obchod s bavlnou jest od poslední naší zprávy velmi klidný, nan se spokulace ve velmi úzkých mezích pohybuje, poněvadž počínají zprávy o výsledku sklizně 1886—1887 nabývati pevnějšího podkladu a jest jisto, že se bavlny nedostávati nebude. Ceny udržují se pevně: na pozdější dodávky a při větších objednávkách jsou majitelé ochotni $1/4$ pence sleviti. Až do 6. května 1887 bylo na trhu přivečeno americké bavlny 5,150.300 žoků proti 5,071.600 žokům v stejném období r. 1886 a 4,647.100 žokům r. 1885. O trhu na přízi v Manchestru panovalo dle zpráv firmy William Birchml. a spol. mínění k ochablosti náchylné, obchod byl slabý. Při velkých objednávkách jsou přádelny k ústupkům ochotny a jsou v posledních dnech ceny Copsů a příze přádenkové o $1/4$ až o $1/4$ pence levnější. Znamená se za anglickou libru v pencích: Mule Twist čís. 20 $6^3/_4$ p., čís. 30 $7^1/_4$ p., čís. 40 $8^3/_4$ p., čís. 50 $10^1/_4$ p., čís. 60 $11^1/_4$ p., čís. 80 15 p., čís. 100 19 p., čís. 20 Water Twist $7^1/_4$ p., čís. 30 Water Twist $8^1/_4$ p., čís. 16/24 Mock $6^3/_4$ až $7^3/_4$ p., č. 28/32 Mock 8 p. Též na našich tuzemských trzích přízových jest směr velmi klidný při slabých obratech a kupuje se jen nejnutnější pro okamžitou potřebu. Celkem jsou však ceny pevné.

Cukr.

Praha, 12. května. [Surovina.] Směr trhu dnešního dne neprodělal značnější změny a smýšlení jeho rovnalo se spíše dnu včerejšímu. Z cizozemska došly sem zprávy uspokojivé a k večeru bylo Ústí promptní s pytlem zl. 23·55 až zl. 23·60 zbožl. Dodávka říjen-prosinec jest zanedbaná a vlastníci i kupující zaujímají stanovisko zdrželivé. Za zl. 22·75 Ústí není prodavačů ani kupců.

Rafináda klidna.

Úřadní záznamy cukru na pražské burse jsou při odebrání jednoho varu neb více za 100 kilogramů následujíci: I. **Bílé zboží:** Rafináda I. zl. 30·75 až zl. 31·—, rafináda II. zl. 30·50 až zl. 30·75. Melis I. zl. 30·— až zl. 30·25, melis II. zl. 29·75 až zl. 30·—, melis III. zl. 29·50 až zl. 29·75. Pilé centrifug. zl. 28·75 až zl. 29·—. Cukr kostkový zl. 31·50 až zl. 31·75, moučka cukrová (raf.) zl. 31·50 až zl. 31·75, kandys bílý zl. —·— až zl. 48·—, kandys světlý zl. —·— až zl. 38·—, kandys hnědý zl. —·— až zl. —·—. — II. **Surový cukr I. výroba bas.** 88° rend. Pohotovýť: z Prahy zl. 23·10 až zl. 23·20, z trati Praha-Kolín zl. 22·90 až zl. 23·—, z trati Kolín-Pardubice zl. 22·90 až zl. 23 —, z trati Kralupy zl. 23·10 až zl. 23·20, ze stanic polabských zl. 23·25 až zl. 23·35, franko z Ústí n. L. zl. 23·40 až zl. 23·50, z Všetat-Přívor zl. 23·— až zl. 23·10. Zadní výrobek dle rendement, dovozu z Prahy zl. 22·— až zl. 23·50. Melasa 42° B 50% Pol. neosmosovaná pohotová zl. 4·90 až zl. 4·95, melasa osmosovaná zl. 4·70 až zl. 4·75.

Káva.

Z Hamburku, 12. května. (Telg.) V kávě velká hausse, cena o 2 až 3 fenyky vyšší. Obraty asi 12000 pytlů.

Z Havru, 11. května. (Tlgr.) Káva pevná: Santos dobrá prostřední na červenec fr. 100.50, na prosinec fr. 101.75.

Z New-Yorku, 11. května. (C.-B.) Káva Rio $18^1/_4$.

Král. zemské české divadlo v Praze.

NÁRODNÍ DIVADLO.

Dnes v pátek 13. května. 125. hra v předpl.

Výroční slavnost na paměť Bedřicha Smetany.

Druhý večer.

DALIBOR.

Velká národní opera o třech jednáních. Text od Josefa Wenziga, upravil V. J. Novotný. Hudbu složil Bedřich Smetana.

Nově ve scénu uvedl vrchní regisseur pan Frant. Kolár.

Zpěvohru řídí první kapelník p. Ad. Čech.

OSOBY:

Vladislav, král český, p. Viktorin. Dalibor, rytíř, p. Vávra. Budivoj, velitel královské hradní stráže, pan Heš. Beneš, žalářník, pan Karel Čech. Vítek, zbrojnoš Daliborův, p

Dr. Hersch,
1 sekund. lékař pro odděl. syph. a kožní nemoce na c. k. všeob. nemocnici, ord. od 7—8 h. ráno a od ½1. do 4. odp. Novom. masný trh čís. 10. Lavarská ul., kavárna Tůmova I. patro. Honorář velmi mírný. 6283

J. a S. Kesslerové
v Brně,
Ferdinandova ul. 22-II.

zasílají na dobírku a osobám důvěry hodným též bez dobírky proti přiložení bezodkladného napisení této

3 kusů barevných na šátek, jemně vyšitých	zl. 2·50
6 kusů barevných na šátek, jemně vyšitých	zl. 3·25
6 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 2·20
6 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 1·80
6 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 1·50
6 pár pánských bílých kalhot	zl. 1·20
6 pár pánských bílých kalhot	zl. 1·60
6 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 3·–
3 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 2·50
1 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 1·20
6 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 1·20
3 kusy bílých, jemně vyšitých	zl. 4·50
10 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 6·50
10 kusů bílých, jemně vyšitých	zl. 2·80
10 párů bílých, jemně vyšitých	zl. 2·50
10 kusů kravat na vyvazování	zl. 2·80

Hlavní cenník s tisíci zásilkami a fran ko. Cenník o zboží stříbrném, jutovém atd. uveřejněn jest v těchto listech vždy v neděli. 3638—II.

Domek
pro letní pobyt vhodný (zvláště pro celou rodinu, která často do Prahy jeździti nemusí), v Střebohoticích u stan. „Ouvaly" (¼ hod. na státní dráze, jízda drahou ½ hod.), ¼ hod. od lesa vzdálený, prodá se za 1350 zl. Neb pronajme za 75 zl. Dvě prostr. světnice, předs. a kuch., chlév, sklátek, ovoc. a zelin. zahrádka a prostr. dvůrek. Posluha dle přání poruce. Bliží se Všeob. ins. kanc. v Praze, Bazar neb v hostinci „u Žandalínů", Kilmestská ul. č. 6. 7187

Pronajmou se pěkné
byty
pozůstávající ze 2, 3 a 4 pokojů, tento ve spojení s rozsáhlými místnostmi a se zahrádkou. Bliží zprávu lze obdržeti v Myslíkově ulici č. 257—II. 6877

Lazurový papír
(Glanzpapier)
k šelení a hlazení prádla, jakož i veškeré k tomu potřebné zvláštnosti (speciality) prodává jen pravé
Ant. Česal v Praze,
v nárožním domě Husovy třídy, Betlemského nám. a Perštýnu. 6719

Tajné
a kožní nemoce
též zastaralé, slabost, jakou i jiné nemoce léčí důkladně a přiměřeně rychle
C. Rosenfeld,
medicinae a chirurgiae doctor, bývalý nemocniční lékař, ve svém mrohá letá nejlepšípovětší požívajícím léčivém ústavu v Praze, Ostrovní ulice číslo 146 staré za Ursulinským klášterem. Taktéž pro praní, fakulečně i hříšní nemoce. K mluvení každý den od 9 hod. dopol. do 4 hod. odpol. Honorář přímý. Též písemně se zásylkou léčí. 6282

Párek pávů
druhu zvláštní velikosti je v Nuselském ústolí č. 95 v Nuslích na prodej. 7635

Bednářská dílna
v Bubnech
se stavebním místem asi 280□° výměry, blíže nádraží, hodící se zvláště dobře pro **sklady transit** nebo **pro menší tovární závod**, jest za levnou cenu na prodej. Bližší podmínky sdělí na požádání p. Jos. Fischer v Kralupech. 6770

Na Židovském ostrově na Smíchově.
Dnes i každý následující den přístupný
hippodrom
od 5 hodin odpoledne pro zábavnou jízdu koňmo. K hojné návštěvě uctivě zve 7044
J. Erichleb, majitel hippodromu.

Piana
nová od zl. 260 výše; pianina nová od zl. 225. Prodej s víceletou záruckou. Obehrané nástroje za ceny nejlevnější. Též na splátky.
J. Klenka,
sklad pian, Ferdinandova třída č. 37 st., 38 n. Koupě a výměna obehraných nástrojů. 6140

Saxlehnerův hořký pramen
Hunyadi János
Liebigem, Bunsenem, Fresseniem rozboru luč. podrobený, a jejž prozkoumali medicinští vědátoři j. j.: **Bamberger, Moleschott, Virchow, Scanzoni, Panvel, Botkin, Zdekauer, Kosiński, Chalubiński, Szokalski, Hirsch, Nussbaum, Esmarch, Schultze, Wundeflich, Friedreich, Spiegelberg** a j., zaslouhuje vším právem býti odporučen jako
nejvýbornější, nejúčinnější hořká voda.
Žádá se zvětšíle, aby vždy výslovně žádána byla
„Saxlehnerova přírodní hořká voda",
aby se nemilým následkům předešlo. — Sklady ve všech obchodech s minerální vodou a skoro ve všech lékárnách. 4555
Vlastní k: **Ondřej Saxlehner, Budapešť.**

C. k. generální ředitelství rakouských státních drah.

Výtah z jízdního řádu,
platného od 1. října roku 1886.

Odjezd z Prahy.

Nádraží cís. Františka Josefa.
9.25 dop. osobní vlak do Vídně, Modřan, Budějovic, Lince, Iglu, Solnohradu, Štýru.
1.20 odp. osobní vlak do Budějovi
2.50 odpol. rychlík do Vídně.
7.25 več. osobní vlak do Vídně, Modřan, Budějovic, Štýru, Beláku, Celovec, Lince, Solnohradu.

Nádraží české západní dráhy.
7.— ráno osobní vlak do Příbrami, Rakovníka, Budějovic.
7.45 ráno osobní vlak do Duchcova, Mostu, Multavy, Freiberku.
9.30 dop. místní vlak do Rakovníka
2.— odp. osobní vlak do Příbrami, Rakovníka, Budějovic.
3.10 odp. smíš. vlak do Slaného.
6.35 več. osobní vlak do Duchcova, Mostu, Hrobů.
8.25 več. osobní vlak do Příbrami, Rakovníka.

Příjezd do Prahy.

Nádraží cís. Františka Josefa.
4.30 ráno osobní vlak z Veselí.
6.40 ráno osobní vlak z Vídně, Celovce, Beláku, Štýru, Lince, Budějovic.
8.40 ráno míst. vl. z Benešova, Modřan.
11.20 dop. osobní vlak z Veselí.
6.05 večer osobní vlak z Vídně, Štýru, Lince, Budějovic, Modřan.
8.55 večer rychlík z Vídně, s přípoj. z Solnohradu, Lince, Budějovic Štýru.

Nádraží české západní dráhy.
6.40 ráno smíš. vlak ze Slaného.
6.56 ráno osobní vlak z Příbrami.
9.02 dop. místní vlak z Rakovníka.
9.50 dop. osobní vlak z Hrobů, Mostu, Duchcova.
1.52 odp. os. vl. z Příbrami, Budějovic.
5.48 odp. míst. vlak z Rakovníka.
6.30 več. osobní vlak z Multavy, Mostu Duchcova.
9.02 večer osobní vlak z Budějovic, Příbrami, Rakovníka. 4699

Dovolujeme sobě oznámiti, že jsme započali s výčepem našeho
ležáku.
Dříve staro-plzenecký pivovar v Plzenci.
Sklady a kancelář pro Prahu: na Smíchově „u černého koně", Schwarzenberská třída, naproti parnímu mlýnu. 7185

Velkému počtu oněch lidí,
jimž nedůhy cevní ztrpčují život.

Čině chorobné lidstvo pozorna na svůj spůsob léčení chorob cevních, jevících se tak pravšelikým spůsobem, doznávám, že jestli to z mé strany za naší doby odvážné vzhledem k bezpočetným prostředkům stávajícím, povstalým buď co výsledek vědeckého hádání, buď ale co prostředky, jimiž spekuluje se na vydírání obec nava a odvážují-li se přes vystoupitel se svým spůsobem léčení, dejte se tak jen proto, **že jsem si věci své úplně jist.** A čtením-li tak prostřednictvím novin, činím tak proto, **že neztrácí jméno sprostředkovatele pro zevrubná sdělení na prospěch lidstva**; proto také nikdo nebude toto návěští novinářským tiskem prohlašovati, považovat za snižování skutečné výsledného, na vědeckých principech se zakládajícího a k umírnění chorob lidstva čelícího prostředku. Tolik dovolil jsem sobě proněsti předem a obracím se nyní k těm, **kdož stiženi se byli cítí nedůhem čiv vůbec, pak k těm, jenž trpí tak zvanou nervositou,** jevící se habitueltním **bolením hlavy, migránou, návaly krve, velkou podrážděností, rozčilením, bezsenností,** povšechným tělesným **neklidem a pocitem nevolnosti.** Dále obracím se ku všem **chorobným,** jichž dotkla se **mrtvice** a jež tíží následky toho j. j.: **ochrnutí,** obtíže při mluvení nebo tak zv. **nahybný jazyk** obtíže při polykání, **stuhlost ohyba** a stálé bolení těžkée, **obmužilá slabost, slabá paměť, bezsennost** a p. a kteří již **lékařské pomoci byli vyhledávali,** aniž by jim známé prostředky j. j. léčení zdřeuli-osti a studenou vodou, mazání, elektrisování, galvanisování, parní, rašelinové nebo mořské lázně byly prospěly nebo stav jich zlepšily. Konečně obracím se k osobám náchylným k mrtvici a soudícím tak o sobě z následujících příznaků jež jsou: **Ustrašenost, těžkost hlavy, bolení hlavy s občasnou závratí, mžitky** před očima. **Tak jakýs pod čelem, vyšištění v uších,** brnění a **umdlívání rukou a nohou.** Všem stiženým kterouklliv ze tří těchto kategorií **choroby čiv** ano i zdravým i mladším osobám, duševně se namáhajícím a jež podobným neduhům vyvrovati se chtějí, odporučuji, by seznámili se s mým nahoubem léčení rovněž tak jednoduchým jak laciným (obojí dennó sotva 8 feníků). Ve smyslu tom odporučuji své **9. vydání** spisu vyšlého pod názvem: **„Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss (Apoplexie — ochranti mozku) Verhengung und Heilung",** který spis zašlou dole uvedené firmy každému zdarma a vyplaceně.

Kdežto o spůsobu léčení, blíže popsaného ve zmíněné brošurce, v četných časopisech zevrubně pojednáno bylo, zejmena však v „Kreuzzeitung" (č. 145 ze dne 25. června), časop. „Berliner Börsencourier" (č. 258 ze dne 24 května), časop. „Berliner Courier" (č. 140 ze 24. května), v čas. „Post", „Norddeutsche Allg. Zeitong", „Wiener Hausfrauenzeitung", „Wiener Handels- u Gewerbebericht" a j. a jsem z to, odvolávám se dále k připisům na důkaz uznání mi zaslaným a v **řečeném spise** uveděným, od velice hodnověrných osobností pocházejících u př. **Jeho Výsosti vévody z Oldenburku** (na zámku Erlas), **Jeho Excelence generalleutenanta z Beniuš** (Drážďany), **J. Excelence generalmajora z** Bredowu (na statku Briesen), **generalmajora svobodného pána z Krone** (Darmstadt), **kr. bavor. plukovn. auditora** Strube (Freiburg v Bav.), **hrabínky** Scher-Tucha (Hohenfriedeberg), **tajného rady** Rittnera (Frankobrod n. M.), **úřadního přednosty a kr. pruského sudíka** z Kunecku (Wieck na Darsu), **kr. soudce u vrchního úřadu** Vogta (Spaichingen), **c. k. profesora** z Oberschešide (Krenž), **kr. prusk. majora** z Funcku (Berlin), **duchovního inspektora a faráře** Horsta (Colmar), **školního ředitele** Christofera de Isaakievič (Radautz), **bar. rady** Villani (Frankobrod n. M.), **úřadního přednosty** Krista (Wüstegierdorff), **vládního asesora** Schrayvogela (Nový Ulm), **barony z** Kneisebecku (Heysburg), **krajského školn. dozorce** Sklarzyka (Samter), **měšťanosty** Jahna (Wittenberg), **přednosty úřadu** Jul. Schura (Buwethen, vých. Prusko), **c. k. plukovníka** Grunda (Kosmanosy v Čechách), **soudce kriminu.** Brilla (Darmstadt), **král. zemsk. soudce** Storcha (Berlin) a od mnoha jiných. K tématu připisám druž se ve zmíněném spisu **výroky lékařů o skvělých výsledcích** i jsou to lékaři pp.: **Kr. zdravotní rada Mdr. Cohn v Štetině,** — **Mdr. Antonín Corazza v Benátkách.** — **Velkovévodský okresní lékař Mdr. Grossmann v Jöhlitgach.** — **Král. asist. lékař Mdr. Wolff v Darmstadtu** — **MDr. Arnheim ve Vídni.** — **Mdr. L. Regen v Berlíně.** — **C. k. okresní lékař Dr. Busbach v Gurkfeldu** (Korntansko).

Na základě takového materiálu povzbuzí přímo za svou povinnost, nastoupiti cestou veřejného přehledu. Abych seznámil čtenáře s rozličnými druhy živelních nedůhů i s těžkými důsledky mnohosemémyní takovéto mého spůsobu léčení, připojil jsem 150 zpráv od lékařů a soukromníků. Pp. lékaři a učenci, jimi toto mé prohlášení do rukou se dostane, důkazali zejmena na neznámá nakažlivá onemocnění prof. Dr. Virchowa v Berlině, který pravil: „Minimum velmi málo vědo-o perzbozovaného může mítí trvalý a velký důsledek, neboť důvodní vzrůstání čiv se rozšiřuje dále" a prof. Dr. v Liebigu pravil: „Zkušenosti všech, kdož zanášejí se prozkoumáním zjevů přírodních, shodují se konečně v tom, že podnikáce zjevů těch jsou mnohem jednodušší prostředky a důsledky než si myslili lze a právě tuto jednodušnosti musíme obdivovati co pravý dův."

Pilsnofen, v Bavorsku v lednu 1887.

Roman Weissmann,
bývalý prapořečí lékař zemědělanců, čestný člen ital. zdravotního řádu bílého kříže.

6845

Za účelem rychlejšího rozšíření mého spisu „Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss" dostaví jej lze též z mají spis mój na skladě: ve Vídni pp. J. Bretzner a sp., knihkupec, I., Tegetthoffstr. 3, v Berlíně s p. MDra. Beesche, poliklinika, Friedrichstrasse 108. V Hamburku v expedici „Tribüny", Alter Steinweg 49, v v Budapešti G. Grimma knihkupectví, Hatvanergasse 2.

Druhá hlavní výhra 30000 zl.
byla dne 2. května t. r. udělána na
promesu úvěrního losu
mnou vystavenou a prodanou. K tahu **dne 14. května t. r.** nabízím
promesy potisských losů.
Hlavní výhra **100.000 zl.** bez daní po zlatých 2½ zlatých 50 kr.
Bank. závod J. G. SELIG, Praha,
č. 1, Příkopy, blíže Můstku. 7171

HAMBURSKO-AMERICKÁ AKCIOVÁ PAROPLAVEBNÍ SPOLEČNOST.

Přímá poštovní paroplavba
z Hamburku do Nového Yorku
každou středu a neděli,
z Hávru do Nového Yorku
každý úterek,
ze Štětína do Nového Yorku
každých 14 dnů,
z Hamburku do Západní Indie
měsíčně 3 krát,
z Hamburku do Mexika
měsíčně jednou.
Poštovní parníky společnosti poskytují při nejlepším stravování výtečnou příležitost k cestování jak v kajutách tak i v mezipalubí
Bližší sdělí **generální zastupitelství v Praze** Václavské náměstí číslo 15, jakož i jednatelství v Čechách. 5464

Pravý
portlandský cement
perlmoosský,
nejlepší slezskou
lepenku na střechy,
karbolineum,
známý, výtečný nátěr na dřevo, barvy co nejlepmejší ve fermeži utřené,
laky všeho druhu
nabízejí co nejlevněji.
BRATŘÍ HOŠKOVÉ
v Praze,
Staroměstské náměstí, palác knížete Kinského. Cenníky na požádání franko a zdarma. 6375

Nejnovější vynález.
Nástavce ke komínům
z plechu zinkového nebo pocinovaného železného (patent Jensenův)
nejrychlejší odpomožení proti kouři,
vyrábí
E. S. Rosenthala dědicové,
továrna na válečkové okenice nešramotící, Vídeň, I., Karnthnerstr. 14. 6985
Zástupce pro Prahu pan **Jindřich Lehner,** Vyšehrad, na Výtoni číslo 54.

Proti DNĚ a HOSTCI
poskytují spolehlivou pomoc
likér a pilulky dra. Laville.
Likér bojí akutní neduhy, pilulky choroby chronické. Léky tyto nejsou žádnými tajnými prostředky. Návod na připravování i s zněnem a spůsobem zvoženém **M. Oustanem Henrym,** vyhlášeným laboratorem v Paříži a členem akademie.
Laivie opatřeny razítkem francouzské vlády s vedlejší signaturou. **Paříž, F. Comar, 28 rue St. Claude.** K dostání v Praze, v lékárně J. Pitrši na Poříčí. 4779

Čerstvou pravou
malinovou
šťávu
připravenou z malin lesů písečných a česk. Poštmanů, na všecky stanice poštou i dráhou, v malém i ve velkém zasýlá t ko. za 70 kr. **Rudolfa Dvořáčka** stará lékárna u sv. Anny v Písku v Čechách. Kdo poštovní poukázkou zašle zl. 4·—, obdrží čtyřlovou pěknou láhev franko. Varují každého před s jiných stran nabízenou etherickými oleji připravovanou šťávou. 1830

Dámy,
jež si přejí radu a pomoc, račte se obrátiti na pí. **M. Hlavovou,** porodní babičku, v r. 1866 dipl. a vždy dobrou pověst požívající. Bydlí nyní v Praze, Kral. Vinohrady, začátek Havlíčkova t. zvl. roh Mikovcovy ul. č. 531., I. patro, stanice tramvaye u domu. Ku přání zaopatří čistý byt se zvlášť vchodem a s celým zaopatřením. 7112

Matrace
žíněné z crin d'afrique i z vláken dřevitých nabízí po zl. 450 až do zl. 35.— 6256
Jan Stoupa v Praze,
Jindř. ul., vedle pošty. Cenníky zdarma a franko.

Piana
a pianina
nová i obehraná nabízí s víceletou zárukou za tovární ceny ku koupi i obehraná piana za nová vymění správky všeho druhu důkladně vyřídí 6998
V. J. Kavalier a sp.
stavitelství a půjčovna pian **v Praze. Poříč „u Bucků".**

Průtržit trpícím
odporučuje se obvazkář u pražského c. k. obchodního soudu pod přísahou vzatý,
Kašpar Machulka,
Praha, Spálená ul. č. 64. 7086

Sýraře
pro výrobu sýrů švýcarských, limburských, hledá správu statku Wrzepis, pošta Ujscie solné v Haliči. 7040

V „Červeném domě" za 24 kr. až zl. 3·50 m.
stučkových koberců
odporučuje
Karel Herink,
Praha, Malá Karlova ul. č. 147-I. 5926
v „Červeném domě".

Prodej kočárů.
Gig 100 zl.
Kočár na projížďku 150 zl.
Brek 2400 zl.
Faeton 250 zl.
Laudauer 350 zl.
Bliží se skladu kočárů Vodičkova ul. č. 42, Praha. 7066

Šafář
se hledá pro menší hospodářství při cukrovaru. Nabídky se přijímají pod šifrou „H. C. 16" do 25. května t. r. v administraci t. listů. 7042

Velejemný ořechový
nábytek,
celé zařízení do pokoje stojí pouze 137 zl. — Ručí solidní, kresba nejnovější. **Garnitury** vždy v slohu moderním zhotovují se s pečlivostí zvlášť pro každého. Máj velký odbyt dovoluje mi, že mohu ceny solidního zboží svého v Praze co nejlevněji naznačit. 1929
K. Šiba,
továrna na nábytek **Praha-Smíchov,** hlavní sklad Spálená ul. čís. 64—67 naproti Donátově pivnici.

Dámy
hledající spolehlivé rady a pomoci nechť se s plnou důvěrou obrátí na paní
Ludm. Zorn-Macháčkovou,
vdovu po lékaři a zkoušenou babičku v Praze, Celetná ulice č. 10 nové.
Ku přání též celé zaopatření. 6284

Byt
o 5 pokojích a kuchyni, v II. posch. jest od srpna za roční činži 500 zl. k pronajmutí v Marianské ulici č. 8 nové. 7126

Stavební místa
na Král. Vinohradech pro vily a domy jsou levně na prodej. Nabídky pod šif. **„N. N. 65"** přijímá inserční kancelář **J. Aubrechta,** Praha, Příkopy „u Špinků". 7050

Již nyní!
lze překrásné látky na oblekv, nejnovějších vzorů, ve zbytcích, hodící se na dámské obleky a dětská šatičky, za úžasně levné ceny dostati v závodě s jemným modním zbožím pro dámy 7179
Julia Herrmanna
v Praze, na Můstku.

Lososy
vltavské jsou levně k dostání na ostrově Velké Benátky v Karlíně. 7123

Letní byt,
kterýž možno i v zimě obývati, v praž. předměstí, s použitím zahrady jest ihned k pronajmutí. Bližší v insert. kanceláři **J. Aubrechta** v Praze, Příkopy, „u Špinků". 7060

Byt
na Karlově nám. č. 21 o 4 pokoj. a 2 tmavých se vším příslušenst., s plynovým vodovodem, vyhlíželka do parku, jest k najmutí. Bližší tamtéž. 7197

O místo
co kancelářský sluha, výběrčí neb dohlížitel, prosí 34 roky starý, svobodný, kauce schopný muž, vyslouživý šikovatel, nyní po 7 roků v jednom místě zaměstnaný. Lask. nab. pod šif. „B. I. J. 34" na inserční kancelář v Praze v Novém bazaru. 7054

Prodá se domek
malý, slušný a nový, svýšený přízemek, za letní byt se hodící, při Vltavě a lese, poblíž stát. nádraží. Koupěchtiví nechť sobě probírednou domek č. 150 ve Veltrusích. 7200

Ventilátor,
nejnovější pistený klobouk pro leto, černý, tmavohnědý, šedý, zl. 3·20. Highlife ve všech barvách zl. 1·60, 2·20. Anglické knockabout jen 95 kr. 7199
J. a O. Wondráček,
Praha, Starom. malé nám. čís. 459.

Blahopřání
ke dni sv.-janskému
přijímá,
stylisuje i upravuje do veškerých listů pražských a účtuje co nejlevněji
Všeobecná insertní kancelář
v Praze, v Bazaru č. 27.

Jindřich V. J. Trenkwald

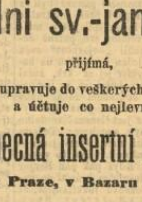

v Praze, Ostrovní ulice číslo 127, vedle hostince „u zlat. soudku", zhotovuje zvláště spolkové prapory a fábory uměle vyšívané všeho druhu levně a vkusně, banderiery, šerpy, vyšívané vazby pro diplomy a alba, monogramy a znaky a všechny do toho oboru spadající práce, též kasielnirouchа, korouhve a vyšívání k stejnokrojům. 6132
Vyznamenán od spolků 35 diplomy.

Kontinuační přístroje
k připravování šumivých nápojů, selterské vody, limonad, sodové vody, šumících vín, piva atd., jež uvnitř vystříbřeny jsou. **Zlatá medaile** na světové výstavě r. 1878. Jediná zlatá medaile na výstavě v Antverpách roku 1885. Nový, malý, levný

kontinuační přístroj.
Syfony jak s velk. tak imal. kohoutkem (zdvihadlem) lze solidně a lehko čistit.
J. Hermanna, Lachapelle, J. Boulet a spol. nást., inženýři, stavitelé strojů, rue Boinod 31, 33, Paříž.
Detailované cenníky zasýláme franko. 4748

RESTAURANT KRISCHKE
Vídeň, I., Kolowratring 1,
vedle městských sadů
(Cursalon).
Znamenitě připravená jídla, dobré nápoje, mírné ceny.
6134

Zahradnictví
„Vila Zeyer"
v Liboci u Prahy
nabízí přátelům Květeny:

Růže vysokokmenné, zimního šlechtění ve vzácných druzích	kus	50 kr.
— nízké tytéž	„	25 „
— „ očkované, lonského šlechtění	„	30 „
— „ víceleté	kus	40—50 kr.
— „ pravokořenné	kus	10 „
— „ mnohokvěté (multiflora) francouzský dovoz silné keře 3leté	„	30 „
— „ pnoucí (rubifolia) franc. dovoz 3leté	„	30 „
Kamelie v krásných druzích 3—4leté	„	50 „
Květoucí keře pro libosady:		
Hortensie (hydrangea) silné keře, 3leté	„	30 „
Dišie (bibiscus)	„	20 „
Tavolníky (spirea)	„	15 „
Weigelie	„	15 „

Zároveň doporučujeme vzácné druhy rostlin pro teplý i studený skleník, jakož i rostlin dekorečních v cenách nejmírnějších. 6310
Větším odběratelům povoluje se při odbíre 100 kusů 10 proc. a 1000 kusů 20 proc. slevy.

Díků vzdání.
Za tolik důkazů upřímného účastenství a soustrasti, jichž se nám dostalo z blízka i z dáli za příčinou nenahraditelné ztráty našeho drahého otce, bratra, tchána, strýce a děda, pana
Josefa Prokopa,
c. k. listovního na odpočinku,
vzdáváme tímto své **nejvroucnější díky.**
Zejmena pak jsme zavázáni veleslůstojnému duchovenstvu, slav. okres. zastupitelstvu, velect. p. MDr. Stikovi, ctěným pp. důvůdníkům, lesníkům a měšťanům, ctěnému četnictvu, slavnému sboru hasičskému a vůbec všem, kdo se v tak hojné míře účastnili pohřbu zesnulého a ústně neb písemně svou soustrast na jevo dali, abychom jim tu vyslovili **své díky urdečné.**
V Jedlé-Ledči, dne 9. května 1887.
7188 **Truchlící pozůstalí.**

JUDr. Julius Grégr, majitel a vydavatel. — Josef Anýž, odpovědný redaktor. — Tiskem v tiskárně „Národních listů".

O pušce Mannlicherově.

Řeč poslance dra. Vašatého,

proslovená dne 3. května 1887 na říšské radě ve Vídni.

(Dle stenografického protokolu.)

V budžetu nalezá se též položka 2,450.000 zl., připadajících na tuto polovinu říše, jež delegacemi dne 29. listopadu 1886 ku zaopatření nových ručních zbraní, tak zvaných repetýrek, povoleny byly.

Při výdeji 16, vlastně 60 milionů zlatých jest povinností zástupce lidu dáti výrazu obavám, vznikly-li pochybnosti, že částky peněžité z obští tak těžce sehnaných ku blahu celku a účelně použito nebylo.

Delegace povolily s vlasteneckou oddaností vysoký tento obnos, ony učinily to však s výslovnou poznámkou, s dodatkem, že musí úplnou zodpovědnost za volbu systému, t. j. vzhledem na technickou stránku střelné zbraně, přenechati správě válečné a správa válečná rozhodla se, jak známo, pro soustavu opakovačky Mannlicherovy.

Opatření nové zbraně střelné bude vyžadovati ohromných obětí na penězích.

Jest známo, že vlády, když podobné věci sobě zaopatřují, s počátku obyčejně malé obnosy jmenují, zvláště když opatřování na několik let jest rozvrženo, načež však obyčejně následuje alterum tantum. K tomu druží se však ještě okolnost, že s volbou Mannlicherovy soustavy nesouhlasí většina důstojnictvá armády, hlavně pěchoty, poznamenávajíce soustavu tuto za ukvapenou, pochybenou a vadnou (slyšte! slyšte! v pravo) a já sám nebyl jsem toho přesvědčení, že by se válečná správa pro volbu této soustavy nikdy nebyla rozhodla, kdyby v čas volby pušky Mannlicherovy, byla měla takovéto zkušenosti, jaké má dnes.

Dříve nežli se pustím v rozbor tohoto pro stát, pro armádu tak důležitého předmětu, pro, aby každý upřímný vlastenec, bez rozdílu přesvědčení politického, mé upřímné ujištění vzal na vědomí, že předmět tento posuzovati a že o něm pojednávati budu se stanoviska nejobjektivnějšího, se stanoviska, jaké nám všem co příslušníkům jednoho a téhož celku společně býti musí. (Výborně! Výborně! v pravo.)

Na jmeně vynálezcově zde nezáleží. Většina důstojníků armády chce míti zbraň lepší a v tom vězí otázka. Musím předeslati, že pro odborná tvrzení, která budu uváděti, mám rukojmě, že je však během debaty jmenovati nebudu a to z té příčiny, že při našich poměrech důstojníci bohužel jsou vydáni nebezpečí ztratiti šarži, kdyby své náhledy veřejně a otevřeně pronášeli. Avšak mně rukojmí zaručili se mi za sdělení mně učiněná písemně na důstojnickou čest svou.

Pohlédneme-li do minulosti na ozbrojení naší armády ručními zbraněmi, shledáme, že vojska naše až do roku 1866 ozbrojena byla předovkami. Též toho musím vzpomenouti, že již v roce 1856 nepatrný plukovní puškař jmenem Sylvestr Krnka nabídnul naší správě válečné novou zadovku a že velice prosil, aby tento nový vynález odborně byl vyzkoušen. Dostalo se mu následujícího rozhodnutí, kteréž pro jeho podivuhodnost celé přečísti chci, aby bylo známo, jak bylo pečováno o zájmy poplatníků pod absolutismem r. 1856 (čte): „Sekce I., číslo 6584, oddělení I.

Od cís. král. zemského generálního velitelství v Sedmihradsku, na cís. král. hulánský pluk hr. Clama Gallasa čís. 10.

Slavné vrchní armádní velitelství odpovědělo reskriptem ze dne 25. předešlého měsíce čís. 4325 na žádost předloženou prostřednictvím pluku dne 2. srpna 1856 puškařem Sylvestrem Krnkovi, ve které tento prosí, aby jeho nově vynalezená rychlostřelná puška ku komisionelnímu vyzkoušení byla připuštěna, že se neznemožnívá pile, kterou vynálezce na jevo dal, jakož i jeho dovednost, že však, poněvadž dostatečně je konstatováno, že se každá střelná zbraň, zařízená ku nabíjení od zadu, z více a velice důležitých příčin pro vojenskou potřebu nehodí (Živá veselost.), tudíž žádosti puškařové, aby jeho nově sestrojená puška komisionelně vyzkoušena byla, vyhověno býti nemůže. Dopis k výše uvedené žádosti přiložený vrací se v příloze.

V Sibíni, dne 8. října 1856.

Ve jmenu jeho osvícenosti velícího pana generála.

Předseda: Myslím, že řeč tato nepatří před forum sněmovny, nýbrž před delegace.

Dr. Vašatý: Prosím pane předsedo za omluvu. V položce 70 mil. zlatých jest obsažena též položka na zaopatření opakovaček. Dokážu, že volba systému je pochybena, že jest ještě pokdy voliti pušku jinou a že je v zájmu Rakouska a každého občana státního, aby o tom zde bylo mluveno. (Velmi dobře! v pravo.)

Předseda: Takovéto rozklady nepatří, jak jsem již pravil, do tohoto domu, nýbrž před delegace, pročež prosím za upuštění od podobných dedukcí.

Dr. Vašatý: Jest to životní otázkou, jak pro prostého vojáka, tak pro jenerála, ano i pro poplatníky. Jinak dotýká se můj rozbor položky budžetní, která později ještě na 80 mil. zlatých vzroste. Chci poukázati toliko na nedostatky zvolené zbraně střelné a to musí býti, pro bůh, přece možno. (Velmi dobře! v pravo.) To jest v zájmu státu a já plním při tom co nejsvědomitěji poslanecko povinnost. Mne dohnal k tomu toliko vlastenectví a přání důstojníků, kteří mne zmocnili. Tedy žádesti puškařové, aby jeho vynález komisionelně byl zkoušen, nebylo vyhověno. Rok 1866 nebyl rokem války; poměry politické tudíž netlačily. Komu to má býti tudíž za vinu kladeno? Jedině velké lhostejnosti a nedbalosti, jakouž toliko v Rakousku můžeme hledati.

Vynálezci dostalo se sporých dílků inkoustových. Ani válka v Dánsku, za kterž theoretikové o účinících zadovky přesvědčiti se mohli, nevypudila jich sveňlavost. Musely přijíti teprvé smutné dny sadovské, které mnohé umlučné hlavě rozum ozářily. Jakkoliv mám v roce 1859 zadovky byly nabízeny, kterýmiž se později Rusko, Černá Hora a Rumunsko ozbrojily, experimentovali jsme ještě po tom se soustavami Lindnerovou, Remingtonovou a Holubovou resp. Werndlovou a teprvé po událostech v roce 1866 odhodlali jsme se pro přijetí vánzlovky.

Přijetí této špatné soustavy, těchto pušek, které po několika letech do starého železa putovaly, které i dnes malé státy, ba ani obchodníci se železem za babku koupiti nechtějí, děkujeme tehdejšímu přednostovi vojenského technického komitétu, nynějšímu ministru války hr. Dylandu-Ihleiltovi, tedy tehdy ministru, který se delegacím, když bylo žádáno, aby věc tato znalci a odborníky byla zkoumána, za znalce sám vydával.

Tentýž znalec vyslovil se proti první krnkovce, proti pušce, která vítězný pochod Rusů u Karsu protežovala a která k tak mnohému vítězství pomáhala.

Mezitím, co tato puška až na naše duy v Rusku, na Černé Hoře, v Rumunsku a též v Bulharsku byla zavedena a dosud v užívání je, leží vánzlovky v arsenále vysoko nakupené a bylo mi praveno, že je ani lidé po 1 zl. kupovati nechtějí.

Volbu tohoto systému děkujeme tedy nynějšímu ministru války a volba tato byla, jak skutečnost nás poučuje, špatná. Ptám se, kdo zaručuje nám, že dnešní volba soustavy Mannlicherovy, kteréž se tatáž osoba ujala, bude lepší?

Zkušenosti, nabyté v poslední válce německé, daly podnět ku zlepšení zbraně střelné.

Chassepotky francouzské spůsobovaly, jak známo, německým vojskům velké ztráty již na vzdálenosti vzdálenosti a zrovna tak špatně vedlo se Rusům před Plevnem, neboť Osman paša ozbrojil své vojsko výtečnými opakovacími karabinami, následkem čehož Rusové Plevna jen obléhajíce mohli dobývati. Od té doby pokoušejí se všecky státy evropské spojiti dalekostřelbu se střelbou opakovací.

Naší správě válečné byly předloženy zvláště soustavy Schulhofa, Mannlichera a Krnky. Jelikož však mezi správou válečnou a většinou důstojnických pěchoty rozdílné mínění toliko mezi mannlicherovkou a krnkovkou panuje, chci se hlavně o těchto dvou systémech zmíniti a je objasniti. Musím předeslati, že naše časopisectvo od té doby, co mannlicherovka byla přijata, té nejmenší zprávy o ní přinášeti nesmí. Nepochopuji docela toho tajemnůstkářství správy válečné, poněvadž již zahraničný tisk Mannlicherovu soustavu slovem i obrazem do nejmenších podrobností uveřejnil.

Jmenuji mezi jiným mnichovský časopis „Der Waffenschmied“ ze dne 16. srpna 1886, ba nalezám zprávy o této soustavě i v suplementu Brockhausova naučného slovníku z r. 1887.

Bylo by zajisté nejlépe, kdybych oba tyto systémy měl in natura při ruce a kdybych vám na obou mohl vše ukázati (veselost) avšak, poněvadž to přec jen spůsobilo kolisi s řádem jednacím (živá veselost), bude mi snad dovoleno, použiti svých technických nákresů. Nechci však slavnou sněmovnu dlouho unavovati.

Oba systémy pozůstávají z třech hlavních mechanismů, a sice z mechanismu závorového, opakovacího a spouštěcího. Kdežto však závorový mechanismus Mannlicherův z desíti dílů se skládá, čítá Krnkův toliko šest dílů.

Mannlicherův mechanismus opakovací čítá 16, Krnkův toliko 4 díly.

Mannlicherův mechanismus spouštěcí čítá 3 díly, Krnkův též.

Tyto 3 mechanismy sedí v ložisku, které u obou soustav činí též část zbraně.

V tomto ložisku nalezá se mimo to u mannlicherovky 6 dílů, u Krnkovky toliko 4 díly.

Dle toho skládá se systém mannlicherův v celku ze 36, Krnkův toliko z 18 dílů, tedy z polovice dílů.

U krnkovky nalezáme toliko 2 péra, u Mannlicherovky je jich 6.

U krnkovky v celku jen 2 šrouby, u Mannlicherovky více jak tucet.

Odborníci praví, že ta soustava je zručnější, potřebnější a cennější, která jest méně složitá, tedy jednodušká.

A Krnkova systému lze čistění v poli konati bez nástrojů a bez . . . . .

Předseda opakuje, že rozklady tyto nepatří před sněmovnu a praví, že odejme řečníkovi slovo, kdyby tímto spůsobem měl pokračovati.

Dr. Vašatý: Mám v rukou důkazy, z kterých vyvodím výsledek. (Veselost.) Pravil jsem, že Krnkovka následkem jednoduchosti při rozložení a složení výtečně se osvědčuje, kdežto Mannlicherovka toliko s pomocí . . . .

Předseda: Jelikož se p. poslanec nechce podříditi, beru mu slovo (Bravo!), jakoliv mi to u velké míře je nepříjemné.

(Odpor a nepokoj v pravo. Volání v pravo: Přejte se sněmovny.)

Dr. Vašatý: Prosím, aby sněmovna rozhodla, mohu-li o této otázce mluviti nebo ne!

Předseda dává hlasovat, načež se žádost dra Vašatého zamítá.

II. Řeč poslance dra. Vašatého,

proslovená dne 9. května 1887.

(Dle stenografického protokolu.)

V sezení dne 3. t. m. zde odbýváním zamítla slavná sněmovna, abych pokračoval ve svých výkladech o opakovačkách (repetýrkách), zajisté asi z té příčiny, poněvadž z vysoké úcty k našemu panu předsedovi opravovati nechtěla jeho výrok.

Nemile nesl jsem toto odmítnutí zvláště proto, poněvadž by se mohlo zdáti, jakoby úmysl můj byl týval snad ten, chtíti prosté podezřívati naši vojenskou správu.

Nuže, abych i zdání toho setřel a poněvadž zajisté dle přesvědčení všech členů této slavné sněmovny žádné pochyby o tom býti nemůže, že o otázce repetýrek, kterými ozbrojena má býti též zemská obrana, promluviti lze právě při této budžetní položce, doufám, že mi bude dovoleno tím spíše pokračovati ve výkladech těch, čím více je známo, že slavná sněmovna dovoluje často o zcela malých položkách budžetních debatování, zabírající muchy celá sezení. (Velmi dobře! v pravo).

Zabývání se touto otázkou jest tak důležité, že na jejím šťastném rozluštění závisí náležité upotřebení ohromných sum peněz státních, ano řekl bych i spása celé říše.

Doufám proto, pánové, že mi nebudou činěny se žádné strany překážky, které by mi vykonávání mé povinnosti ztěžovaly, i podotýkám zároveň, že mne každé věcné vyvrácení velice bude těšiti, ať už pronešeno bude z kterékoli strany.

Dne 3. t. m. porovnával jsem obě soustavy opakovaček, totiž soustavu Mannlicherovu se soustavou Krnkovou.

Nechci se tentokráte pouštěti do podrobností a podotýkám toliko, že výrobní cena krnkovky obnášela by dle výroku znalců, následkem jednoduchosti složení toliko 28 zlatých, při výrobě hromadné naproti mannlicherovce, která přijde na 36 zlatých. Kdyby se bylo stalo rozhodnutí pro soustavu Krnkovu, byli bychom při výrobě půldruhého milionu pušek pro naši armádu zahospodařili $10\frac{1}{2}$ milionu zlatých.

Abych vše, co říci chci, učinil pochopitelnější též laikovi, podotýkám, že lze mannlicherovku hromadně nabíjeti po pěti, krnkovku po desíti nábojích, že hromadně naplněné pouzdro u krnkovky dá se zavěsiti a vyvěsiti, kdežto pouzdro u mannlicherovky je fixní (nepohyblivé).

Vzhledem na rychlostřelbu — to nejdůležitější u opakovačky — nechám mluviti nejstranněho odborníka. Jest to pisatel odpovědi na ministerský pamětní spis „O otázce opakovaček v Rakousku“. Tento spis byl ministrem války rozdán členům delegace v Pešti a jest tudíž úřední.

„Odpověď“ na tento ministerský pamětní spis výše ve formě brožury několik dnů na to a nebyla zabavena. Ona vyšla ve Vídni a bude zajisté dovoleno, abych jejího pisatele, odborníka a znamenitého důstojníka, nechal v této věci sama mluviti.

Tyž praví (čte): Krnkovka předstihuje v rychlostřelbě každou jinou pušku (opakovačku). O tom podala nevzratného důkazu střelba na zkoušku předsevzatá s touto puškou dne 22. října 1886 komisí vojenskou za předsednictví general-majora Hotze. Vynálezce, poručík Krnka, vystřelil z této pušky při střelbě jednotlivé, 21 ran v jedné minutě, při rychlostřelbě (střelbě opakovací) 20 ran v jedné půlminutě; ve střelbě kombinovaně (půl minuty střelba jednotlivá a půl minuty střelba opakovací) 33 ran“.

V řečeném „pamětním spise“ říšského ministerstva války činí se na stránce 7. zmínka, že může dáti zručný střelec mannlicherovkou 36 ran za minutu. — Nuže, jednoduché porovnání výsledků střelby s puškou krnkovkou ukazuje, že se krnkovka v ohni kombinovaném skoro vyrovná maximálním výkonům mannlicherovky v ohni opakovacím, kdežto tuto, dávajíc 40 ran v minutě, při rychlostřelbě značně předčí.

Hlavní přednost pušky Krnkovy spočívá však především v její konstruktivní jednoduchosti, při kteréž ji lze nabíjeti netoliko jednotlivě, ale vedle toho též hromadně po desíti nábojích, čímž po pěti nábojům soustavy Mannlicherovy.

Krátce řečeno, mannlicherovku dlužno nabíjeti dvakráte za sebou, aby dosáhla počtu střel, krnkovku najednou nabitých!

Poněvadž jsem se již zmínil o zkušební komisi, která za předsednictví general-majora Hotze dne 22. října 1886 se odbývala, chci též o výsledcích zkoušky té zároveň se zmíniti.

Ve jmenované brožuře se praví:

„Po ukončené zkoušce bylo žádáno, aby tatáž puška, která jakožto jediný vzor soustavy byla výrobkem práce ruční a z níž již dříve 6000 ran bylo vypáleno, posypána byla prachem (poprášena) a sice na mechanismu závorovém a opakovacím. Požadavku tomu bylo vyhověno a hle: zbraň pracovala bezvadně dále.“

Tolik co do rychlostřelby.

Pravil jsem již, že připouští krnkovka netoliko nabíjení jednotlivé, ale i hromadné a kombinované, že ji nadále tudíž považovati za opakovačku nového vzoru, zcela tak, jak toho nové umění válečné vyžaduje.

Mannlicherovka připouští naproti tomu buď jen výhradně nabíjení jednotlivé aneb výhradně jen nabíjení hromadné, zkrátka, mannlicherovka je buď toliko zadovkou aneb toliko opakovačkou.

Odborníci ale praví — já sám nejsem odborníkem a nechám vždy, když se jedná o část technickou, mluviti jen odborníky: „Že má válečná zbraň, má-li se skutečně nazývati „řádnou moderní zbraní válečnou“, připouštěti jednotlivé nabíjení za každé okolnosti, zrovna tak jako nabíjení kombinované, tedy současně též nabíjení opakovací.“

Ručně zbraně střelné (pušky), jež připouštějí toliko střelbu opakovací — a to jest hlavní vada soustavy Mannlicherovy — byly by jen tehdá řádnými zbraněmi válečnými, kdyby vůbec bylo možno voziti za každým rojem pěchoty vůz s náboji.

Až dosud měli jsme však, jak známo, toliko jeden takový vůz vždy pro jeden prapor, nyní má se dostati každé setnině jednoho vozu s nábojem.

Mám tedy z té příčiny a kladu na to váhu proto, poněvadž vydává naše správa vojenská prapornu, jež za přičinou zkoušení byly mannlicherovkami ozbrojeny, toliko pouzdra s hromadnými náboji. Zdá se tudíž, že správa vojenská na tom se usnesla, aby s přijetím soustavy Mannlicherovy bylo od nabíjení jednotlivého zcela upuštěno.

Odborníci však praví, že by byl ministr války takového důležitého a zásadného rozhodnutí nikdy neučinil, kdyby mu od Wörndla a Mannlichera nebyla bývala předložena soustava zbraně, která připouští toliko nabíjení s celými pakety najednou, nikdy však nabíjení kombinované.

Musím se o tom již proto zmíniti, poněvadž, jak známo, ministr války, když byl na tuto okolnost delegacemi tázán, výslovně pravil, „že mannlicherovka nabíjení jednotlivé připouští“. Abych se již z přeslu sprostil každého podezřívání, jakobych byl předpojatým, nechť tu raději mluví osoba třetí.

Ministr pravil (čte): „že lze mannlicherovku nabíjeti též jednotlivými náboji, ano, on pokusil se též demonstrovati to s puškou vruce. To však nebylo nic nesnadného, neboť on neměl právě v pušce vloženy naplněný „magacín“. A však, to jest právě největší chybou u mannlicherovky, že jí jednotlivě nelze nabíjeti a že z ní nelze jednotlivě stříleti, jakmile do ní bylo vloženo plné pouzdro (magacín).“

Nabíjeti jednotlivě a nemíti v pušce naplněné pouzdro, to přec není vymožeností nejnovější doby, to se dá také docíliti s obyčejnou starou zadovkou.

„Ministr války zamýšlí upustiti od nabíjení jednotlivého, tedy od tak zvaného volného a pomalého spůsobu střelby, neboť on zaujal se pro soustavu, která co opakovačka, toliko střelbu opakovací připouští, ano on pustil se tak daleko, aby jen zmíněnou nedostatečnost pušky Mannlicherovy zakryl a tím veliké přednosti zbraní konkurenčních soustavy Krnkovy a Schulhofovy oslabil.“

Tak píše „Budapester Tagblatt“ ze dne 19. listopadu 1886.

Odborníci ale praví, že po zkušenostech nabytých s puškou Mannlicherovou, která žádné války dosud se nesúčastnila — opanuje náhled, vrátiti se opět ku nabíjení jednotlivému. Oni praví, že kdyby byli dnes na to tázáni důstojníci pěchoty, že by se nejméně tři čtvrtiny z nich vyslovilo pro nabíjení jednotlivé, kombinované s ohněm opakovacím, ovšem bez nebezpečí ztráty šarže. (Veselost v pravo.)

Oni praví, pánové, že velitel, při výlučném nabíjení hromadném, ztěžka bude moci kontrolovati zásoby nábojů svého mužstva. Neboť ohroženi, toliko na svou zbraň odkázaní vojáci, kteří se v poli třesou, vystřílí, když jim dáte pouze pouzdra s náboji hromadnými, munici předčasně.

Naproti tomu bude míti velitel, jehož vojsko opatřeno bude náboji dvojími, plnou jistotu, že tak dlouho, dokud nevelel ku rychlopalbě, každý voják alespoň všecku munici k rychlostřelbě bude míti nedotknutou. (Tak jest!)

Nelze tudíž zatajiti, že byla mannlicherovka hlavně pro nebezpečí rychlého vystřelení munice zamítnuta v Německu, Belgicku, Španělsku, Rusku, anglickou a německou a že je Rakousko-Uherako jediným dosud státem, jenž přijal opakovačku, zařízenou výhradně na nabíjení hromadné. (Slyšte! Slyšte!)

Jest to, pánové, jak znalci praví, tím více na pováženou, že tím více k nepochopení, čím více u nás, jak zkušenosti učí, bývá pravidlem, že sobě naše správa válečná za vzor béře válečná zařízení pruská. Znalci se diví, že upuštěno bylo zrovna v této, pro armádu a stát tak veledůležité záležitosti od příkladu Německa.

Kdyby v tomto případě vůbec ještě bylo, pánové, zapotřebí, abych se nějaké autority a důkazů, jakoby na výrok belgického ministra války, znamenitého odborníka generála Pontusa, který se při návštěvě v státních továrnách na zbraně v Belgii minulého podzimku v tom smysl vyslovil, „aby k účelům válečným jen takové vzory byly předkládány, které připouští nabíjení jednotlivé, spojené s nabíjením hromadným!“

Bude asi dosud v dobré všech paměti, kterak Srbové postupovali na Slivnici.

Oni byli ozbrojeni zadovkami soustavy Mauser-Millanovic. To byly tedy pouze zadovky; oni tlačili se ku předu, stékali pevnosti; pojednou však došla jim, jak kolivěl měli toliko zadovky, zásoba střeliva a nezbývalo jim proto nic jiného, nežli poněvad nazpět.

Kdyby se však měla později naskytnouti nutnost, že by se zásada jednotlivé střelby po přijetí mannlicherovky měla podržeti, jak nemůže mannlicherovka nikdy pojmouti náboje jednotlivé, jakmile plné pouzdro s náboji hromadnými do ní bylo vloženo.

Kdyby se pak měla zařizovati na palbu jednotlivou spojenou s palbou opakovací, musela by zrovna jako wänzlovka zahoditi do starého železa, aneb proplýtvati by bylo nutno opět množství milionů zlatých na její rekonstruování.

U soustavy Krnkovy shledáváme však obé v jedno spojeno a za cenu mnohem levnější.

Jest proto záhodno, poněvadž o zásadě palby jednotlivé dosud není rozhodnuto, aby povolané kruhy uložily sobě povinnost, připustiti soustavy konkurenční netoliko ku střelbě porovnávací, nýbrž také ku střelbě hromadné.

Nechť odbývají se tedy zkoušky. Páni odborníci volají: nechť odbývají se zkušební komisi, která za předsednictví general-majora Hotze dne 22. října 1886 se odbývala, chci též o výsledcích zkoušky té zároveň se zmíniti.

Ve jmenované brožuře se praví:

„Po ukončené zkoušce bylo žádáno, aby tatáž puška, která jakožto jediný vzor soustavy byla výrobkem práce ruční a z níž již dříve 6000 ran bylo vypáleno, posypána byla prachem (poprášena) a sice na mechanismu závorovém a opakovacím. Požadavku tomu bylo vyhověno a hle: zbraň pracovala bezvadně dále.“

Tolik co do rychlostřelby.

Pravil jsem již, že připouští krnkovka netoliko nabíjení jednotlivé, ale i hromadné a kombinované, že ji nadále tudíž považovati za opakovačku nového vzoru, zcela tak, jak toho nové umění válečné vyžaduje.

Mannlicherovka připouští naproti tomu buď jen výhradně nabíjení jednotlivé aneb výhradně jen nabíjení hromadné, zkrátka, mannlicherovka je buď toliko zadovkou aneb toliko opakovačkou.

Odborníci ale praví — já sám nejsem odborníkem a nechám vždy, když se jedná o část technickou, mluviti jen odborníky: „Že má válečná zbraň, má-li se skutečně nazývati „řádnou moderní zbraní válečnou“, připouštěti jednotlivé nabíjení za každé okolnosti, zrovna tak jako nabíjení kombinované, tedy současně též nabíjení opakovací.“

Ručně zbraně střelné (pušky), jež připouštějí toliko střelbu opakovací — a to jest hlavní vada soustavy Mannlicherovy — byly by jen tehdá řádnými zbraněmi válečnými, kdyby vůbec bylo možno voziti za každým rojem pěchoty vůz s náboji.

Až dosud měli jsme však, jak známo, toliko jeden takový vůz vždy pro jeden prapor, nyní má se dostati každé setnině jednoho vozu s nábojem.

Mám tedy z té příčiny a kladu na to váhu proto, poněvadž vydává naše správa vojenská prapornu, jež za přičinou zkoušení byly mannlicherovkami ozbrojeny, toliko pouzdra s hromadnými náboji. Zdá se tudíž, že správa vojenská na tom se usnesla, aby s přijetím soustavy Mannlicherovy bylo od nabíjení jednotlivého zcela upuštěno.

Odborníci však praví, že by byl ministr války takového důležitého a zásadného rozhodnutí nikdy neučinil, kdyby mu od Wörndla a Mannlichera nebyla bývala předložena soustava zbraně, která připouští toliko nabíjení s celými pakety najednou, nikdy však nabíjení kombinované.

Musím se o tom již proto zmíniti, poněvadž, jak známo, ministr války, když byl na tuto okolnost delegacemi tázán, výslovně pravil, „že mannlicherovka nabíjení jednotlivé připouští“. Abych se již z přeslu sprostil každého podezřívání, jakobych byl předpojatým, nechť tu raději mluví osoba třetí.

Ministr pravil (čte): „že lze mannlicherovku nabíjeti též jednotlivými náboji, ano, on pokusil se též demonstrovati to s puškou vruce. To však nebylo nic nesnadného, neboť on neměl právě v pušce vloženy naplněný „magacín“. A však, to jest právě největší chybou u mannlicherovky, že jí jednotlivě nelze nabíjeti a že z ní nelze jednotlivě stříleti, jakmile do ní bylo vloženo plné pouzdro (magacín).“

Nabíjeti jednotlivě a nemíti v pušce naplněné pouzdro, to přec není vymožeností nejnovější doby, to se dá také docíliti s obyčejnou starou zadovkou.

„Ministr války zamýšlí upustiti od nabíjení jednotlivého, tedy od tak zvaného volného a pomalého spůsobu střelby, neboť on zaujal se pro soustavu, která co opakovačka, toliko střelbu opakovací připouští, ano on pustil se tak daleko, aby jen zmíněnou nedostatečnost pušky Mannlicherovy zakryl a tím veliké přednosti zbraní konkurenčních soustavy Krnkovy a Schulhofovy oslabil.“

Tak píše „Budapester Tagblatt“ ze dne 19. listopadu 1886.

Odborníci ale praví, že po zkušenostech nabytých s puškou Mannlicherovou, která žádné války dosud se nesúčastnila — opanuje náhled, vrátiti se opět ku nabíjení jednotlivému. Oni praví, že kdyby byli dnes na to tázáni důstojníci pěchoty, že by se nejméně tři čtvrtiny z nich vyslovilo pro nabíjení jednotlivé, kombinované s ohněm opakovacím, ovšem bez nebezpečí ztráty šarže. (Veselost v pravo.)

Oni praví, pánové, že velitel, při výlučném nabíjení hromadném, ztěžka bude moci kontrolovati zásoby nábojů svého mužstva. Neboť ohroženi, toliko na svou zbraň odkázaní vojáci, kteří se v poli třesou, vystřílí, když jim dáte pouze pouzdra s náboji hromadnými, munici předčasně.

Naproti tomu bude míti velitel, jehož vojsko opatřeno bude náboji dvojími, plnou jistotu, že tak dlouho, dokud nevelel ku rychlopalbě, každý voják alespoň všecku munici k rychlostřelbě bude míti nedotknutou. (Tak jest!)

Nelze tudíž zatajiti, že byla mannlicherovka hlavně pro nebezpečí rychlého vystřelení munice zamítnuta v Německu, Belgicku, Španělsku, Rusku, anglickou a německou a že je Rakousko-Uherako jediným dosud státem, jenž přijal opakovačku, zařízenou výhradně na nabíjení hromadné. (Slyšte! Slyšte!)

Jest to, pánové, jak znalci praví, tím více na pováženou, že tím více k nepochopení, čím více u nás, jak zkušenosti učí, bývá pravidlem, že sobě naše správa válečná za vzor béře válečná zařízení pruská. Znalci se diví, že upuštěno bylo zrovna v této, pro armádu a stát tak veledůležité záležitosti od příkladu Německa.

Kdyby v tomto případě vůbec ještě bylo, pánové, zapotřebí, abych se nějaké autority a důkazů, jakoby na výrok belgického ministra války, znamenitého odborníka generála Pontusa, který se při návštěvě ve státních továrnách na zbraně v Belgii minulého podzimku v tom smysl vyslovil, „aby k účelům válečným jen takové vzory byly předkládány, které připouští nabíjení jednotlivé, spojené s nabíjením hromadným!“

Bude asi dosud v dobré všech paměti, kterak Srbové postupovali na Slivnici.

Oni byli ozbrojeni zadovkami soustavy Mauser-Millanovic. To byly tedy pouze zadovky; oni tlačili se ku předu, stékali pevnosti; pojednou však došla jim, jak kolivěl měli toliko zadovky, zásoba střeliva a nezbývalo jim proto nic jiného, nežli poněvad nazpět.

Kdyby se však měla později naskytnouti nutnost, že by se zásada jednotlivé střelby po přijetí mannlicherovky měla podržeti, jak nemůže mannlicherovka nikdy pojmouti náboje jednotlivé, jakmile plné pouzdro s náboji hromadnými do ní bylo vloženo.

Kdyby se pak měla zařizovati na palbu jednotlivou spojenou s palbou opakovací, musela by zrovna jako wänzlovka zahoditi do starého železa, aneb proplýtvati by bylo nutno opět množství milionů zlatých na její rekonstruování.

U soustavy Krnkovy shledáváme však obé v jedno spojeno a za cenu mnohem levnější.

Jest proto záhodno, poněvadž o zásadě palby jednotlivé dosud není rozhodnuto, aby povolané kruhy uložily sobě povinnost, připustiti soustavy konkurenční netoliko ku střelbě porovnávací, nýbrž také ku střelbě hromadné.

Nechť odbývají se tedy zkoušky. Páni odborníci volají: nechť odbývají se zkušební komisi, která za předsednictví general-majora Hotze dne 22. října 1886 se odbývala, chci též o výsledcích zkoušky té zároveň se zmíniti.

Ve jmenované brožuře se praví:

„Po ukončené zkoušce bylo žádáno, aby tatáž puška, která jakožto jediný vzor soustavy byla výrobkem práce ruční a z níž již dříve 6000 ran bylo vypáleno, posypána byla prachem (poprášena) a sice na mechanismu závorovém a opakovacím. Požadavku tomu bylo vyhověno a hle: zbraň pracovala bezvadně dále.“

Tolik co do rychlostřelby.

Pravil jsem již, že připouští krnkovka netoliko nabíjení jednotlivé, ale i hromadné a kombinované, že ji nadále tudíž považovati za opakovačku nového vzoru, zcela tak, jak toho nové umění válečné vyžaduje.

Mannlicherovka připouští naproti tomu buď jen výhradně nabíjení jednotlivé aneb výhradně jen nabíjení hromadné, zkrátka, mannlicherovka je buď toliko zadovkou aneb toliko opakovačkou.

Odborníci ale praví — já sám nejsem odborníkem a nechám vždy, když se jedná o část technickou, mluviti jen odborníky: „Že má válečná zbraň, má-li se skutečně nazývati „řádnou moderní zbraní válečnou“, připouštěti jednotlivé nabíjení za každé okolnosti, zrovna tak jako nabíjení kombinované, tedy současně též nabíjení opakovací.“

Ručně zbraně střelné (pušky), jež připouštějí toliko střelbu opakovací — a to jest hlavní vada soustavy Mannlicherovy — byly by jen tehdá řádnými zbraněmi válečnými, kdyby vůbec bylo možno voziti za každým rojem pěchoty vůz s náboji.

Až dosud měli jsme však, jak známo, toliko jeden takový vůz vždy pro jeden prapor, nyní má se dostati každé setnině jednoho vozu s nábojem.

Mám tedy z té příčiny a kladu na to váhu proto, poněvadž vydává naše správa vojenská prapornu, jež za přičinou zkoušení byly mannlicherovkami ozbrojeny, toliko pouzdra s hromadnými náboji. Zdá se tudíž, že správa vojenská na tom se usnesla, aby s přijetím soustavy Mannlicherovy bylo od nabíjení jednotlivého zcela upuštěno.

Odborníci však praví, že by byl ministr války takového důležitého a zásadného rozhodnutí nikdy neučinil, kdyby mu od Wörndla a Mannlichera nebyla bývala předložena soustava zbraně, která připouští toliko nabíjení s celými pakety najednou, nikdy však nabíjení kombinované.

Musím se o tom již proto zmíniti, poněvadž, jak známo, ministr války, když byl na tuto okolnost delegacemi tázán, výslovně pravil, „že mannlicherovka nabíjení jednotlivé připouští“. Abych se již z přeslu sprostil každého podezřívání, jakobych byl předpojatým, nechť tu raději mluví osoba třetí.

Ministr pravil (čte): „že lze mannlicherovku nabíjeti též jednotlivými náboji, ano, on pokusil se též demonstrovati to s puškou vruce. To však nebylo nic nesnadného, neboť on neměl právě v pušce vloženy naplněný „magacín“. A však, to jest právě největší chybou u mannlicherovky, že jí jednotlivě nelze nabíjeti a že z ní nelze jednotlivě stříleti, jakmile do ní bylo vloženo plné pouzdro (magacín).“

Nabíjeti jednotlivě a nemíti v pušce naplněné pouzdro, to přec není vymožeností nejnovější doby, to se dá také docíliti s obyčejnou starou zadovkou.

„Ministr války zamýšlí upustiti od nabíjení jednotlivého, tedy od tak zvaného volného a pomalého spůsobu střelby, neboť on zaujal se pro soustavu, která co opakovačka, toliko střelbu opakovací připouští, ano on pustil se tak daleko, aby jen zmíněnou nedostatečnost pušky Mannlicherovy zakryl a tím veliké přednosti zbraní konkurenčních soustavy Krnkovy a Schulhofovy oslabil.“

Tak píše „Budapester Tagblatt“ ze dne 19. listopadu 1886.

Odborníci ale praví, že po zkušenostech nabytých s puškou Mannlicherovou, která žádné války dosud se nesúčastnila — opanuje náhled, vrátiti se opět ku nabíjení jednotlivému. Oni praví, že kdyby byli dnes na to tázáni důstojníci pěchoty, že by se nejméně tři čtvrtiny z nich vyslovilo pro nabíjení jednotlivé, kombinované s ohněm opakovacím, ovšem bez nebezpečí ztráty šarže. (Veselost v pravo.)

Oni praví, pánové, že velitel, při výlučném nabíjení hromadném, ztěžka bude moci kontrolovati zásoby nábojů svého mužstva. Neboť ohroženi, toliko na svou zbraň odkázaní vojáci, kteří se v poli třesou, vystřílí, když jim dáte pouze pouzdra s náboji hromadnými, munici předčasně.

Naproti tomu bude míti velitel, jehož vojsko opatřeno bude náboji dvojími, plnou jistotu, že tak dlouho, dokud nevelel ku rychlopalbě, každý voják alespoň všecku munici k rychlostřelbě bude míti nedotknutou. (Tak jest!)

Nelze tudíž zatajiti, že byla mannlicherovka hlavně pro nebezpečí rychlého vystřelení munice zamítnuta v Německu, Belgicku, Španělsku, Rusku, anglickou a německou a že je Rakousko-Uherako jediným dosud státem, jenž přijal opakovačku, zařízenou výhradně na nabíjení hromadné. (Slyšte! Slyšte!)

Jest to, pánové, jak znalci praví, tím více na pováženou, že tím více k nepochopení, čím více u nás, jak zkušenosti učí, bývá pravidlem, že sobě naše správa válečná za vzor béře válečná zařízení pruská. Znalci se diví, že upuštěno bylo zrovna v této, pro armádu a stát tak veledůležité záležitosti od příkladu Německa.

Kdyby v tomto případě vůbec ještě bylo, pánové, zapotřebí, abych se nějaké autority a důkazů, jakoby na výrok belgického ministra války, znamenitého odborníka generála Pontusa, který se při návštěvě ve státních továrnách na zbraně v Belgii minulého podzimku v tom smysl vyslovil, „aby k účelům válečným jen takové vzory byly předkládány, které připouští nabíjení jednotlivé, spojené s nabíjením hromadným!“

Bude asi dosud v dobré všech paměti, kterak Srbové postupovali na Slivnici.

Oni byli ozbrojeni zadovkami soustavy Mauser-Millanovic. To byly tedy pouze zadovky; oni tlačili se ku předu, stékali pevnosti; pojednou však došla jim, jak kolivěl měli toliko zadovky, zásoba střeliva a nezbývalo jim proto nic jiného, nežli poněvad nazpět.

Kdyby se však měla později naskytnouti

Dramatické umění.

+ **Z Národního divadla.** Dnes jest druhý večer výroční slavnosti na počest Bedřicha Smetany. Dává se „Dalibor“ s pí. Arklovou a p. Vávrou ve hlavních úlohách. Na místo pana Stropnického zpívá úlohu Budivoje pan Heč. — Zejtra vystoupí po třetí pí. M. Mrázková a sice ve „Vylanovou tajemníku“. — K historické veselohře Jar. Vrchlického „Soud lásky“, která byla, jak povědomo, prvotně zakázána, dojde se denně zkoušky. Režií má p. Seifert.

Hudba.

+ **Opera.** Druhé pohostinské vystoupení pí. M. Poinellilové v úloze Lidunky ve Webrovu „Střelci kouzelníku“, potvrdilo celé, co po prvním pokusu dámy na našem jevišti bylo proneseno. Ušlechtilost přednesu a vřelý cit umělkyně především zasluhují chvály. Zvláště předních jeví zdravým vkusem řízené studie a chvalitebné pomíjení všednich zvyků. Tentokráte i hlas rozvinul se volněji, záslahou průhledného orkestru Webrova, vůbec zdá se, že je úloha Lidunčina dámě bližší nežli Elsina. Obor i meze působení umělečeho vykazuje nadání.

Hlas umělkyně Holoušové charakterem k altu, značný jeho rozsah do výšky tu ovšem nerozhoduje. V tom vězí také hlavní příčina cizího dojmu, jejž dítě na nové obecenstvo, té barvě hlasové nutno zvyknouti. Zevnější úspěch představení byl pěkný.

Sl. Kavalárova učinila v úloze Aninčině opět rozhodný krok ku předu. —ter.

Národní hospodář.

Trhy na peníze.

Bursa.

V Praze, 12. května. Smýšlení klidné, obchod velmi nepatrný. K závěrce došlo pouze v akciích Živnostenské banky po zl. 41. — Záznamy úředního listu kursovního jsou následující:

	(Pen.) (zboží)		(Pen.) (zboží)
Renty:		**Akcie železnic:**	
Renta pap. .	81·45	81·60	Ust.-teplická	—·—	—·—
Renta stříb.	82·60	82·75	Č. severní .	180·—	180·50
Renta zlatá.	112·05	112·25	Č. západní .	230·—	232·—
R. pap. 1%	97·05	97·20	Bušthěr. A .	—·—	—·—
Vyvazovací obligace.			„ B. .	206·—	207·—
České 5% .	1·9	—·—	Fran. Josefa	—·—	—·—
Morav. 4% .	107·25	—·—	Praža-dnche.	—·—	—·—
Půjčky:			**Akcie prům. podniků:**		
Karlinské .	102·—	102·50	Čas.-kr.-r. stav.	—·—	—·—
Plzenské .	93·50	94·—	Č. vinod. akc.	—·—	—·—
Smichovská (1882)	101·7	102·5	L.-č. sp. p. raf. cukru	—·—	—·—
„ (1886)	101·75	1·25	Dědkovka .	47·75	—·—
Zást. listy a obligace.			Praž. želez. sp.	—·—	—·—
Anglo-rak. banka 4½%	101·50	102·—	Rustonka . .	82·—	—·—
Všeob. rak. ust. vid. 5%	—·—	—·—	**Losy:**		
Č.hyp.b. 5%	101·10	102·—	Státní z r. 1854	118·—	129·—
Č.hyp.b. 4%	98·90	99·—	„ 1860	135·90	136·90
Zem. banka kr. Haličo	96·—	97·—	„ 1864	166·—	166·50
Morav. hyp. bank. 5%	105·—	106·—	Naupr. Dunaje	116·25	116·75
„ 5%	102·—	102·50	Vid. komunal.	122·50	125·75
„ 4%	96·25	96·75	Schské	31·30	31·50
Akcie bank.			Ub. bašiky . .	7·90	8·20
Česk. banka Unio . . .	90·—	—·—	Úv. ústavu vid.	174·—	174·50
Č. eskptn. b.	—·—	—·—	Červ. křížerak.	14·60	14·90
Hosp. ov. b.	—·—	—·—	„ „ uhr.	9·15	9·45
Živnost. b. .	40·75	41·—	**Kursy směnek a mincí.**		
Uvěrní ústavy ve Vídni.			Amsterodam . . .	105·30	
Ú. . . .	281·—	281·50	Něm. města banka.	62·27	
Anglo-rak. b	103·75	104·25	Italská města banka.	49·80	
Zál. ús. ústav	171·—		Londýn telib. šterl.	126·90	
v Hradci Kr	165·—	—·—	Madrid a Barcelona	49·30	
			Paříž 100 fr. 3. m.	50·30	
			Syracaská města . .	50·35	
			Španělská města .	49·30	
			Císařský dukát . .	5·97	
			Dvacetifrank	10·04	
			Něm. říšské marky	62·27	
			Papírový rubl . . .	171·—	
			Americké bankovky	257·—	

Z Vídně. (Závěrečné úřední kursy.)

Papírová renta . . .	81·35	Česká záp. dráha .	—·—
Rok. pap. renta . .	97·05	Haličská dráha . .	205·50
Stříbrná renta . . .	82·35	Státní dráha . . .	225·75
Rok. zlatá renta . .	112·10	Lombardy	76·75
4 pr. uh. zlatá renta	134·97	Severní dráha . . .	247·—
Uherská pap. renta	87·70	Prantiška Josefa . .	—·—
Losy z r. 1860 (celé)	135·50	Rudolfova dráha . .	185·75
Losy z r. 1860 (díliny)	136·25	Severozáp. dráha .	160·50
Losy z r. 1864. . .	166·—	Pardub. dráha . . .	155·25
Losy kreditní. . . .	175·25	Lokální dráhy . . .	—·—
Losy z r. 1854 . . .	128·—	Polatská dráha . .	162·—
Komunální losy . .	125·50	Napoleon	19·95
Tisaké losy	124·—	Paříž	50·32
Krosiční akcie . . .	280·10	Londýn	127·—
Anglobanka.	102·60	Německá města . .	—·—
Unionbanka.	236·50	Německé marky . .	62·3
Banka pro směnerak.	231·50	Rubl	112·—
Uherské kredity. .	284·25	Česká Unionka . . .	—·—
Ú. ústav jednotá .	91·25	Živnostenská banka	—·—

Slosování a tahy.

Bukurešťské 20fr. losy. Při tahu dne 2. t. m. v Gotě odbyvaném slosováno bylo následujících 94 serií: 13 139 221 237 349 354 414 426 546 588 675 838 1138 1240 1341 1327 1338 1439 1698 1706 1733 1839 2024 2067 2276 2296 2395 2414 2780 2870 2998 2904 3152 3174 3381 3470 3531 3544 3664 3825 3857 4065 4175 4294 4365 4375 4379 4397 4416 4513 4557 4770 4902 4925 4931 5060 5071 5135 5191 5255 5367 5477 5480 5545 5587 5811 5941 5986 6085 6115 6221 6772 6834 6910 66 8 6939 6939 6731 6847 6850 6915 6924 6940 7.58 7260 7211 7232 7245 7310 7319 7324 7326 7407. Z těch vyhrávají: **50.000** fr. serie 5071 čís. 96; **10 000** fr. ser. 7323 čís. 30; **5000** franků ser. 4416 čís. 28, **2000** fr. ser. 3574 č. 58, ser. 4065 čís. 84, ser. 7245 čís. 7; **1000** franků ser. 1138 č. 85, ser. 6115 č. 10, ser. 7160 č. 3, ser. 7323 čís. 13, ser. 7407 č. 54; **500** franků ser. 1698 č. 10, ser. 2870 čís. 31 ser. 3642 č. 57, ser. 4065 č. 7, ser. 4416 č. 98, ser. 4557 čís 6, ser. 5060 čís. 17, ser. 5203 čís. 5, serie 6115 č. 87, ser. 7157 č. 99; **100** franků ser. 221 č. 22, ser. 675 č. 85, ser. 838 č. 14, ser. 2416 č. 9, ser. 2906 č. 29, ser. 3174 č. 39, ser. 3470 č. 30, ser. 3825 č. 91, ser. 4375 č. 70, ser. 4379 č. 78, ser. 5191 č. 26 a 59, ser. 5811 č. 73, ser. 5941 č. 54, ser. 6085 č. 75, serie 6115 čís. 15, ser. 6850 čís. 1, ser. 6847 čís. 14, serie 7245 č. 44, ser. 7319 čís. 84; **50** franků ser. 1 č. 92, ser. 130 č. 68, ser. 231 č. 30, 98 a 84, ser. 237 čís. 23, ser. 349 č. 16 a 69, ser. 354 č. 13, ser. 414 čís. 11, ser. 588 č. 47, ser. 838 č. 64 a 89, ser. 1240 čís. 4, ser. 1301 č. 79, ser. 1327 č. 40 a 87, ser. 1698 čís. 28 a 59, ser. 1733 č. 31, ser. 2004 č. 11, ser. 2375 č. 65, ser. 2870 č. 32 a 95, ser. 3152 č. 86, ser. 3381 č. 3, 7 a 54, ser. 3470 č. 3, 78, ser. 3531 č. 24, 68, 95, ser. 3645 č. 26, 46 a 88, ser. 3825 č. 26, ser. 3857 č. 3, 30, 53, 66, ser. 4065 č. 26, 63, ser. 4176 č. 70, ser. 4305 čís. 88, ser. 4357 č. 10, ser. 4379 č. 36, 59, 62, ser. 4416 č. 70, ser. 4513 č. 9, 89, ser. 4557 č. 79, č. 4925 č. 19, 34, 38, ser. 4931 č. 29, 93, ser. 5011 čís. 77, 83, a 5367 č. 41, 60, 64, a 5457 č. 10, ser. 5515 č. 44, ser. 5767 čís. 52, ser. 5811 č. 30, 93, ser. 5941 č. 26, ser. 6085 č. 41, ser. 6115 č. 26, ser. 6224 č. 16, 16, 77, ser. 6272 č. 5, 53, ser. 6393 čís. 20, ser. 6662 č. 6, ser. 6699 č. 11, ser. 6731 č. 22, 67, 83, a 6847 č. 1 64, ser. 6859 č. 23, 87, ser. 6915 č. 33, 96, ser. 7212 č. 21, ser. 7232 č. 3, 4, 42, ser. 7245 č. 17, 37, 88, 80, ser. 7310 č. 65, ser. 7407 č. 6, 50 a 95. Na všechny ostatní v tažených seriích obsažené losy připadá výhra po **20** fr. Příští slosování 1. srpna 1887.

Listárna redakce.

Převoar v Poličce. Rozluštění v onom časopise nebylo udáno, Váš výpočet jest bezpochyby správný.

Pana Ad. D. v H. Příjede-li není známo. Dopis račte adresovati do poslanecké sněmovny radý říšské.

Denní oznamovatel. V pátek dne 13. května. Katolici: Servác, evangelici: Marie Terezie; pravoslavní 1. května: Jeremiáše. — Slunce vychod ve 4 hod. 18 min., západ v 7 hod. 35 min. — Měsíc východ 0 — hod. 23 min. ráno. — **Čítárny:** Zemské rady na Václavském náměstí v úterý a v pátek od 9 do 1 h. odp. Spolku architektů a inženýrů úterý a v pátek od 3 h. odpol. do 7 hod. več. — Musejní v pondělí a ve čtvrtek vždy od 8—12 hod. — Universitní knihovny mimo neděle a svátky každý den od 9 do 1 h. a od 3 do 6 hod. več. — Průmyslové jednoty mimo čtvrtek denně od 10—12 a od 4—8 h. več., v neděle a svátky od 9—2 h. odp. — **Výstavy:** Brožíkova obraz. „Hus“ na Staroměstské radnici od 9—6 h. odpoledne. Vstupné 30 kr. — Obrazárna společnosti vlastenckých přátel umění v Rudolfinu ve středu, v pátek a v neděli zdarma; obrazárna a sbírka rytin v úterý, ve čtvrtek a v sobotu za vstupné 30 kr. vždy od 11 do 3 h. odpol. — Sbírky uměl.-prům. musea obch. a živnost. komory v Rudolfinu přístupny jsou ve středu, v pátek a v neděli zdarma, v úterý, ve čtvrtek a v sobotu za vstupné 20 kr. vždy od 10—3 h. odp. — Umělecká v Rudolfinu od 9 do 6 hod. večer. Vstupné ve středu 50 kr., v jiné dny 30 kr. — Galerie „Ruch“ v domě banky „Slavie“ na Senovážném náměstí: nové práce našich malířů a sochařů od 9 h. dop. do 6 hod. odp. — Sbírky musea království českého přístupny jsou zdarma každý úterý a pátek vždy od 9—1 hod., jiné dny od 9—12 hod. na lístek za 1 zl. platný pro 4 osoby.

Povětrnost.

Z Vídně, 12. května. (Zvl. tel. „Nár. L.“) Nynější tlak vzduchu 745·750 mm. na jihu zálivu finského, nejvyšší 775·770 mm. na severu Ledna. Nové minimum nad zálivem janovským.

Očekávati lze při severozápadních větrech a namnoze podmračné oblozené počasí chladné s přeháškami a beze vší značnější proměny.

Ku Smetanovu pamětnímu dni:

B. Smetana,

Má vlasť.

Cyklus symfonických básní pro velký orkestr.

I. Vyšehrad. Partitura 7 zl., hlasy 12 zl. II. Vltava. Partitura 7 zl., hlasy 16 zl. III. Sárka. Partitura 5 zl., hlasy 12 zl. IV. Z českých luhův a hajův. Partitura 7 zl., hlasy 16 zl.

Úprava pro piano na 4 a 2 ruce.

I. Vyšehrad. zl. 2·50. Smetanjin úprava Lobova zl. 2·50. II. Vltava zl. 3·—. III. Sárka zl. 2·50. IV. Z českých luhův a hajův zl. 3. — V. Tábor zl. zl. 2·50. VI. Blaník zl. 3. Úplný výtah 15 zl., slev. váz. 18 zl. Vyšehrad. Pro piano na 2 ruce pro koncertní přednes upravil J. z Kaunův. 3 vyd. zl. 2·50. Vltava. Pro piano na 2 ruce pro koncertní přednes upravil J. z Kaunův zl. 3·50. Vzpomínka na celý cyklus „Má vlasť“ pro 2 ruce od J. z Kaunů za 1 zl. 80 kr. Tyto skladby jsou první našeho mistra, které se provozovaly v Lon ýně a na mnohých místech v Německu a to s úspěchem rozhodným. 6791

Nakladatel **Fr. A. Urbánek** v Praze, ve Ferdinandské třídě č. 25 n.

Prvý český závod hudební. —

Dr. Ot. Jedlička

Cesta na Krkonoše

a do skal abrpaškých z teplických vyšla nákladem knihkupectví V. J. Nedvědka v Kutné. Cena 24 kr. K dostání též ve všech knihkupectvích. 7191

MATTONI-HO GIESSHÜBLER nejčistší alkalická KYSELKA

Lázně Kysibl-Puchštýn u Karlovar.

Otevření dnem 1. května.

Ústav pro léčení studenou vodou nejnovějšího zařízení.

Pneumatický a inhalační sál s velkým přístrojem pro stažené chorobou čivní, prsní, katarrhem, hostcem, pro seslabené a rekonvalescenty. 6383

Ústav pro léčení pitím kysibelky, mléka a syrovátky.

Překrásná chráněná poloha v lieském údolí, vším pohodlím opatřené byty, výtečné zaopatření při mírných cenách. — Poštovní a telegrafní stanice.

Stanice „Velechov-Vikvice“ dráhy buštěhradské. Přímé spojení omnibusem.

Vše bližší sdělí ředitelství lázní Kysibl-Puchštýnských.

Jindřich Mattoni. Dr. Vilém Gastl, cís. rad., majitel lázní. ředitel lázní.

Žofinský ostrov.

Dnes skvělý koncert kapely č. 88. pěšího pluku bar. Teuchert-Kaufmanna. Začátek o 4. hod. odpol. Vstupné 5 kr. Vybrana hudební čísla. Pohostinství každé doby. Obsluha vzorná. K hojné návštěvě ctí se **Jos. Zelenka.** 7207

Odporučujeme k tahu 14. května!

4 proc. potisské losy

mají 3 tahy ročně a obnáší hlavní výhra **pokaždé 100 000 zlatých r. m. bez dani.**

na 25 m.s. splatek po 5 zl.

Výherní právo hned po složení první splátky, již k tahu dne 14 května. Tažební listiny zašleme zdarma a franko.

Směnarní obchod administrace „Mercuru“ M. J. Guth, Praha, Příkopy číslo 17. (Nový palác hr. Kolovratův.) 7012

Svým váženým obchodním přátelům uvádím na vědomost, že jsem své sklady a písárnu do

Marianské ulice č. 18 nové

(vedle „zlaté lodi“)

přeložil.

S veškerou úctou

Karel Filip Pollak,

7200 továrna na essence.

Koncerty a zábavy

dne 13. května.

A. Urbanova restaurace v měst. sadech. Koncert vojenské kapely. 6535

Sochůrkova zahr. restaurace. (Jiř. Kopmanka.) Velký koncert. Kap. p. Krosna.

Pivaldův velkohost., Perštýn 13. Velký koncert voj. kapely č. 102 od ½8. hod.

Zahradní restaur. „Libušinka“. Kapela c. k. m. sboru praž. granátn. od ½7. h.

Vídeň. železný nábytek. Prima výrobky.

Postele sešupovací zl. 5.—, 5.50, 6.—.

Pogtele jemně lakované, též malované a pozlacené od 12 zl. počínaje.

Mycí stolky od zl. 8·50 peč. a výše, stolky na květiny, zastěny kn. kamnům, stojany na obleky od 6 zl. peč., kolébky od 8 zl. peč.

Dětské postýlky od zl. 9 počínaje do 25 zl. Vzorné zboží jen u 2948

Siegfrieda Jeitelesa

v Praze, Ovocný trh číslo 12.

Čtenářům tohoto listu

hlavně

příchozím do Prahy

odporučují se následující

závody, obchody a hostince.

F. Broft a synové,

(Dlouhá tř. 14, I. p.), barvírna hedbavi, nabízí veškeré druhy zcela lehce barv. hedbaví k šití.

Sochůrkova plzeňská pivnice

Templova ulice. 6947

J. Anděla materiální obchod

„u černého psa“

Husova (Dominikánská) třída. 6948

Továrna na nábytek M. Bacika

v Praze, Karlin, Vinohradská tř. č. 9 n., proti viaduktu. Filiálka v Karlině, v Královské tř. č. 17. 6724

Vídeňská pojišťovací společnost.

Generální jednatelství v Praze, Hybernská ul. č. 7. 6726

Riunione Adriatica di Sicurtà

v Terstu, pojišťuje proti škodám z ohně, krupobití a na živ. lidský ve všech kombinacích. — Vrchní jednatelství v Praze, v městském domu č. 1000. 4781

„Kotva“ 4782

společnost ku pojišťování kapitálů a důchodů na živ., v Hybernské ulici č. 34.

První c. k. privil. český ústav ku vzáj. pojištění proti škodám zohně a krupobití

založený 1827. Spálená ul. č. 24. 4783

Česká ústřední kavárna,

(Ovocná ulice č. 17.) Největší výběr časopisů; vzorná obsluha; otevřeno od 6 hodin ráno.

Deminova kavárna a plzeňská pivnice

na rohu Skrétovy ul. a Palackého tř. Vinohrady. Výtečná kávа, vždy čerstvé pokrmy. Otevřeno od 5—2 ranní. 4790

M. Klempfner,

fotograf v Praze, Václavské nám. č. 26 n. v zahradě. 6154

Adolf Fischer, zlatník

a klenotník v Praze, Vodičkova ulice, proti pivovaru „u Štajgrů.“ 6744

J. Mulač, fotograf a malíř

v Ovocné ul. č. 15., proti dlouhém kolonádě p. J. Srby. Atelier se nalezá v zahradě.

Česká akciová společnost ku vyrábění a zužitkování staviva v Podolu u Prahy nabízí

la. portlandský cement (podolský)

nejlepší jakosti, 6509

pražské starom. hydraulické vápno

kusové, totéž mleté v pytlích a sudech.

pražské stavební a saturační vápno.

Písárna: Praha, Panská ulice č. 14.

Ebermann-ova vodička na ústa.

Prava jen,

když každá lahvička má dřevěné zaučenou ochranou známku a zátka lahvičky vpálenou známkou opatřena jest.

Ochranná známka. Zátka na zátce.

Varuje se před výrobky padělanými.

Zasílání děje se denně z ústředního skladu **zubního lékaře Dra Ebermanna v Praze.** 3601

Výstraha do Čern. Kostelce

Varuji každého, by mé manželce Marii Platové, hostinské z Prahy, na můj řád ú ěr nedával, jelikož dluhy za ni platit nemínim a nebudu. 7191

Jan Platz, manžel.

Mlýn Krašov

na Berounce okres kralovický, se 4 složeními, pilou, 36 korci polí a luk, živým a mrtvým fundem, ne dne 26. května z volné ruky veřejnou dražbou prodá. Dražba odbývá ma bude ve mlýně o 10. hod. dop. 7194

PILA

mřížová

celá ze železa, 24" světlá, a která jen 2 roky upotřebována byla, je se železným vozíkem a se vším příslušenstvím, úplně zachovaná a jako nová za 1150 zl. na prodej u Ant. Kutze v Mor. Hradišti. 7195

Dražba.

Dne 24. května t. r. o 9. hod. ranní prodají se na nádraží rakouské severozápadní dráhy v Karlině následující předměty: jeden svazek prken (pro stavitele kočárů) 753 ks., 2 balíky papíru 72 ks., 1 bedna zboží hrníčků 85 ks., 1 bedna zboží pokládlacího 80 ks. a 2 prázdnou pytly.

Přednosta stanice. 7206

Proti hmyzu

všeho druhu, jakož: švábům, rusům, blechám, štěnicím, mouchám osvědčený můj pravý zámořský prášek, jakož i ochranný prášek proti molům a červům, jest obsažený v řešetě, sekání a lakování nálepek, též ABBLY v balení. Lask. nab. pod „Knihař“ do admin. těchto listů. 7198

Obchodvedoucí

pro filiální obchod s kolonialním zbožím se přijme. Nab. pod šif. „A. B.“ poste restante Smichov. 7211

SANTALOVÉ KAPSLE

od lékárníka MIDY v Paříži.

Druhdy co lék proti hlenotoku všeho spůsobu všeobecně oblíbený **balsam kopaivový** už střídka kde za našich dnů se používá a to částečně pro nepříjemný zápach a příchuť, částečně proto, že vyvolává krkání, dráždí k vrhnutí i jinak žaludku neslouží.

Panem Midym zaváděná čistá, překapovaná tresť santalová je prosta všech těch nepříjemných vlastností a zahrání v 48 hodinách bolestem podotknutým i v případech zastaralých, aniž by žaludek obtěžovala nebo vystřikování bylo zapotřebí. 4587

Ve Vídni, Psarhoferova lék., I., Singerstr. 15, C. Hauptner, lék. „u anděla“ am Hof.

V Poště, Josef z Töröku, v Praze Jos Fürst, L. Tersch na Ústku.

Berthold Kraus,

Praha-Bubna.

nabízí americké hrábě **„Piger a Hollingsworth“** za značně levné ceny. Zároveň odporučuje své osvědčené mlátící stroje ruční a žentaurové, žentoury, mlýnky a řezačky v nejlepším provedení. 6977

P. t. pp. majit. hostinců a hospody i m!

Obdržel jsem právě **čerstvý a výtečný olej tabulový (aixský olej) z Francie,** který se pro svou výtečnou jakost k zardinkám používá a mohu tentýž co nejlépe **doporučiti.**

1 velká láhev stojí 50 kr.
1 malá „ „ 25 „

Při odebírce jedné původní krabice asi 25 kilo obsahu 1 kilo zl. 1·10, prostřední druh zcela čerstvý a velmi chutný 1 kilo 95 kr. 6811

Ph. Newinny,

drogista v Praze, Spálená ul. č. 36.

N. B. Cenníky zasýlám na požádání **zdarma a franko.**

Krám do ulice

a menší skladiště

ve dvoře v Hybernské ulici č. 7, dříve palác hrab. Kinského, jest k pronájmutí a hned k stěhování. Bližší v kanceláři Vídenské pojišťovací banky tamtéž. 7020

DLAŽDICE

chamottové i cementové,

cement

pravý perlmovský dodává

Arnošt Grossmann v Praze,

Marianská ulice číslo 11. 4195

Pokoje 2,

2. patro, kuchyň, přečistě, spůl. 7.—zl., příst., v domě před 5 lety vystavěném, vyhlídka na ulici a do zahrady, výtečná voda k pití, čistá voda až na hoře v patře, velmi zdravá poloha, se pronajmou. Vinohrady, Purkyňovo nám., Kramerova ul. č. 118. 7212

Káva

výborné jakosti surová: Kuba a Java ko. zl. 1.60 Portoriko a Java „ zl. 1.68 Ceylon a Java „ zl. 1.72 Kuba a Moca „ zl. 1.80 Nelgheria Mendo „ zl. 1.90 Nejjemnější perlový Ceylon ko. zl. 2.— nabízí I. tersický sklad kávy

Vítězslav Lurie

v Jindřišské ulici číslo 5.

Letní byty

v letní restauraci **„Rozkoš“**

v háji při velkostatku Dolní Krč, u samého nádraží, 15 minut od zastávky parolodí v Braníku. Tamtéž jest k najmutí 10 pokojů jednotlivě nebo více pohromadě a velmi levně. Studené lázně a ovocná zahrada k volnému užívání. Současně nabízím velmi způsobím přenosný háj pro výlety. O dobré obyčejné a plzeňské pivo a velmi chutné upravená jídla za ceny levné bude vždy postarano.

Jan Černý, hostinský. 7108

Žíně

v pletencích nejlepší jakosti, za nejlevnější ceny k dostání v hlavním skladě **C. Tewelesa,** Sirková ulice „u 5 korun“. 7215

Knihař,

který se může dobrými vysvědčeními vykázati a po více let v litogr. a chromotiskárně pracoval, hledá solidní podobné místo. Jest obeznámlý v řezání, sekání a lakování nálepek, též abbly v balení. Lask. nab. pod „Knihař“ do admin. těchto listů. 7198

Malý oznamovatel.

Za řádek platí se 5 kr. r. m.

Dr. Lažanský, em. I. assistent kliniky pro nemoci syfilitické a kožní na universitě a v čís. kr. všeob. nemocnice ord. Vel. od 7—9 a od ½1—½4. hod. Praha, Jindřišská ul. č. 9. 6886

Nábytek veškerý vyprodá se v příčině zrušení filial. závodu na Malém náměstí 551-I. (lék. „u jednorožce“) pod cenou výrobní. E. Fischel, skład nábytku čís. 935-I., proti rasknu kostelu, v Grónově domě. 6594

Koně 4, výborní tahouni, jsou na prodej. Bliží sdělí z ochoty pan poštmistr v Rostokách, u Prahy. 7037

Hoši dva do učení se přijmou u Jos. Manga, mistra nožířského a hotovitele lékařských a skotoučitelských nástrojů, Ferdinandova třída číslo 31 nové, v Praze. 6685

Malinovou stávu přírodní, 1 ko. 70 kr., nabízí V. Kuhánek, cukrář na Mostku v Praze. 6864

Garnitura zelenym vypsem potažená levně se prodá na Král. Vinohradech č. 52 n., Nuselská pivnice 7197

Lustry víceramenné, zachované, na petrolej, do velkého sálu, koupím. Nab. pod zn. „Ch. H.“ poste restante Smichov. 7208

Kapitál 15.000 až 16.000 zl. na 4 proc. s 1 proc. amortisace hledá se na dům ve větším městě již. Čech. Dům nese čistých 4100 zl. Nab. pod „F. M.“ do adm. t. l. 7204

Byt letní krásný, o 4 pokojích, u nádraží v Dobřichovicích, jest na celou letní dobu k pronajmutí. Bliží u Frant. Šebesty tamtéž. 7209

Byt o 2 pokojích, kuchyni, 1 posch., a o 1 pok., kuch. v 2. posch. jsou k pronajmutí na Zeleném trhu, č. 508—I. 7189

Piana a pianina obhraná od 40 do 200 zl., nová od 220 zl. Železné soustavy z více. zárukou, jen u **B. Kotíka,** skład pian v Celetné ul. čís. 22 n., proti „města Paříži“. Též na splátky. Správky a ladění levně. 7175

Knihkupectví

v jednom z větších průmyslových měst, pěkně se vyvinující, za velmi mírných podmínek na prodej z příčiny nemoce vlastníka. Nab. pod „R. D. 7404“ na Haasenstena a Voglera ve Vídni. 7099

Byt o dvou pokojích a kuchyni jest k pronajmutí a hned k stěhování. Bliží správa lze obdržeti v pekařském závodě v Praze, Janské náměstí číslo 884—I. 7057

Výkladní skříň 3 m. šir. a hluboká, ½ m. vysoká, s okrasou dole i na hoře; skleněná tabule 155 cm. vysoká, 65 cm. široká, na prodej v Praze, Zlatnická ulice číslo 1073, u domovníka. 7203

Krám s velkými místnostmi a velkým sklepem na led, hodící se za vinárnu neb hostinec a podobné se pronajme v Praze, Týnská ulice číslo 628—I., 5 nové. 7214

Dům za 6000 zl. prodá. 6% čistý výnos, větší část kapitálu se na malý úrok přenechá Bl. sdělí Filip Salz, Karlín, Královská třída číslo 75 nové. 7207

Droguerie ve vetší městě na Jesk. venkově, je na prodej. Potřebný kapitál 4000 zl. Odstupné 300 zl. Nab. pod „Droguerie 4000“ do adm. těchto listů. 2070

VE VŠECH STÁTECH OBSTARÁVÁ NA VYNÁLEZY PATENTY H. SCHMOLK INŽENÝR. PRAHA VEKE PŘÍKOPY 35 ... POPISY VYSVĚTLENÍ ZDARMA VEŠKERÉ PATENTY

Konkurs.

Na c. k. české vysoké škole technické v Praze obsadí se počátkem října 1887 místo asistenta při učitelské stolici pro geodaesii s roční remunerací 700 zl. r. m.

Místa asistentská nepropůjčují se trvale, nýbrž toliko na dvě leta, kterýž čas však může ještě o další dvě leta býti prodloužen.

Kdo hodlá se ucházeti o místo dotčené, nechť podá svou žádost i s příslušnými doklady a vysvědčením o odbyté vojenské povinnosti nižepsanému rektorátu do konce května 1887. 7052

V PRAZE, dne 10. května 1887.

Z rektorátu c. k. české vysoké školy technické.

Výbavy nevěstám.

Matrace řasové a žíněné jedno- a třídílové dle velikosti a jakosti od zl. 5 do zl. 45.

Přikrývky saténové, hedvábné, atlasové a flanelové od zl. 5 do zl. 30.

Záslony, nejnovějších vzorků upravené, na jedno okno od zl. 2.50 do zl. 30.

Plumeaux peřím plněné aneb neplněné, s povlakem saténovým, hedvábným neb atlasovým od zl. 6 do zl. 36.

Koberce sametové před pohovku a stolní nejnovějších vzorků od zl. 8 do zl. 150.

Koberce stněkové, tapestrové, velurové a bruselské metr od zl. 1.50 do zl. 6.

Pružné matrace pérové dle velkosti od zl. 9 do zl. 18 6325

odporučuje v největším výběru

Hynek Gottwald,

Příkopy, Praha, „u Špinků“.

Cenníky zdarma a franko.

Kdo chce

laciné žací stroje:

„Adriance“, obilní, nepřekonané i v ležaku, jichž pracuje na čís. statech již 80; nebo **Buckeye“,** na traviny, osvědčené i v silné a vysoké kukuřici;

„Buckeye“ na traviny i na obilí; jakož:

„Hottingsworth“, pův. amer. pohrabáče, anglická obracovadla na seno a jiné osvědčené stroje, si objedná v brzku před nastávajícím značným

zvýšením cla. 5702

Obrázkové popisy a cenníky za zlá zdarma:

Josef S. Vilímek,

v Praze, v Barvířské ulici číslo 3 (u sv. Petra)